

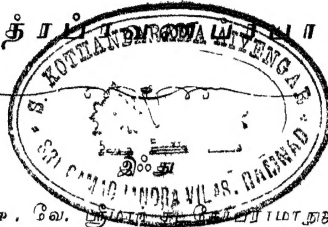
ஸ்ரீ Dr. J. PARTHASARATHY

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ LIBRARY

பாமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகார்யஜீய ரருளிச்செய்த

ய தி ந் த ர ப் பி ன் ன வ ன் ன வ ம்

திருவமுந்தூர் - உ. வே. ஸ்ரீமதேராமா நுஜாசாரியரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

கோயில் கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமிகளின் திருவடி ஸம்பந்தியும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாய புஸ்தகசாலாதிக்காரியுமாகிய

கா. வெ திருக்கச்சிநம்பி தாஸரால்

சென்னை

ஆனந்தா பிரஸஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1907.

இதன்விலை ரூபா ௧.

டி. கிருஷ்ணசாரி பிள்ளை
புத்தகசாலாதிக்காரி
புதுச்சேரி
10 துறை

புதி புதிமதேவராகரஜாயநம்.

சென்னை திருவல்லிக்கேணி துளசிங்கப் பெருமாள்கோயில் தெருவு 36
சதவிலக்கமுள்ள இடத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயு-
காலையில் கிடைக்கும் புதிதோசங்கள்.

தமிழ் ஸ்ரீகோசங்கள்.

ஸ்ரீ.க

குருபரம்பராப்ரபாவம் ஆரூயிரப்படி	2
யித்திர்ப்ரவணப்ரபாவமென்னும் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் வைபவம். }	க
ஷெ இரண்டுஞ்சேர்த்த ஸம்புடம் - I	ந
குருபரம்பரை மூவாயிரப்படி	0
விலக்ஷணமோக்ஷாதிகாரி நிர்ணயம் காலிகோ பயிண்டு	0
ஷெ காயித பயிண்டு	0
நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்	2
அஷ்டாதச ரஹஸ்யம்	க
பஞ்ச ரஹஸ்யம்	0 &
நித்யா நுஸந்தானம் முன்னடிபின்னடியுடன்	0
திருமந்த்ரார்த்தம் அரும்பதத்துடன்	க
திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கு எம்பாவையங்கார் தொடராரரி யர் பின்னை லோகம்ஜீயா இவர்கள் செய்தருளின அரும்பத விளக்கங்களும் ப்ரமாணத்திரட்டும திரு மந்த்ர ப்ரகரணத்துக்குமாத் திரம். }	ந
திருக்கச்சிநம்பி பரபாவம், வசனம்	0
திருப்பாவை மூவாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	க
திருவாய்மொழி பதவுரை	2
அஷ்டப்ரபந்தம் உரை	க
ஸப்தகாதை வ்யாக்யாநம்	0
சாமோபாய நிர்ணயம்	0

தெலுங்கெழுத்து ஸ்ரீகோசங்கள்.

குருபரம்பரை ஆரூயிரப்படி ப்ரமாணத்திரட்டுடன்	ந
திருப்பாவை மூவாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	க

இங்ஙனம்,

கா. வெ. திருக்கச்சிநம்பிதாஸன்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பந்தாய புஸ்தகசாலை,

திருவல்லிக்கேணி

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

ஸௌம்யஜாமாதர்முநயே நமஃ

பிள்ளைலோகார்யஜீயரருளிச்செய்த ய தி ந்த ர ப் ப வ ண ப் ர பாவம்.

குலநாதனெங்கண்மணவாளயோகிணுக்கடலைப்
பலநாளுமண்டிப்பருகிக்களித்திந்தப்பாரினுள்ளே
உலகாரியன்முனிமேகமிய்நாளென் னுள்ளங்குளிர
நலமானசீர்ஸ்மமழைநாளும்பொழிந்ததிநிலத்தே.

அ வ தா ரி கை.

ஸ்ரீயப்பதியான ஸர்வேசுவரன் ஸௌரிசேதநோஜீவநகாமனய்க்
கொண்டு கலிகாலத்திலே பராங்குச பாகால பட்டநாதாதிகளான ஆழ்
வார்க்களையும் நாத யாமுந யதிவராதிகளான ஆசார்யர்க்களையும் அவதரிப்
பித்தருளி தம்முடைய லோகத்தை ரக்ஷித்தருளினபடியைப் பின்புள்ளாரு
மறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் குருபரம்பராப்பரவ
ப்ரமுகங்களான ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரதிபாதித்து உபகரித்தருளினார்கள்.
அவ்வளவன்றிக்கே விசேஷித்து, அசேஷிதசித்திவஸ்துசேஷியான அந்த
ஸ்ரீயப்பதியினுடைய நியோகத்தாலே சேஷாவதாரமாக வவதரித்து பஹு-
முகமான தம்முடைய உக்த்யகுஷ்ட்டாரங்களுலே ஸர்வசேதநரையும்
ரக்ஷித்துப்போந்த யதிந்தரப்பரவணரான ஜீயருடைய ப்ரபாவத்தை அனை
வருமறியும்படி அஸமதாசார்யருடைய ப்ரஸாதமடியாகவும், கந்தாடை
நாயனுடைய ப்ரஸாதமடியாகவும் அறிந்தவளவை ப்ரதிபாதிக்கிறது-இப்
பந்தத்தாலே. இதுதான், பூர்வோக்தமான ப்ரபந்தங்களுக்கும் சேஷமர்
யிருக்கும். இனி இவ்வைபவங்களெல்லாவற்றையும் உஜ்ஜீவஸமாக்கும்படி
யான் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸூயக்ததயாவந்த வைபவத்தை முந்துற்பேசர்

எங்கையென்னில் ; (கோதிலுலகாசரியன் கூரகுலோத்தமதாதர், திதித்திருமலை யாழ்வார் செழுங்குரவை மணவாளன், ஓதரியபுகழ்நாவீ றுடையபிரான் ருதநுடன், போதமணவாள முனிபொன்னடிகள் போற்று வனே) என்கிறபடியே ஆழ்வாருடைய அவதாரமென்னலாம் படியான வைபவத்தையுடைய நம்பிள்ளை, ஒருநாள் நித்யப்படி காலக்ஷேபம் நிறை வேறி மத்யாஹ்நகாலத்திலே தனியே யெழுந்தருளியிருக்க, திருவடிகள் ஸம்பந்திநியான வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளைத் திருத்தாயாராயிருக்கிற அம்மிதெண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அவனைக் கடாஷித்தருளி, “ உம் முடைய கர்ஹயோக க்ஷேமங்கள் என் ” என்று கேட்டருள் ; என்ன விண்ணப்பஞ் செய்யப்போகிறேன், ஒருபேய்ப் பிள்ளையாயிருக்கிறதே யென்ன ; அதெப்படியென்ன ; ஒருபெண்ணை விவாஹஞ்செய்வித்திரே அந் தப்பெண் பெரியவளானான், ஸஹச்யநகல்யாணம்போலேபண்ணிசயிக்கவிட, உடனே பிள்ளை முறையிட, அதென்னென்று எல்லாரும் உள்ளேயுட உடம் பெல்லாம் புழுக்ககீர் சொரிய விம்மி யழுதுநிற்க இதேது பிள்ளையென்று கேட்டேன், அம்மா ! இது ஒரு ஆநிகிற பாம்பாயிருந்தது பயப்பட்டேன், இன்னும் அப்படியேயிருக்கிறது என்ன ; இதுவுமொரு புதுமையோ வென்று பெண்ணை அப்பாலே போகவிட்டேன், பின்னுமொருநாள் அந் தப்படியே யாச்சது என்று வ்யாகுலப்பட ; பிள்ளையும் சிரித்தருளி அதற்கு உமக்கென்னென்ன, இப்படி யருளிச்செய்யுமோ, பெண் வாழவேண் டாவோ, வஸத்திற்குப்பிள்ளை வேண்டாவோவென்று திருவடிகளிலே விழுந்து சோக்கிக் ; அம்மீ ! எழுந்திரு, நீ சோக்கிக்கவேண்டா, மணட்டுப் பெண் ருதுஸ்நாதையாய் வருகிறபோது இதுவழியா யதைத்தவா வென்று அருளிச்செய்துவிட, அவளும் அப்படியே யதைத்து வந்துவிட திருவோலகத்திலே பிள்ளையும் அநதப்பெண்ணைக் கிட்டவதைத்தருளி அவள் வயிற்றைத் தம் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்சித்து, “ நம்மைப்போ விருப்பாரென்பிள்ளையைப் பெறக்கடவாய் ” என்று ஆசீர்வாதம் பண்ணி

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் வைபவம்.

விட்டு, அம்முறையிற் பாரி வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளையை யழைத்தருளி, உம்முடைய பயமும் தீர்த்தது, விஹிதவிஷய வவராக்கியத்திற்குங் குறைவு வாராது, ஆனால், லோகமர்யாதைக்கு நாம் சொன்னதற்காக இன்றிராக்கூடியிரும்” என்றருளிச்செய்ய; அப்படியே கூடியிருந்தவனில் ஆச்சியும் கர்பந்தரித்து லோகவிலக்ஷணமாய், (उत्पन्नोऽयम्) (ததஸ்சத்வாதஸே மாஸே) என்கிறபடியே பன்னிரண்டாம்மாஸத்திலே ஐப்பசியில் திருவோண நக்ஷத்ரத்திலே பிள்ளை திருவவதரிக்க, அவருக்கு பன்னிரண்டாம்நாள் நாம கரணத்திலே, “லோகாசார்யர் பிள்ளை” என்று நம்பிள்ளையுடைய திரு நாமஞ்சாத்தி வளர்நதுவந்து அப்தபூர்த்தி உதலவத்திற்கு பெருமானை ஸேவிப்பிக்கத்தக்கதாக நம்பிள்ளை முதலான பெரியோர்களெல்லாரும் மங்களவாத்தியங்களுடனே திருப்பல்லக்கிலே யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டு சென்றுஸேவிக்க நம்பெருமானும் போரஉகந்தருளி தீர்த்தம், சடகோபன், சநதனம், ஸுகந்தம், திருமாலை ப்ரஸாதங்களும், பட்டுச் சிறுநூலையும் ப்ரஸாதித்தருளி, நம்பிள்ளையையும் அர்ச்சகமுநேக, “உம்மைப்போல யொருபிள்ளை கொடுத்திரே, இனி நம்மைப்போலே யொரு பிள்ளை கொடும்” என்று நியமிக்க, (நாயன்றே நாயன்றே) என்று ஒழைய அப்படியே அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவவதாரஞ் செய்தரு வினார்.

இப்படிப்பட்ட பெருமையையுடையவருடைய அருளாலே யவதரித் தவராய் அவதாரவிசேஷமாயிருந்ததுள்ள பிள்ளைலோகாசார்யரும், அவரு டைய அருளே தாரகமாகவளர்ந்த அவர்திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும், தத்வரஹஸ்யத்தொடங்கி அநேகப்ரபத் தங்கள் இட்டருளி ஸ்வரூபவாதத்தகராய் (தம்பியுடன் ருசாநியானானுஞ் சங்கவண்ண, நம்பியுடன் பின்டைநதுவந்தானும், பொங்குபுன, லோங்கு முடும்பையுலகாரியனுமற, தாங்கு மணவாளனுமேதான்) என்னும்படி ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையரா யெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே ஸர்வஜ்ஞரான பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளிலே ஸாத்விசாரயிருப்பார்பலரும் ஆச்ரயித்து ஸத்ஸம்பந்தத்தை யுடையராய், “ஸ்வஹ்” (ஸம்பந்தத்ஸ்வாத்மலபு) என்று ஆநந்தசிர்ப்பராயிருந்தார்கள்.

அவர்களில், கூராலோத்தமதாஸநாயனும், மணப்பாக்கத்து நம்பியும், கொல்லிகாவலதாஸரான அழகியமணவாளப் பெருமாள் பிள்ளையும், கோட்டேரிலண்ணரும், விளாஞ்சோலைப் பிள்ளையும், ஸாத்விசைகளில் திருமலையாழ்வார் திருத்தாயார் தொடக்கமான சில அம்மையார்களும், திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தவன்று தொடங்கி அந்தரங்கஸேவை பண்ணிக் கொண்டு அந்தேவாலிகளாய் அகலாமலிருந்தார்கள். இப்படி இவர்களாலே

ஸேவ்யமாராயிருக்கிறபின்னே, பின்பு தம்முடைய கர்பையாலே இவர்களை யழைத்து அந்தாங்கமாகத் திருவாய்மொழியாகிற திவ்யப்பரப் தத்துக்கு, ஆரூயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி, முப்பத்தாறு யிரப்படி என்கிற வ்யாக்யாநங்கள் ப்ரவர்த்தமானதற்குக் காரணம் இன்ன படியும் இன்னபடியுமென்று அருளிச்செய்தருளினார்.

அதாவது - த்ராவிடவேதஸாகரமான திருவாய்மொழிக்கு நிபுண ராய் சூர்விகராயுள்ள ரணேகர் ஸ்வஸ்வபுத்தி விஸ்தார நுகுணமாக லக்ஷ ணங்களுக்கு படிமாவென்றுகந்து வ்யாக்யானமிட்டு வைத்தார்கள். அவ் வளவேயன்றிக்கே, இவற்றினுடைய * ஸஹஸ்ராசாகோபகிஷத் ஸமாகமத் வம் ப்ரகடிதமாம்படி ஒரு ப்ரபந்த மிட்டருளும்படிக்கு திருக்குறுகைப் பிரான் பிள்ளானை எம்பெருமானார் கடாஷித்த, அவரும் அவதாரவிசேஷ மென்னும்படி ஆழ்வார்திருவுள்ளத்தை அடியொற்றிக்கொண்டு ஆரூயிரப் படியென்கிற வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, அவரும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் இன்னம் இவ்வர்த்த விசேஷங்களுக்கட்டி அனைவர்க்கும் ஸுகரஹமாக அர்த்தமாம்படி ஒன்ப தினாயிரப்படியாக ஒரு ப்ரபந்தமிட்டுவைபுமென்று பட்டருக்கு நியமித்து வைக்க; அவரும் அதைத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு மாதவ ரென்னுந் திருநாமத்தையுடையராய், ஸகலசாஸ்த்ர வித்தமராய், ஸர்வ ஸித்து வேதாந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடையராய், பின்பு பட்டர் திரு வடிகளிலே ஆச்ரயித்து ஸர்வஜ்ஞராய், திருவடிகளுக்கு அந்தாங்கராயிரு க்க; இவரை, பட்டர் “நம்ஜீயர்” என்று அபிமாநித்துப் பெருமர்னைத் திருவடித்தொழ எழுந்தருள், பின்னும் சிலஜீயர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களும் கிறைந்துகிற்க, பெருமாள் உகந்தருளி அர்ச்சகமுடிகே இவரைக் கையைப்பிடித்து, “வாரீர்நஞ்சீயரே எனது அருள்பாடிட்டருளி பட்டர் திருவுள்ளப்படிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநஞ் செய்யும்” என்று நிய மித்தருள்; ஆரூயிரப்படிக்கு கநகாபிஷேக மென்னும்படி ஒன்பதினாயிரப் படி செய்தருளினார். அன்று முதல் நஞ்சீயரென்று இதுவே திருநாமமா யிற்று.

பின்பு பட்டருக்கு ப்ராபயபூமி அணித்தாக நஞ்சீயர் சோகித்துச் சிந் தித்தபடி; --நாம் வார்த்தக்யத்தையடைந்தோம், ஸ்வரூமிப்பட்டருக்குச் சிறுவயஸ்ஸாகையாலே தர்ச்சஸத்திதிக்குக் குறைவில்லை, உத்தரோத் தரம் தழைக்கு மென்றிருந்தோம், அதுபோய் இப்படியாவதே! என்று திருமுடிமோதி பட்டர் திருமுன்பே சென்று திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு க்லேசிக்க; பட்டரும் அவரைக் கிட்டவழைத்தருளி, நீர் சோகிக்க வேண்டா, தர்ச்சப்ரவர்த்தகனாயிருப்பா நொருபின்னையைப் பெருவீர் என்

றருளிச் செய்யக்கேட்டு ஜீயரும் ஸமாஸிதராய் திருவுத்தரீயத்தலைப்பை முடிந்துகொண்டு பட்டருடைய கைங்கர்யத்தை அதிவிஜீர்ப்பணமாக நடப்பித்தருளி, பின்பு ஒன்பதினாயிரப்படியை, இன்னம் இருபத்து நாலாயிரப்படி, முப்பத் தாறாயிரப்படி வ்யாக்யாநங்களுக்கு இடங்கொடுக்கத் தக்க அர்த்தபூர்த்தியுடனே பட்டோலை கொண்டுநிறைவேற்றி இத்தை நல்லலேகத்திலே யேறியருளப்பண்ணி அலேகமுகமாகப் பரவர்த்திப்பிக்கத் திருவுள்ளமாய் நல்ல லேகனியை விசாரித்தருள ;

அவ்வளவிலே, “படுகை சக்ரவர்த்தித் திருமகன் கோயிலருகே குடியிருந்து அத்யந்தம் ஸத்வ நிஷ்டடராய், பண்டித பாமர ஸாதாரணமாக எல்லாரும் ஆதரிக்கும்படியான வைபவத்தை யுடையராய், உபாதாந பரராய் தேவராஜ ரென்று ஒருவருண்டு, அவரையழைத்து அவருக்கு உபதேசித்து அவரைக்கொண்டு ஏறியருளப்பண்ணுவியும்” என்று ஸ்வப்நமாக ; இது ஆழ்வாருடைய நியமம்மென்று உகந்தருளி, மறுநாள் இப்படியொருவருண்டோவென்று அருகுநிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கேட்டருள ; அவர்களும் உண்டென்று உடனே தேவராஜரை யழைத்துவந்துவிட, அவரை ப்ரதமத்திலே (ஆமுதல்வனிவன்) என்று கடாஷித்தருளி ஒரு முறியைக்கொடுத்து எழுத்து எழுதிக் காட்டுமென்ன ; அவரும், “நஞ்சியர்திருவடிகளே சரணம், பட்டர் திருவடிகளே சரணம்” என்று எழுதக் கண்டருளியிருக்க, தேவராஜரும் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கர்பை பண்ணியருள வேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள ; உகந்து கர்பைபண்ணியருளி திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண ஸாதித்தருளி பட்டோலையையும் அலேகத்தையும் ஸாதித்தருளி நன்றாக ஏறியருளப்பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்று விடைகொடுத்தருள ; அவரும் அக்கரைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட ஆறுபெருவெள்ளப்பட, நீஞ்சவல்லவராகையாலே ஒருசாலைப்பிடித்துக்கொண்டு பட்டோலையையும் அலேகத்தையும் திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டுநீஞ்ச வெள்ளம் அதிகமாக போரத்தனர்த்து பட்டோலையும் அலேகமும் திருப்பரிவட்டத்துடனே பெருக்கிலே விழுந்துவிட, இவர் பேரீரக்லேசித்து நொந்து மெள்ள அக்கரைபட்டு “ஆசார்யாபசாரம் வந்ததே!” என்று விழுந்து புரள, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கண்டு தேற்றி இவரைத்திருமாளிகையிலே சேர்க்க, தேவிகளும்கண்டு அனுசோகித்து இருவரு முபவாஸமாயிருக்க, பெருமாளுக்குத் திருவாராதமயின்றிக்கே மிருக்கவொண்ணாது, என்று தேவிகளறிவிக்க அப்படியாவென்று கைங்கர்யத்தை நியமித்துத் தாமும் ரீரடியருளித் திருமண்காப்புச் சாத்திக்கொண்டு திருவாராதத்துக்கு எழுந்தருளி உபக்ரமிக்க, அலஸதையினாலே நித்ரைபகட்ட அவ்வளவிலே கோயிலாழ்வாரிலே மிருக்கிற ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவாய்மலர்த்தருளி, (வாரீர் தேவ

தேவராஜர் “நம்பிள்ளை” என்னும் திருநாமம் பெற்றது.

ராஜரே ! நீர்சோதிக்க வேண்டா, ஸம்புடமேறியருளப்பண்ணும், நர்ம் முன்றிற்கிறோம்) என்று, “ஸ்ரீயு பதியாய்” என்று தொடங்கி, “விசேஷக் கடாஷம்பண்ணி யருளினான்” என்னுமளவான ஒருசூர்ணையைப் ப்ரஸாதிக் கப் பெற்றுத்தெளிந்தது சூர்ணை நெட்டுருவாயிருக்க அத்தை அப்போதே லிகத்தருளி, திருவுள்ளம்மிகவுழுக்கப் பெருமனையழுதுசெய்தருளப் பண்ணிதாமுமழுதுசெய்தருளி ஸ்ரீகோச மேறியருளப்பண்ணத் தொடங்கி நிறைவேற்றி ஸ்ரீகோசத்தைக்கொண்டுபுறப்பட்டு ஜீயரை தண்டன் ஸமர்ப் பித்து ஸ்ரீகோசத்தையும் ஸமர்ப்பிக்க ; ஜீயரும், உகந்தருளி திருவுள்ளத் துக்கு உகப்பானபேரைக் கூட்டிக்கொண்டு கடாஷித்தருள, தாம்ஸந் திகத்த மாகவைத்த ஓரோவிடங்களிலுள்ள வாக்யங்களும் அர்த்தங்க ளும் நன்றாக விசைந்திருக்கக்கண்டு, எல்லாரும் உகந்து தேவராஜரை உள்ளேயழைத்தருளி, (இதென்ன அற்புதம் இதென்ன சாதுர்யம்) என்று கேட்க ; அவர் இஸ்ஸநகிதிமி னின்னும் புறப்பட்டபிற்பாடு நடந்தசெய்தி களையெல்லாம் நடந்தபடியே தப்பாமல விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டருளி ஜீயரும் உகந்து எழுந்திருந்து தேவராஜரை, “நம் பிள்ளையோ” என்று கட்டிக்கொண்டு எல்லாருங்கூடி யெழுந்தருளி பெருஞ்செல்வத்தைத்திரு வடித்தொழுதுநிற்க ; தேவராஜருக்கு “நம்பிள்ளை” என்று அருள்பாடிட்டு தர்சநப்ரவர்த்தகத்வாபிஷேகம் பண்ணியருளி உம்முடையபுத்திவிஸ்தாரா நுகுணமாகத்திருவாய்மொழிக்கு வயாக்யாநமாம்படி உபநயஸித்து நம் மிராமாதுசந்தர்சகத்தை வளர்த்துக்கொண்டு போருமென்று நியமித்து பட்டர் சரமகாலத்திலே தர்சநப்ரவர்த்தகருக்கென்று ஸாதித்திருந்த மோகிரத்தை நம்பிள்ளை திருவிரவிலேயிட, அவரை எல்லாருங்கொண் டாடிப் ப்ரதிபத்திபண்ணினார்கள். இப்படி தர்சநப்ரவர்த்தகராய் ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்கள் இட்டுமறிஞப்போலே வடிவிலேதொடைகொள்ள லாம்படி அதிசயத்தையுடையராய் அத்ப்புதவயாக்யாநவைபவராய் எழுந் தருளியிருக்கிறபடிகளைக்கண்டு அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள ஆசரயித்து “நம்பெருமாள்கோஷ்டியோ நம்பிள்ளைகோஷ்டியோ” என்னும்படி ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸமர்த்தியுடனே வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலேயுண்டான அப்ர திமவைபவங்கள் அநேகமாயிருக்கும்.

இப்போது பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு, நம்பிள்ளை ஒன்பதினாயிரப்படி யுடனே சில அர்த்தவிசேஷங்களைக்கூட்டிப் ப்ரஸாதிக்க, அவர் அன்றைக் கன்றும் பட்டோலைகொண்டு எழுதி நிறைவேறினபின்பு எல்லாவற்றையுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கக்கடாஷித்தருளி உகந்தருளி நல்ல அலேகத் திலே யேறியருளப்பண்ணி பின்னும் அநேக ஸ்ரீகோசங்களையுமுண்டாக்கி பஹுமுகமாகப் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்படியியமித்தருளி அப்படி நடவாநிற்கச் செய்தே,

ஐயரையும் சிறியாழ்வானப்பிள்ளையையும் அழைத்து “ஒன்பதினாயிரப்படி வாசியுங்கோள்” என்ன; பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் அடியேனுங்கூடலேவித்து வருகிறேனென்ன; ஆனால் பெருக்காமென் றருளிச் செய்து உகந்து ஸாதித்தருள்; அன்றைக்கன்றும் ஸாதித்தவர்த்தத்தை ஸ்வார்த்தமாகப் பட்டோலெகொண்டு * ஐயர் சேர்த்துக்கட்டிவைக்க; ஒருநாள், நம்பிள்ளையை அமுதுசெய்தருள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடனேபுறப்பட்டருளி தாமேதிருவாராதநஞ் செய்தருளுகிறேமென்று முயன்றவளவிலே பட்டோலைக்கட்டைக்காண ஒரு ஓலையை வாங்குவாசித்தருளி “இதென்னன் புது” என்றுகேட்க; ஐயர், தேவரீர்ஸாதித்தருளின அர்த்தத்தை விஸ்மரியாமைக்குறிப்பாக இடம்பவைத்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆகில் திருவாராதநம் நீரேசெய்யுமென்று நியமித்து பட்டோலைக்கட்டையிறக்கி நெடும்போதுசோதித்து பெரியவாச்சான்பிள்ளையையும் சிறியாழ்வானப்பிள்ளையையும், “நீங்கள் இந்த விரகைப்பார்த்துக்கொண்டிருங்கள்” என்று சடக்கெனவமுதுசெய்தருளி தாழ்மங்கேயெழுந்தருளி பின்னும் நெடும்போதுகடாஷித்தருளி, “யானைக்கோலஞ் செய்தாப்போலிருக்கிறது” என்று ஒருவர்க்கொருவர் அருளிச்செய்து கொண்டு உகந்திருக்கச்செய்தே நம்மையரையழைத்தருளி, “நீர்இப்படி செய்ததென்? ஆச்சான்பிள்ளை பண்ணலாமோ, நாமும் பண்ணுவோமென்று ஆக்ரஹித்துச்செய்தது போலேயிருக்கிறது” என்று பிள்ளை சிறியருள், ஐயர் நெடுங்கி சோகித்து மோஹித்துத் தெளிந்து, † ஜீயா! அடியேன் அப்படிச்செய்தேனல்லேன், விஸ்மரித்தால் பார்த்துக்கொள்ளச் செய்தேனென்ன அதற்கு இருபத்துநாலாயிரப்படியுண்டேயென்ன, அவிவேகம் வந்தது என்று திருவடிகளிலேவிழ (கூழித்தோம்) என்றருளிச்செய்து, பின்னர்; - (நீர் ஓரவதாரவ்சேஷமென் றிருக்கிறோம், நாம் ஜீயர்ப்பாஸாதமாகச்சொன்ன அர்த்தத்தில் ஒரு - ச - து - போடாமல் எழுதினீர், உம முடைய ஸாமர்த்த்யத்தை என்னென்று சொல்வோமென்று மிகவும் ப்ரியப்பட்டு, “மாதவருக்கு ஓரதிசயம் வேணும்” என்று திருவுள்ளத்தோன்ற; நமக்கு ப்ராணஸுஹர்த்தாய், ஜீயருடைய பூர்வாச்சரமத்தின் திருநாமத்தையுடையராய், நமக்கும் அபிமதநாயிருப்பா ரொருவராகையாலே அவரைக்கொண்டு இத்தை ப்ரவர்த்திப்பிப்போம்” என்ன, ஐயரும் மிகவுமுகந்து அப்படியே செய்தருளவேணுமென்று திர்க்கப்ராணமம் பண்ண, உடனே பட்டோலைக் கட்டையெடுத்துச் சிறியாழ்வானப்பிள்ளைகளிலே ப்ராஸாதித்தருளி இத்தை நாலைந்தலேகத்திலே ஒரு ஊர்த்தவமாம்படிபண்ணி இத்தை பஹுமுகமாகப் ப்ரவர்த்திப்பியுமென்று நியமித்தருள்; (அதற்கு அடியேன் வல்லேனோ, அதிகாரங்கிடைக்குமோ) என்றற்போலே

* ஐயர்-வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை. † ஜீயா - ஸ்வாமீ.

அ ஸ்ரீவசநபூஷணமும், ஆசார்யஹ்ர்தயமும் அவதரித்தது.

சில விண்ணப்பஞ்செய்ய ; அது உமக்கு பரமோ, ஜீயர் கடாஷம் முன் நிற்கும் திருநாமமுடையீரன்றோ, ஒருஜிதிஹ்யமுண்டு, கேளும்;-

துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத் தோழப்பருடையஸ்வப்நத்திலே, பேரு ளாளப் பெருமான், (ॐ நமசிவாய) என்தருளிச் செய்திருப்பதுமுண்டு. திருவனந்தாழ்வான் எம்பெ ருமானுடைய அவதாரமானப்போலே இன்னமொரு அவதாரஞ்செய்யப் புகுகுரர், அவர் முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கராய் இத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக் கப் புகுகுரர், நீர் * ஓராண்வழியாய் நடத்திப் போருமென்று பட்டோலைக் கட்டைப்ரஸாதித்தருளினார்; அவரும் அஞ்சலம்புடமாக ஏறியருளப்பண்ணி தம்குமாரருக்குப்ரஸாதித்தருளினார்.

இப்படி இவர்களுடைய ஜககண்டயத்தாலே ப்ரவர்த்தமாய் ஸங்க்ரஹ விஸ்தாரபுமாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்து, (சீராரந்திருவத்தியூர் தன்னில் நின்றும் சிறந்த மணப்பக்கத்துறு நம்பியாரை, ஏராருங்கன வினுபதேசத்தால் முன்னெடுத்தருளி யெழிலரங்கத்தேபோயிரு நீர், சீராராமலுமக்கிதமங்கே சொல்வோந்தாய வுலகாரியன்பால் சேர்ந்ததற் பின் அவர்க்கு, நேராகக்கனவிலாங்கவருபதேசத்தால் முன்னம் விரித்த கலை வசன பூடணமாரிதியே) என்கிறபடியே பரமரஹஸ்யமான ஸ்ரீவசந பூஷணமாகிற திவ்யப்ரபந்தத்தைச்செய்தருளி லோகத்தை வாழ்வித் தருளினார்.

அந்தரம், நாயனரும் (ॐ நமசிவாய) என்னும்படி பான ஸ்ரீவசநபூஷணஸ்தாபநார்த்தமாக ஆசார்யஹ்ர்தயத்தை யருளிச் செய்து * தோதவத்தித் தூய்மறைபோரான பெற்றார்க்குப்ரஸாதித்து, இப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படியினர்த்தத்தை ஸ்ரீவசநபூஷண ஆசார்யஹ்ர்த யப்ரபந்தங்களாலே தாத்பர்யமாகக் கூட்டிப் பின்னையு மருளிச்செய்கை பாலே ஈட்டுத்தனியனிலே இவர்கள் தனியினையுமனுஸ்திக்கிறது. அவரும் ஆசார்ய ஹ்ர்தயம் பெற்றார்க்குப்ரஸாதித்தார் ; அவரும் திருநாராயண ார்த்து ஆயிக்குப்ரஸாதித்தார்.

இதற்குப்ரபந்தப்ரதிபாத்யமான அர்த்தஸம்ப்ரதாயம் ஜீயருக்கு ஆய்வழியாக வந்தபடியை மேலே சொல்லுகிறது ; இது ஜீயருடைய ஆசார்யரான திருமலையாழ்வாரும், அவருடைய திருத்தம்பப்பாரான அண்ணரும், அதிபால்யத்திலே பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளிலே ஆசர்யித்தவர்க ளாகையாலே பின்பு கொல்லிகாவலதாஸரிடத்திலும் ஃரகுலோத்தம தாஸரிடத்திலும் ஜ்ஞானோப ஜீவநம்பண்ணி உஜ்ஜீவித்

மம்பெருமாள் ஆசார்யஹ்ர்தயங்கேட்டு நாயனாரை உபலாஸித்தது. கூ

தார்கள். இப்படி ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி (தம்பியோடு தாசரதி) என்கிறபடியே மம்மாழ்வார் திருவவதார மென்னலாம்படியான வைபவத்தை யுடையரான மம்பிள்ளையுடைய அருகாஹத்தாலே அவதார விசேஷமா யவதரித்தருளின பிள்ளைலோகாசார்யரும், தத்துஜரான அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் பால்யாத்தர்பர்திஸுஸநிகத்தராய், இணைத் தொட்டிலிட்டு வளர்ந்த இளையபெருமானையும் பெருமானையும் போலேயும், (பலதோனென்னுந் தன்னம்பியோடப் பின்கூடச்செல்வான்) என்கிறபடியே மம்பி மூத்தபிரானையும் கர்ஷணனையும்போலேயும் ஸௌப்ரார்த்தத்தையுடையரான இவர்களிலே பிள்ளைலோகாசார்யர், தம் பரம கர்பையாலே பெண்களும் பேதைகளும் அதிகரித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி தனிதிருமந்தரம், தனித்வயம், தனிசரமல்லோகம், தத்வத்தாயம், தத்வ சேகரம், பரந்தபடி, ஸ்ரீபதிபடி, ராதர்ச்சிகப்படி, முழுசுடிப்படி, ஸார ஸங்கரஹம், ஸாரசதுஷ்டயம், ப்ரமேயசேகரம், ப்ரபந்தபரித்ராணம், அர்ச்சிராதி, அர்த்தபஞ்சகம், ஸ்ரீவசந்பூஷணம், கவவித் ஸம்பந்தம், கவ ரத்தமாலே முதலான அநேக ரஹஸ்யங்களிட்டருளி தம்பியோடு தாரும் கூடி வாழ்த்தருளுகிறகாலத்திலே; பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளிலே பரமஸாத்தவிகராயிருப்பாரான கூரகுலோத்தமதாஸநாயனும், மணப்பாக் கத்து மம்பியாரும், கொல்லிகாவலதாஸரான அழகியமணவாளப்பெரு மாள்பிள்ளையும், கோட்டூரிலண்ணாரும், விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையும், ஸாத் விகைகளில் திருமலையாழ்வார் திருந் தாயார் தொடக்கமான சில அம்மை யார்களும், திருவடிகளிலே ஆச்சயித்தவன்று தொடங்கி (ஒழிவில்காலம்) என்கிறபடியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலும் நித்ய ஸைவபண்ணிக்கொண்டு தேவமற்றறியா நிருந்தார்கள்.

இப்படி யெழுந்தருளியிருக்கும் பிள்ளைலோகாசார்யர், பரமரஹஸ்யமு மாய் திவ்யசாஸ்த்ரமுமான ஸ்ரீவசந்பூஷணத்தை ஸர்வரும் அதிகரித்து ஈடேற்றலாம்படி யருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருள, அத்தைக் கண்டு பாகவதோச்சரநயம் பொறுக்கமாட்டாத சில அஸதியாளுக்கள், மம்பெருமாள் பக்கவிலேசென்று பெருமானே! பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸ்ரீவசந்பூஷணமென்று ஒரு ரஹஸ்யக்ரந்தமிட்டு மந்தர்சநத்தையெல்லாம் வயர்த்தமாக்கினாரென்று பெருமானுடனே கோள்சொல்ல; அத்தைக் கேட்டுப் பெருமானும் சிறி, பிள்ளைலோகாசார்யரை யழைத்துவிட அவ் வளவிலே அவர் நீராட எழுந்தருளியிருக்க, நீராடி யெழுந்தருளுகிற அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் இவ்விசேஷங் கேட்டு, பெருமாள் ஸந் நிதியிற் சென்றவாறே பெருமானும், அர்ச்சகமுதே “நாயனாரே! நாம் அஷ்டாரம்பண்ணினது * தர்மஸஸ்தத்தாபநார்த்தமன்றோ, நீங்கள் ரஹஸ்யக்ரந்தமிட்டு அத்தை வயர்த்தமாக்குகிறது என்” என்று வினவியருள; அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும், ஸ்ரீவசந்பூஷணஸ்தாபநார்த்தமாகச் செய்தருளின ஆசார்யஹ்ர்தயமாகிற ப்ரபந்தத்தை, பெரு

க0 கம்பெருமாள் கோயிலைவிட்டு வலசையாக எழுந்தருளியது.

மாள் ச்ரோதாவாய் தாம்வக்தாவாக ஸ்ரீதோண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை சொன்னுற்போலே இவர் ஆசார்யஹந்தயத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து தலைக்கட்டினவாறே பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளமுகத்தருளி, (இதுவும் நாம்செய்ததொன்றன்றோ) என்று கோள்சொன்னவர்களை வாரியடித்துத் தள்ளிவிட்டருளி நாயனாருக்கு தம்ஸர்வஜந பரிச்சதங்களோடே ப்ராஹ்மாதம் ப்ராஸாதித்து உபலாபித்துத் திருமாளிகையே போகவிட்டருளினார். இவ்வைபவங்கேட்டுப் பிள்ளைலோகாசார்யரும், நாயனாரை (வளர்த்ததலை பயன்பெற்றேன்) என்று அதிஸந்தோஷத்துடனே ஆலிங்கித்துக்கொண்டருளினார். அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார், திருப்பாவை முதலான சிலப்பரத்தங்களுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார்; இத்தைகினைத்திறே (தன்சீரால் வையகுருவின் தம்பி மன்னுமணவாள முனிசெய்யுமவைதானுஞ்சில) என்று ஜ்யநம் அநுஸந்தித்தருளினார்.

பின்பு பிள்ளைலோகாசார்யரும் நாயனாரும், அதிவிரக்தராய் வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே, நாயனார் சிறிதுகால மெழுந்தருளியிருந்து அசிரோண பரமபதத்தை ப்ராபித்தருள, பிள்ளையும் பாகவத விச்லேஷத்தாலே மிகவும் சோகார்த்தராய் அவர் திருமுடியைத் தம்மடியிலே வைத்துக் கொண்டு, (மாமுடும்பைமன்னு மணவாளாவண்ணலொடு, சேமமுடன் வைகுரத்தஞ்சென்றக்கால், மாமென்று, தொட்டிரைத்த சொல்லுந்துயர் தன்னினிழை பொருளும், எட்டெழுத்து மிங்குரைப்பாரார்) என்கிறபடியே பல்வகை புலம்பி திருமுத்துதிர்த்து முதலிகள் தேற்றத்தேறி நின்று நாயனாருக்கு சரமகைங்கர்யஞ்செய்து திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார். இவர் தனியன் (ஸ்ரீமஹேஸ்வரே நம: || ரமணமஹேஸ்வரே நம: || த்ராவிடாம்நாயஹந்தய0 குருபர்வக்தரமாகத0 - ரம்ய ஜாமாத்ரதேவேநதர்சிதம் கர்ஷணஸூத்ரநா.

ஸ்ர்வசேதநரு முஜ்ஜீவிக்கும்படி சரமப்ரமாணப்ரமேய ப்ரமாதர் வைபவங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யர் பெருமாளுக்குப் ப்ராணபூதராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில் ஸ்ரீரங்கம் துருஷ்காக்ராதமாய் குடியிருக்கப்போகாமல் பெருமாள் நாய்ச்சிமாருடனே புறப்பட்டு பெரியபெருமாளுக்கு திருமுன்பே கல்காப்புச் சாத்தி முன்னே ஒரு விக்ரஹத்தை யெழுந்தருளப் பண்ணிவைத்து, (சுற்றமெல்லாம் பின்றொடரத் தொல்கானமடைந்து) என்றும், (தம்பியோடு தாஷோருவர் தன்னுணைவிகாதல் துணையாக) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமாள், தம் அந்தரங்கபரிகரத்துடனே வலசையாக வெழுந்தருள; பிள்ளையும், * வாளும் வில்லுங்கொண்டு பெருமானைப் பின்றொடர்ந்தடிமைசெய்த இளைய பெருமானைப்போலே(உருவார்ச்சக்கரஞ் சங்குசுமந்திங்கும் மோடொரு புரட்டி வாறோடியான்) என்கிறபடியே அத்தலைக்கு மங்களா சாஸநப்ரார்ய தாமும் முதலிகளும் ஸேவித்துக்கொண்டு சேரவெழுந்தருள, அநந்தரம் பெருமானும், (ஸ்ரீமஹேஸ்வரே நம: || ரமணமஹேஸ்வரே நம: || த்ராவிடாம்நாயஹந்தய0

தோழப்பர் ஆழ்வாரை குறையினின்று மெழுந்தருளுவததல். கந

இனி ஆழ்வார்வர்த்தார்தம்;—கோழிக் கோட்டி னின்றும் பெரு மாள் புறப்பட்டெழுந்தருளுகிறபோது கூட்புறப்பட்டருளாமல், ஸத்தாரத் தார் ஸத்தலத்தார், பரஸ்பரவைஷம்யததாலே தடங்கல்பண்ண, அந்த ஸமயத்திலே மேற்கும் கள்ளர்பற்றாய் கிழக்கும் கள்ளர்பற்றாய் வடக்கும் துருஷ்கபயமா யிருந்தபடியினாலே அத்திசைகளில் இருக்கப்போகாமல் ஆழ்வாரை வலசையாகத் தென்மேற்கு மூலையிலே பஹுதாரம் எழுந்தரு ளப் பண்ணிக்கொண்டு செல்ல, அங்கே கள்ளர்பயம் மிக, வேறுகத்யந்தர மில்லாமையாலே அத்தயந்தமான முந்திரிப்புமலையிலே பேறி அத்தயகாத மான ஒருசரிவுகண்டு ஆழ்வாரை ஒருதிருப்பெட்டகத்திலே யெழுந்தருளப் பண்ணிச் சங்கிலிகட்டி அந்த அரங்கிலே பாங்காக எழுந்தருளப் பண்ணி விட்டு திருவாபரணங்களையும் திருப்பொக்கச்சத்தையும் கிணைப்பித்து எல் லாரும் மலையினின்றும் இறங்கிவளவிலே கள்ளர்பள்ளர்கையிலே யகப்பட்ட வர்கள் உடையொழுறைகொடுத்துவிட, அத்தக்குத் தப்பினவர்கள் தங் கள் தங்களுடைய இடம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

அவர்களிலே தோழப்பரென்பாரெருவர், ஆழ்வார் திருவிடிகளிலே அத்தபர்த்தாவணராய் அபிமாதிரயயிருக்கையாலே, தாம் மதுரைலே சென்று திருமலையாழ்வாருக்கறிவித்துக்காத் திருந்துகொண்டு இச்செய்தியை யெல்லாம் தெரியச்செய்துகொள்ள; திருமலையாழ்வாரும் எல்லாவற் றையுங்கேட்டு அபிமானித்து மலையாளராஜாவுக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீமுக மும் கொடுத்து, அந்தரங்கராய் ராஜவல்லபராய் ஸ்ரீகார்யத்திலே அபிமா நிகளாயிருக்கும் ஸவடர்களுையுங் கூட்டி த்ரவ்யமும் ஸாதித்து அனுப்பிய ருள; அவர்களும் அப்படியே திருவாங்கோட்டுநிலே செல்ல, கலஹம் தெளிந்தபடியினாலே ஹர்ஷ்டராய் ராஜாவைக்கண்டு செய்தியைச்சொல்ல, திருமலையாழ்வாருடைய ஸ்ரீமுகத்தை சிரஸாவழித்துக்கொண்டு ப்ரியப் பட்டு, தோழப்பருக்கு பஹுமாதம்பண்ணி ஆழ்வாரைத் திருக்கணம்பியி லே யெழுந்தருளப் பண்ணிவைக்கும்படி மதுஷயஸாமக்ரியையும் அர்த்த ஸாமக்ரியையும் பூர்ணமாகக் கொடுத்தனுப்ப, அவர்களும் முந்திரிப்பு என் கிற ஷ்ரீலேசென்று சங்கிலிகளும் ஹ்ருசற்பலகைகளுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு மலையில் ஏறி, (சரினிலே யிழிவாரார்) என்று சந்திக்க, ப்ராணஸந்தேஹம் ப்ரவர்த்திகளாகையாலே எல்லாரும் பின்வாங்கியிருக்க தோழப்பர் (நாமே யிழிக்ஞேம்) என்று துணிய அவருக்கு அப்போது ஸத்தலத்தார் சொன்ன கட்டளை;— “உமக்கு ஆழ்வார் ஸந்திதியிலே வகுளாபரணப்பட்டரோ டொத்த ஸ்வதந்த்ரமும், திருமஞ்சக காலத்திலே ஸஹஸ்தாரை கண் டருளித் திருவந்திக் காப்பு ஆனவுடனே ஆழ்வார் திருமுடியிலே சாத்தி யிருக்கிற * அலங்கலம்பூர்தொடையையும், (ஆழ்வார் தோரப்பர்) என்று உமக்கு அருள்பாடிட்டு நித்யமாக ஸாதிக்க்ஞேம்” என்று சொல்ல, அலை வரும் உகந்து ஓமெறிமது ஆழ்வார்தோழப்பரைத் தூங்குபலகையிலே ஏற்றிச் சரினிலேவிட்டு ஸாவதாமாகப் பார்த்திருக்க, அவரும் அதிலி

கசு ஆழ்வார் திருக்கணம்பியில் ஸமஸ்தோத்ஸவமும் கண்டது.

றங்க திருப்பொட்டகம்தேட ஒருகேசுமகாரிபகஷி திருப்பொட்டகத்தின்மே லேயிருந்து நெடும்போது சப்திக்க, இது வெறுமனென்று என்று உகந்து திருப்பொட்டகத்தைக்கண்டு ஸேவித்து சிறிதுபொழுது ஆழ்வாரைத்யாறிக்க உடனே அப்பகஷி அப்புறத்திற்செல்ல திருக்காப்புரிக்க ஆழ்வாரைக் கண்டு கொண்டுஸேவித்து கர்தார்த்தாரய் திருப்பொட்டகத்தைத் திருக்காப்புச் சேர்த்துக்கட்டி தூங்குபலகையிலே யேறியருளப்பண்ணி சங்கலியைக் குலுக்க, அவர்களும் மேலேசேந்திக்கொள்ள, தோழப்பர் எழுத்தாணியையும் ஓலையையும் கொண்டுபோனவராகையாலே அங்குநடந்த வர்த்தார்த்தத்தை யெழுதிவைக்கக்கண்டு அனைவரும் ஸந்தோஷப்பட்டு ஸேவித்துத் திருப்பொட்டகத்தைப் பலகையினின்றும் இறங்கி யருளப்பண்ணி, தோழப்பர்வரும்படிக்குத் திரும்பிபலகையைவிட, வந்துசேர்த்தவுடனே தோழப்பருமேறிச்சங்கலியைக் குலுக்க, அவர்களும் சங்கலியைச்சேந்த நடுவே தட்டிப்பட்டுத் தோழப்பர் விழுந்துவிட்டார். பிற்பாடு அவர்குமாரரான அப்பன் பிள்ளைக்கு எல்லாருமாக ஸமாதானஞ்சொல்லி ஆழ்வாருடைய கைங்கரியத்திலே திருமேனியிட்டவராகையாலே அவருக்கு நீர்சோசுக்க வேண்டா, ஆழ்வார் உம்மை புத்ரராக அபிமாசித்தருளினார், உமக்கு ஸந்தியிலே முன்கட்டளைப்புகாரத்துக்கு “ஆழ்வார்தோழப்பர்” என்று அருள்பாடும் வரிசைகளும் நடப்பிக்கருமென்று சொல்லி ஆழ்வாரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு முந்திரிப்பிலேசென்று ஆழ்வாருக்கு அஞ்சுகள் ஸம்பரோக்ஷணை கண்டருளப்பண்ணி மலையினின்றும் புறப்பட்டவனுடைய தொடங்கி திருவடிநம்பியாரும், ஸத்தலத்தாரும், ஆழ்வாரப்பனும், நன்றாக ஆராதித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

கள்ளப்பற்றிலுள்ளார் இச்செய்தியைக் கேட்டமாத்ரத்திலே தெய்வயோகத்தாலே ஆறுகூல்யம்பிறந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ப்ரவணராய் அநேகமாக ஸத்தகரித்து முன்பு பறித்தத்தையும் ஸமர்ப்பிக்க அழகியமணவாளன் ப்ரஸாதலப்த்தமான பொற்றகடுசேர்த்த வட்டமணையையும், முத்துச்சட்டையையும், வெள்ளித்தீவர்த்திக்கோலையும், சித்தையையும் ஸமர்ப்பித்து, ஆழ்வாரைத்திருக்கணம்பியில் எழுந்தருளப் பண்ணும்படிக்குத் திருப்பல்லக்கு முதலானவைகள் சேர்த்து மார்க்கசோதனம் பண்ணி மங்களவாத்யங்களுடனே எழுந்தருளப்பண்ணினார்கள். ஒருபெரிய திவ்யபகஷியும் ஆழ்வாருக்கு மேலாக ஆகாசத்திலே சூழ்ந்துகொண்டு திருக்கணம்பியிலே ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்கிற கோயில்மரத்திலே கூண்டிட்டுவலிக்க, இந்த ஆச்சரியத்தைக்கண்டு எல்லாரும் ஆழ்வாரை ஸேவித்து அவர்ப்ரபாவத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சக்திக்குத் தக்கபடி சிறப்பு ஆராதனமும், ரித்யோத்ஸவமும் யதோசிதம் விசேஷோத்ஸவமும் நடப்பித்துக்கொண்டு போந்தார்கள். இந்த அதிசயங்களை யெல்லாம் திருவந்தபுரம், திருவாட்டாறு, திருவண்பரிசாரம், திருவல்லவாழ் முதலான திவ்யதேசங்களிலுள்ள போற்றிமார் நம்பூரிமார்கள் கேட்டு உடனேவந்து

ஆழ்வாரை சேவித்து வித்தராய் அவரைவிட்டுப் பிரியமாட்டாமல் உதய காலத்திலே எப்போதும்போலே திருமஞ்சனங்கொண்டருளி தத்யோத நமும், நெய்த்தோசைப்படியும், பாகுகூட்டின கட்டிப்பொரியும், பாற்கஞ் சிக்கடாரமும் நித்யப்படியாக, அமுதுசெய்தருளி விநியோகமாய், பிற்பாடு ஓரைவகையும் அமுதுசெய்தருளி, மத்யாஹ்நகாலத்திலே நாயக மலங்காரத்துடனே வரிசையாகச் சம்பாவவஸரமும் அமுதுசெய்தருளி திருப்பணியாரவகைகளும் அமுதுசெய்து பின்பு உச்சிக்காலமு மமுது செய்தருளி காலோசிதமான உபசாரங்களுடனே விசுரமித்தருளத் திருக்காப்புச் சேர்த்து மீளவும் போதுபோக நாலுநாழிகைக்குத் திருக்காப்பு நீக்கி ஸாயங்காலம் திருவாராதநங்கண்டருளி அஸ்தமஸமயத்திலே உப்புச்சாற்றமுதும், சம்பாவும், தோசைப்படியும், பொரியு மமுது செய்து விநியோகமாய், பிற்பாடு அத்தாள மமுதுசெய்தருளி இராக்காலமுமாய் ஸூப்பிதுடி, திருவுற்றசாதம் - அரவணை, சுக்குக்கஷாயம் இவைகளெல்லா மமுதுசெய்யும்படி போற்றிமார் திட்டம்பண்ணி நடப்பித்துப் போந்தார்கள். திருநகரியைப்போலே பரிஜநங்களும் பூர்ணமாய் ஏழுமடாதி பதிகளும் ஒன்றுபட்டு ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அதிபரவணராய் அபிமானிகளாய் தத்தத் காலோசிதமான உத்ஸவங்களை நன்றாக நடப்பித்துக் கொண்டு வாழ்ந்தருளி யிருந்தார்கள்.

இனிக் கோயில் வர்த்தாந்தம்;—பெருமாள் புறப்பட்டருளின பின்பு, (అపివர்க్షాபిరిమ్లాநாః) (அபிவர்க்ஷாபிரிம்லாநாஃ) என்னும்படி * அயோத்தி யென்னும் மணிநகரமானது அழகழிந்தாற்போலே நம்பெருமாள் புறப்பட்டருளினபின்பு (அற்றபத்தர் சுற்றிவாழ் மந்தனீரரங்கம்) என்றும், (நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கம்) என்றும், * (தென்னுடும் வடநாடுத் தொழிநின்ற திருவரங்கம்) என்றும் சொல்லுகிற கோயிலானது அழகழிந்து,

பின்னும் அங்கேவந்து ஆக்ரமித்தவன் செய்தபடி;—* திட்கொடி மதினெப் பிடுங்கி கண்ணனூரிலே தனக்கு ஆவரணமாகக் கட்டுவித்து பின்னையும் அநேக உபத்ரவங்களைப்பண்ண உபகரமிக்க அவ்வளவிலே, சிங்கப்பிரானென்னும் பேரையுடையராய் பெருமாள் திருவிளையாட்டமான வழகியவெண்ணீர்க் கரணியப்ராஹ்மணராய் தமிழ்விருகரான ஒருவர் துருஷ்கன வாசலிலே காரியம் ஆராய்ந்துநின்று அவன் நினைத்தபடி ஒன்றும் செய்யாமல் அவனுக்கு அநுகூலமாகவே சொல்லிக்கொண்டு, மதின்கள், மாளிகைகள், கோபுரங்கள், துன்னுமணிமண்டபங்கள், சாலைகள் தொடக்கமானவற்றையும் * செம்பொலுய வருவரையனைய கோயில்மணியனாரையும் காத்துரகஷித்துக் கொண்டுபோந்தார்; அதுகண்டு அங்குண்டான ஆசார்யர்கள் எல்லாரும் அவரை அநுவர்த்தித்து நல்லார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு போந்தார்கள்.

கக கூரகுலோத்தமதாஸர் திருமலை யாழ்வாருடன் ஸம்பாஷித்தல்.

பின்னையும், பின்னிலோகாசார்யர் திருவடிகளியே ஆச்ரமித்தவ ளான ஸாத்விகை அம்மையார் அவர்விசிலேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் பரமபதத்துக்குப்போக அவர்குமாரர் திருமலையாழ்வாரை அவர் சிறிய தாயாரான அம்மையார் போஷித்துக்கொண்டு போந்தாள்.

இவர்தாம் ப்ரபுத்வ முடையராய் ப்ராப்தயௌவநராய் * சதிரிளமட வார் தாழ்ச்சியை மதித்துப்போர, இவர், சதிருடைய தமிழ்விசுரா யிருக்கையாலே இவரைத் திருத்துவதாகக் கூரகுலோத்தம தாஸர் திரு வுள்ளம்பற்றி திருவிருத்தத்தை இவர்முன்பே அதுஸந்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருள, அவர் அர்த்தவானும் அதற்குப் பொருள்கேட்க, நாயனும் உனக்குச் சொல்லவொண்ணுதென்று குத்தித்து உயிய, திருப்பல்லக்கிலே யிருந்த அவர்க்கு பின்னிலோகாசார்யர் விசேஷகடாகஷம் பண்ணியிருக் கையாலே உயிர்த்ததற்குக் கோபியாமல் ஸ்வபடரைவிலக்கி அவரும் அச் செய்தியை அம்மையாருக்குச் சொல்ல, அவளும் பின்னே திருவடிகளி லுண்டான ஸம்பத்தத்தை ஸ்மரிப்பிக்க இவர்க்கு அநுதாபம்பிறந்து ஆச் ராயனோம்முகராயிருக்க; அக்காலத்திலே சிங்கப்பிரானுக்கு திருமணத் துணைமப்பி என்று திருநாமமாயிருக்க அவர்க்கு எல்லாரும் ப்ரீத்யதீசயத் தாலே நல்வார்த்தைசொல்ல; அவரும், பலரும் அருளிச் செய்கையாலே எனக்கொன்றுத் தெரிகிறதில்லை, வாக்கியாயிருப்பா ரொருவரைத் தெளி வாயருளிச் செய்யும்படி கற்பிக்க வேணுமென்ன; அவர்களும் திருமலை யாழ்வாருடைய வாக்கியவஹர ஸாமர்த்த்யத்தைக்கண்டு நீர் சொல்லு மென்று நியமிக்க அவரும் அப்படியேசொல்ல அவ்வார்த்தைகள் அஸம் ப்ரதாயமா யிருந்தபடியையும் இவருடைய ஆச்ரயண ருசியையும் கண்டு “இவரை ஸத்தஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநராக்கக் கடவோமென்று, * ஓது முடிம்பை யுலகாசரியனருள் எதுமறவாத வெம்பெருமானை கூரகுலோத் தமதாஸர் இவரை அநுவர்த்தித்துத் தம்முடைய கிர்ஹேதுக க்ர்பை யாலே * செயல் நன்றாகத் திருத்துவதாக மதுரைவாசலிலே சென்று ஸமயம்பார்க்க, ஓருநாளளவிலே திருமலையாழ்வார் யானைமேலேயேறிப் புறப்பட, தாம் மேட்டுநிலத்திலே நின்று தம்மைக் காண்பித்துக்கொள்ள, திருமலையாழ்வார் இவரைக் கண்டவுடனே பின்னிலோகாசார்யராக ப்ரதி பத்திபண்ணி யானையினின்றும் சடக்கை விற்றகி நாயன் திருவடிகளிலே தீர்க்கப் பரமம்பண்ண நாயனும் எடுத்தினைத்து ஸ்வாசார்யப்ரபாவத்தை யிட்டு இவரைக் கொண்டாட, திருமலையாழ்வாரும் இவரை உள்ளே யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு சென்று ஸத்தகரித்து ஹிதம் கேட்க, பின்னிலோகாசார்யர் சரமகாலத்திலே அருளிச்செய்த படிகளை யெல்லாம் ஸஸிஸ்தாரமாக வருளிச்செய்யக்கேட்டு உகந்து, அப்படியாகில் தேவிரர் அடியேனை க்ர்பைபண்ணிக்கொண்டு இங்கே யெழுந்தருளி யிருந்து ப்ராதிகாலத்திலே திருமண்காப்பவஸரத்திலே எழுந்தருள வேணுமென்று கட்டளையும் பண்ணி வகையாற்றின் கரையிலே ஸத்தயா

திருமலையாழ்வார் நாயனிடத்தில் ரஹஸ்யார்த்தம் கேட்டது. கள

மடத்தருகே ஒரு திருவீதியையும் அதிலே இவர்க்குத் திருமானிகையுஞ் சமைத்து ஜாத்யாச்சரியித்த துஷ்டங்களேதேதோ அவைகளைப் பரிஹரித்து தனிகைக்கு நடக்கும்படிக்கு அமரிகைபண்ணினார்.

கூரகுலோத்தமதாஸநாயனும் நித்யமாகத் திருமண்காப்புவேளைக்கு எழுந்தருள, இவர் திருமண்சேர்க்கச்செய்தே (லோகாசார்யாய) என்று தொடங்கி தனியன்களை யதுசந்திக்கக்கண்டு மிகவும் ப்ரியப்பட்டு அன்று தொடங்கி கிஞ்சித்கிஞ்சித்காலம் அவரிருக்குமளவும் அதுவர்த்தித்துக் கொண்டிருந்து ரஹஸ்யார்த்தங்களைப் ப்ரஸாதிக்க அவரும் நன்றாக அது வர்த்தித்துக்கொண்டு ப்ரதிபத்தியுடனே கேட்டுவந்தார். ஒருநாள் ராஜகார்யாவஸரத்தினாலே சொன்ன அர்த்தத்தைக்கேளாமல் பொறுத்தருள வேணுமென்ன; மற்றைநாள் இவரெழுந்தருளாமலிருக்க அற்றைத் தினம் பராமர்சயின்றிக்கே யொழிய பிற்பைநாள் நாயனெழுந்தருளவில்லை யென்று பராமர்சித்து உடனே ஆனைவிட அவர்கள் சென்றறிவித்த விடத்து பேசாமலிருந்துவிட அவர்கள்சென்று திருமலையாழ்வாருக்கறி விக்க, அவர், மற்றைநாளும் நாயனெழுந்தருளாதபடியினாலே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தோன்றும்படி கால்நடையாக நாயன் திருமானிகைக் குச்செல்ல நாயன் நெடும்போது விளம்பித்து ஸேவைஸாதிக்க ஸேவித்து திருவடிகளிலே விழுந்து போரக்லேசிக்க நாயனாரும் உகந்தருளி, (க்ஷயித் தோம்) என்றுசொல்ல, காலக்ஷேபஸமயமாகையாலே அது கிறைவேறுந் தனையுமிருந்து அவர்களுடனே ஸூபாததிர்த்தஸ்வீகாரம் பண்ணினபின்பு நாயனாரும் திருமலையாழ்வாரை அழுதுசெய்து போரும்படி நியமிக்க, திருமலையாழ்வாரும் தனிகையை ஸ்வீகரிக்க அபேக்ஷிக்க உகந்தருளி தனிகை ப்ரஸாதம் ஸாதித்தருள, திருமலையாழ்வாரும், ப்ரஸாதஸ்வீகாரஞ் செய்தமாதரத்தில் பரமவிரக்தராய், (கூரகுலோத்தமதாஸநாயன் திருவடிகளேசரணம்) என்று பலகாலு மதுஸந்தித்துக்கொண்டு சென்று, ராஜகார்ய ஸமயத்திலேயும், ஒருவரை பேர்சொல்லி யழைக்கும்போதும், இப்படியே சொல்லத்தொடங்கின ராகையாலே இவருக்கு உம்மாதம் பிடித்ததாக வேணுமென்று ராஜபத்நிக்கறிவிக்க, அவளும் திருமலையாழ்வாரை யழைத்து வார்த்தைசொல்ல, இவரும் உத்தரத்துக்குப் ப்ரத்யுத்த ரஞ்சொல்லாமல், (கூரகுலோத்தமதாஸநாயன் திருவடிகளே சரணம், ஸகலகார்யமும் பத்ரம்) என்று இப்படியேசொல்ல, அவளும் நாங்கள் ஸ்த்ரீபாலர்களா யிருக்கிறபடியால் பிள்ளை ப்ரபுத்தனாகுந்தனையும் எல்லா வற்றிற்குத் தேவரீருண்டென்றிருந்தோம், அப்படியின்றிக்கே யொழிந் ததோவென்றுசோகிக்க, நீ சோகிக்கவேண்டா, பிள்ளை ஸமர்த்தனான, எனக்கு நாயன் திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கவேணும், நீ தவிர்க்க வேண்டா, ராஜகார்யத்தை அடிக்கடி விசாரித்துக் கொண்டு பிள்ளைக்குப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லி ஸமாதாநம்பண்ணி ராஜகார்யமும் விசாரித்துக்கொண்டு நாயன் திருவடி

ಶೃಂಗಾರ್ಯನು ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಂ ವೇದಾನ್ಮಾಸ್ಥುಷಣಂ (ಶೃಂಗಾರ್ಯನುಷணಂ) (ಕத்ವಾರத் தபுர) ஜகத்குருபதத்யாரேதம் குத்ரசித்தம்நாராயணதாஸமேத்யநிலை) நத்வாததங்க்ரிமுதா - தஸ்மாதார்யஜநோக்திமொனக்திகக்தம் வேதாந்தவாக்யூஷணம் ஸ்ரீவாக்யூஷண மப்பவாப்பஸகுருஸ்ரீசைலநாதோபவத்) என்றநுஸந்தித்தருளிஞர்.

இத்தைத் திருமலையாழ்வார் கேட்டருளி சிஷ்யபுத்ரர்கள் செய்யும் கர்த்யங்களெல்லாம் பிள்ளைவிஷயத்திலே அநுஷ்டாபசேஷமாம்படி அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளிஞர். இப்படி இவருடைய சரமசேஷி விஷய சரமாவர்த்தமத்தை யறிந்தவர்கள், (பற்றாதவெங்கள் மணவாளயோகி பதம்பணிந்தோன் - நற்றேவராசனலந்திகழ் நாரணாதாதருடன் - கற்றாரெங் கூரகுலோத்தமதாதன் கழல்பணிவோன் - மற்றருமொவ்வாத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாழியவே) என்று அநுஸந்தித்தார்கள். (வாழி நலந்திகழ் நாரணாதாதன் வடிவும், வாழியவனமுதவாய்மொழிகள், வாழியவே, ஏறுதிருவுடையானெத்தை யுலகாரியன்சொற், மேறுதிருவுடையான்சீர்) என்று தாமும் அநுஸந்தித்தருளிஞர். பின்பு திருமலையாழ்வார் தம்முடைய திருமருமகனாரை புத்ராபிமாநம்பண்ணி, “தேவப்பெருமான்” என்று நாலுராச்சாப்பிள்ளை திருநாமஞ்சாத்தியருளிஞர்.

இனி பிள்ளைலோகாசார்யர் சிஷ்யராய் கொல்லிகாவலதாஸரான கோட்டீ ரமுகியமணவாளப்பெருமான் பிள்ளையும் லோகாசார்யர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு துக்கிலகிடாரமென்கிற க்ராமத்திலே சிலநாளெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு திகழ்க்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாதாண்ணரையர் அங்கே அவர் குமாரத்தியான ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரைத் திருமணம் புணர்ந்து அவர் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளியிருந்து தமக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்தங்களை யெல்லாம் அவர் ஸந்திதியிலேயே கேட்டருளி பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸந்திதியிலே கேளாத இழவெல்லாம் தீர்ந்து, அந்த கர்தஜ்ஞதைக்கு (வாழி மணவாளன் வாழியவன் வீரநகர், வாழியவன் ரூவைமண்ணின்மேல், வாழி, உலகாசாரியனுரைத்த பொருள்களெல்லாம், பலகாலுரைக்கு மவன்பண்பு) என்றநுஸந்தித்து அவரைப் பிள்ளைலோகாசார்யராகவே ப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டு அவருக்கு அந்நயார்ஹராய் அநுவர்த்தித்துப் போந்தார். இப்படி அவருக்கு அசேஷ ஹஸ்யங்களையும் ஸாதித்து சிலநாள் கழிந்தவாரே அமுகிய மணவாளப்பெருமான் பிள்ளையும் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிஞர்,

இப்படி ப்ரபத்தி மார்க்கமானது ஸுருசிதமாக நடந்து செல்லுகிற காலத்திலே, ஸ்ரீயப்பதியாய் பரமகாருணிகனாய் * திருவரங்கத்தரவணையிலே, (உறங்குவான்போல் யோசுசெய்த) என்கிறபடியே ஜகத்க்ரஷண சிந்தாயுத்தனாய்க் கண்வளர்த்தருளுகிற பெரியபெருமான், மீண்டும் தர்சகம் இப்படி * ஓராண்வழியாய் வருகிறபடியைக்கண்டு எம்பெருமானாரைப்

அழகிய மணவாளமாமுனிகள் திருவவதாரம்.

[illegible][illegible]

இப்படி ஸைஸ்தாதம் ஸமுஜ்ஜீவா ஜகமாவாக அவதரித்தருளின தம் முடைய குமாருக்கு அண்ணனும் ஜாதகர்மம் செய்தருளி * பத்மநாளுந் கடந்த விரண்டாமாள் நிருவிஸ்ச்கிலையும் பாஸாதித்து, (சன் லிஸ்மயேத் டீக் கில்லாட்ரூட்டி லெங்) அதிஷ்டாபுஷ்யம் சூட்சும ரூபேணமிஹிமாயோதிச் சிவா யஸம்சித்) (ஸாஸந்திஸமயேதஸ்மின் துலாம்ப்ராபித த்விஷாம்பதௌ - அததஸ்யகுருஸ்ரீமார்க்ம்வாதஸமர்த்யதேஜஸம் - அபிராமவராதிச இதி நாமஸமாதிசத்) என்கிறபடியே * பணவாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள் மணவாளரான அழகிய மணவாளப் பெருமானுடைய திருநாமம் சாத்தி, (ஆய்புத்திரனல்லனருக தெய்வம்) என்றும், (என்னையுமெங்கள் குழுமுழுதாட்கொண்ட மன்னன்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே விசேஷப் பரதிபத்தியுடனே மாதுலகர்ஹமான சிக்கலிடாரத்திலே வர்த்திப்பித்துக்

கோபனார்யன் நம்பெருமானை கோயிலிலே எழுந்தருளுவித்தல். ௨௫

கொண்டிருக்க, திருமணத்துடன் நம்பியாகிய சிங்கப்பிரானும் கூட்டிக் கொடுக்க பகவதவிட்டிக்களான துருஷ்கரை யடக்க ஸமயம் பார்த்து நிரவதிகபலஸஹிதராய்ச் செஞ்சியார்சென்று சிஸ்ஸேஷமாக நிரஸித்து ஸ்வநகரத்தினின்றும் * திருவரங்கன் திருப்பதியேற நம்பெருமானைப் பிராட்டி மாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி வைத்துக்கொண்டு யதாஸ்த்தாகத்தில் பெரிய பெருமாளுடனே சேர்த்துப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து அனைத்தழகும்கண்டருளப்பண்ணினானிறே.
 ಆನಿಹುಸಿಲಕೃಂಧ್ಯುತಿರ-ವಿಶ್ವಕ-ದ್ರಷ್ಟಾ ನಾಢ್ಯನಾ-ದೇವೈಃ
 ಪ್ಲಾಢ್ಯನಾರ್ಥಕೈಃ ಸಮಯಫಲಿಸುಲೋಽಧಿಸುಃಸು-ಯುಕ್ತಃ | ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಾಢ್ಯನುಘಾಢ್ಯಂ
 ಸಹ ನಿಜನಿಲಯೇಽಢ್ಯುಫಲದ್ರಷ್ಟಾನಾಥಂಸಮ್ಯಕ್ಪ್ರಾಢ್ಯಂ ಸಪ್ರಾಢ್ಯಮಕೃಣಿಷ್ಯಮೇದ್ರವೀಣೀಘನಾರ್ಥಃ
 என்று இவ்வர்த்தத்தை அபியುಕ್ತರುಮருளிச்செய்தாரிறே.

(கொங்கும் குடந்தையுங் கோட்டியுரும்பேரும், எங்குந்திரிந்து வினையாடும்) என்கிறபடியே * மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாவிருஞ் சோலையிலும் * விரையார்பொழில் வேங்கடத்திலும் விஹரித்துப் ப்ரதிபக்ஷநிரஸை பூர்வகமாக (கோயில்பிள்ளா யிங்கேபோதராயே) என்னும்படியான தாம் மீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளி, பஹுப்ரியமான சகாப்தம் ஆயிரத்திருநூறு சென்ற வர்த்தமாக பரீதாபிரமஸிவத்ஸரம் வைசாகமாஸம் பதினேழாந்தேதியில் அரங்கநகரானது, (ರಾಹುಸೈಶಮಸುಪ್ರಾಪ್ಯಾಽಽಂಭರನಾಪ್ತವಾಃ) (ರಾಮಸ್ವೀತಾಮನುப்ಪ್ರಾಪ್ಯ ರಾஜ்யம் ಪುನಃವಾಪ್ತವಾಃ) என்றும், (திருமகளோடினிதமர்ந்தசெல்வன்) என்றும், (வீற்றிருந்த மணவாளர் மன்னு கோயில்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அழகியமணவாளரானதாம் நாய்ச்சಿ மாருடனேகூட்சேர பாண்டியன் என்கிற திவ்யஸಿ೦ಹರಾಸಕத்திலே சேர்த்தಿ யுடனே யேறியருளி இனிதுடன்வீற்றிருந்து * செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வகுரென்னுமதுதோன்ற திருவாராதகம் கண்டருளி வாழ்ந்தருளாநிற்க; அச்செய்தியை தேசாந்தரஸ்த்தರಾನ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளெல்லாரும் கேட்டு, (ಬಹುನಿಮಮ್ನಾಣಿ ಕೃಷ್ಣಯಮುಪ್ಪನಹೀತ್ರಣಿಮ್ಯುಪಂ ಶ್ರೀಕೃರಂ ಮುನಾಧಸ್ತಕೈಃ) (பஹுநಿநிரமவரஷாணி கதஸ்யஸுமஹத்வம் - ஸ்ருணோமயஹுப்ரீதிகரம் மமநாதஸ்ய* கீர்த்தம்) என்கிறபடியே - கெடுங்காலத்திற்காக இப்போது பெருமானெழுந்தருளப்பெற்றதே! என்று போரபரீதராய் அப்போதே * யாவருவந்தடிவணங்கி, (ಪ್ರಸ್ಥಾಪ್ಯಮಿದீ೦೪೬) (ப்ரஹ்ரஷ்டமுதிதோலோக) என்கிறபடியே அத்யந்தம் ஹ்ரஷ்டராயிருக்க, பெருமானும் (ವಿಜೃಃಪ್ರಮುಪಾದ) (விஜ்வரப்ப்ரமுமோதஹ) என்கிறபடியே * துளக்கற்றமுதமாய் எங்கும் பக்கநோக்கறியாதே ஸர்வரையும்குளிர கடாக்கித்துக்கொண்டு * அன்பொடு தென்திசைநோக்கி அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரைக் கடாக்கித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே, திகழக்கிடந்தான் திருநாவியுடையபிரான் தாதரண்ணர், தம்முடைய திருக்குமாரராக வளர்த்தருளுகிற பரமபோகீந்தர

தான் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாருக்குத் திருக்கலியாணமுஞ் செய்வித்து பின்பு அருளிச் செயல்களையும் ரஹஸ்யங்களையும் தாமே யோதுவித்தருளினார். அவரும் அந்த உபகாரத்திற் கீடுபட்டு, † (தீட்சை நூல்கள் ௦௩௫ சீவந்தாண்டியுலாசத்திரம் | ஸுந்தரஸங்கரணம் கந்தலிங்காஸம்பூரணம்) (முஜிதீவ்வாகர்யாதீபம் ஸ்ரீஸைலேஸஸ்யதாஸ மமலசாஸ்த்ரவிதம் - ஸுந்தரவாகுருகருணாகந்தளிதஜ்ஞாநமந்திராகலயே) என்றும், (வாழ்ந்திருநா வீறுடை ய பிரான்றானருள், வாழியவன்மாமை வாக்கின்பம், வாழிய வன், வீரன்மணவாளன் விரைமலர் த்தாள்சூடி, பாரமதைத் தீர்த்தளித்த பண்பு) என்றதுஸந்தித்தருளினாரிதே. பின்பு சிலகாலஞ் சென்றவாலே அண்ணரும் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரும் அவரை ஸௌகரிகத்துப் பள்ளிபடுத்துத் திருவத்யயமழும் பெருக்க நடத்தியருளினார்.

அந்தரம், ஆழ்வார் திருநகரியிலே தர்சகப்ரவர்த்தகர யெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ்வாரும், இனிதர்சகப்ரவர்த்தக ராவாரரென்று விசாரித்துக்கொண்டு * தொண்டர்க் கழுதுண்ணச் சொன்மலைகளான திருவாய்மொழி, * கிலத்தேவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் * பக்தாம்ர்தமென்னும்படி பரமபோக்யமாக வவதரித்ததாகையாலே சப்தரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸம், என்கிறவிறற்றை ததேகநிஷ்ட்டராய், தத்வ்யதிரிக்த சாஸ்த்ரங்களை தர்ணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்கையாலே திருவாய்மொழி ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிருபகமாக வுடையராய் ஆழ்வார் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே அந்வரதம் செய்துகொண்டு போராநிற் கிற திருவாய்மொழிப் பிள்ளையினுடைய திவ்யகடாக்ஷத்திற்கு விஷய மாம்படி, நாயனாரும், (திருவனந்தாழ்வான் சகந்தன்னைத் திருத்த மருவிய குருகூர்வளநகர்வந்து) என்கிறபடியே ஸ்வமாதூலக்ர்ஹமான சிக்குக் கிடாரத்திலிருந்து தமக்கு ஜம்மபூமியான திருநகரியேற வெழுந்தருளி * பொருநற்செங்கணித் துறையிலே சங்குகள் சேருமாப்போலே * சங்க வண்ண நம்பியுடைய அவதாரமாகையாலே சுத்தஸ்வபாவரான தாமும், (திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருத்தான் சேர்ந்து) என்கிறபடியே *மெஞ்ஞானத் துறையான பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து, (சுரேஷ்டஸ்ய ஸூத்ர: சூரீஸூத்ர:) (அபரிஸ்ரியதயந்நாத: ஸ்ரீஸைலாஜீஸநாகம்) என்கிறபடியே (தேசந்திகழுந் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை வாசமலர்ந்தாளடைந்தவத்து) என்னும்படி விலக்ஷணராய், (தீக்ஷிதர்ஸந்யம் சந்நித்யஸந்நத: சந்நித்ய:) (ததஸ்ஸ்ருததாஸ்ஸோயம் தஸ்மாத்ததஸ் ப்ரஸாதத: அசேஷாஸ்ரீணோத்திவ்யான் ப்ரபந்தாந் பந்தஸ்சிதம்) என்கிறபடியே த்ராவிடவேத ததங்கோபாங்கங்களான ஸமஸ்த திவ்ய ப்ரபந்த தாத்பர்யங்களையும் அவருபதேச முகத்தாலே லபித்து, *மிக்கவேதி

யர் வேதத்தி னுட்பொருளான சரமபர்வத்திலே நிஷ்ட்டராய் சேஷித்வ
சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் மூன்றையும் பிள்ளைவிஷயத்திலே அதுஸத்
தித்து ததேகநிஷ்ட்டரா யெழுந்தருளியிருக்கிற விவரை பிள்ளை தாமே
புகந்து உடையவர் திருவடிகளைக் காட்டிக்கொடுத்தருள இவரும் (உன்பத்
யுகமா மேர்கொண்டளிட்டை யெளிதினிலெய்துவன்) என்கிறபடியே பரம
புருஷார்த்தத்தை ஸுலபமாக லபித்து அத்யந்தஹர்ஷ்டரா யெழுந்
தருளியிருக்க, அவ்வளவில் பிள்ளையும் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ப்ராவண்
யாதியயத்தாலே * அவரடிபணிநது உய்ந்த எம்பெருமானார் திருவடிகளி
லும் அதிப்ராவண்யத்தை யுடையராய்ப் போருகையாலே * ராமாநுஜ
பதாம்போஜ த்வந்தவ கைங்கர்யவர்த்ததியிலே அர்வயிக்கவேணுமென்று
திருவுள்ளமாய் அப்படியே தக்கைங்கர்யத்திலே அர்வயித்து அவகா
ஷித்து அதுவே தமக்கு தாரகாதிகளாகச் செய்துகொண்டு போருகிற்
வர், உடையவர்க்குத் தனிக்கோயில் தொடக்கமான அனைத்தமூலும் கண்
டருளப்பண்ணி, கோயிலைவளைய (ராமாநுஜசூர்வேதி மங்கலம்) என்கிற
திருவிதியையும் உண்டாக்கி, அங்கே * ராமாநுசனைத் தொழும் பெரி
யோரையும் ப்ரதிஷ்ட்டிப்பித்து; தாமும் ஸுகபரதிஷ்ட்டிதராய் எழுந்தரு
ளியிருந்தார்.

[illegible]

கக் செய்தேயும் இவருடைய ஸௌகுமார்யத்துக் கதுஞ்ஞமாக அமுது செய்தருளுகை தொடக்கமான எல்லா உபசாரங்களையுமாராய்ந்துகொண்டு போருகிறபடியையும், அங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி பந்திபாவநரம்படி அபிமாசித்து ஆதரித்துக்கொண்டு போருகிறத்தையுங்கண்டு ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு இவரிடத்திலே அஸ்தையை நடந்துசெல்ல இத்தைஸர்வஜ்ஞரான பிள்ளை யறிந்தருளி அவர்கள் அபசாரப்படாதபடி இவருடைய * சேஷாஹிபதிவேஷாந்தரத்தை எல்லாரும்பரத்யக்ஷிக்கும்படி வாக்ஸாதுர்யங்களாலே காட்டியருளி அவர்களுக்கு இவரிடத்திலே விசேஷப்பரதிபதியை விளைப்பித்துப் போராரிங்க, இவரும் பிள்ளை திருவுள்ளத்தை உகப்பித்துக்கொண்டு அங்குத்தைக்கு விதேயராயிருக்கிறகாலத்திலே ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமும் பாட மிட்டருளி மற்றுமுண்டான வ்யாக்யாநங்களையும் பாடப்பராயமாகப்பண்ணி யருளியிருக்கிற காலத்திலே நாயனருக்கு குமாரர் திரு வுதாரிக்க, (திருநாமமேது) என்று பிள்ளையைக் கேட்டருள ஒருக்கால் சொன்னாற்போலே நூற்றெட்டுத்தரம் சொல்லி யிருக்கிறதே யென்ற ருளிச்செய்ய, (எம்மையனிராமாநுசன்) என்று திருநாமம் சாத்தி யருளித்தாழும் * இராமாநுசன் திருநாமம் ரம்பவல்லராய் வாழ்ந்துகொண்டு போராரிங்க;

ஒருநாள் ஒருதிருவாதிரை கஷ்டத்திலே பிள்ளையும் முதலிகளும் அமுது செய்தருளாநிற்க (இன்றோவெதிராசரிவ்வுலகற்றேன்றியநான், இன்றோகலியிருள்நீங்குநான்) என்று பிள்ளைநடுபட்டருளி மேல் அருளிச் செய்யமாட்டாமல் இத்தையே பலகாலுமருளிச்செய்துகொண்டிருக்க அவ்வளவிலே நாயனாரும் (இன்றோதான், வேதியர்கள்வாழ விரைமகிழோன் ருன்வாழ, வாதியர்கள் வாழ்வடங்குநான்) என்று நாயனார் தலைக் கட்டியருள, இத்தைக்கேட்டபிள்ளை மிகவும்ப் பிரதாய அமுதுசெய்யாநிற்க மத்தேய தனிகைப் பரஸாதம் பரஸாதித்து மிகவும் க்ரபைபண்ணியருளினார், இப்படி சிஷ்யாசார்ய க்ரமம் நன்றாகநடந்து செல்லுகிறகாலத்திலே ஸ்ரீபரான்குசதாஸரான பெரியநம்பியை ஆசிரயித்த ஏற்றம் எம்பெருமானார்க்கு உண்டானுற்போல சடகோபதாஸரான பிள்ளையை ஆசிரயித்தவேற்ற மிவர்க்குண்டாயிற்றென்று எல்லாரும் இவரை உடையவருடைய அவதார விசேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள். இப்படி அவதார விசேஷமான விவர் (வடமாமலைமுதல் மல்லனத்தபுரியெல்லைமல்கித், திடமாக வாழ்ந்திருவுடைமன்ன நிறேசுடையோன், திடமான ஞான விரக்திபரமவை சேரநின்ற, சடகோபதாதர் குருகூர்வாழ் பிள்ளை யைச்சேருநெஞ்சே) என்றும், (செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி, சூந்திரகர்க் கண்ணல்கொடைவாழி, உந்தியசீர், வாழியவனமுதவாய் மொழி கேட்டப்பொருளில், தாமுமற்றன்பர்த்திருத்தான்) என்றும் இத் தனியின்களை பிள்ளைவிஷயத்திலே தாமுமநுலந்தித்தருளினார். அந்தரம் உகப்புடனே இங்கிருக்கும் காலத்திலே, பிள்ளை (அந்நாள் நடுபட்டருளிச் செய்து கொண்டு)

அநந்தரம், (தீர்க்கதரிசுருவூர் சிவபெரியார் நாயகம் | ஸ்ரீமதுக்கிராமச்சாரங்க மஹா
ரத்தினம்) என்கிறபடியே முதலிகளும் தாமதமாக, (எம்பெருமான்திருவரங்க
மெய்கே) என்று நாடிக்கொண்டு புறப்பட்டோரும் திருநாகைவர், * வில்லிபுத்
தூருரைவான் நன் பொன்னடி காண்பதோராசையினாலே அங்கே யெழுந
தருளி வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஆழ்வாரையும் திருவடித்தொ
ழுது, அநந்தரம், * அன்னவயற்புதுவை யாண்டாளையும், (சிவபெரியார் நாயகம்)
என்று தொடங்கி, (ஸ்ரீமதுக்கிராமச்சாரங்க மஹா ரத்தினம்) என்கிற
படியே ஸேவித்து, சிவபெரியார் நாயகம் மஹா ரத்தினம் | யெழுநதருளி
வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஆழ்வாரையும் திருவடித்தொழுது,
அநந்தரம், * அன்னவயற்புதுவை யாண்டாளையும், (சிவபெரியார் நாயகம்)
என்று தொடங்கி, (ஸ்ரீமதுக்கிராமச்சாரங்க மஹா ரத்தினம்) என்கிற
படியே ஸேவித்து, சிவபெரியார் நாயகம் மஹா ரத்தினம் | யெழுநதருளி
வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஆழ்வாரையும் திருவடித்தொழுது,

அந்தரம் (என்டிசைக் கணங்களு மிறைஞ்சி யாமி தீர்த்தநீர்) என் றும், (கங்கையிற் புனிதமாயகாவிரி) என்றும் சொல்லப்படுகிற திருக்கா வேரியிலே, நீரடியருளி கேசவாதிசுவாதசநாமங்களையும் சாத்தியருளி * திருவரங்கப்பெருங்கரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, அவ்வளவிலே தம்மை எதிர்கொள்ளவந்த * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் தங்க விற்பயிசு பெருங்குழவுகண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவர்களுடனேகூட வள்ளேபுக்கு, வழியிலுள்ள * வண்டினமுரலுஞ்சோலை தொடக்கமான

குலசேகரன் படியருகே சென்று, * பொன்னம்புயல்போல் மரகதம்போல் பூவைமலர்போல் கருவிளைபோல், பொங்கார் கடல்போல் பொலிந்திருண்ட புழுசிற்றுளைந்த செஞ்சோதி, அன்னம்பயிற்றி நடமாட வலர்மேல் மங்கையுறைமார்வனாய், (ஸ்ரீமத் தேவாரம் ௧௪௪௦) (விஷேஷவேதவதேவேஸா ஸேஷஸைலகிவாஸிநம்) என்கிறபடியே * எழில்கொள் சோதியான * திருவேங்கடத்தெந்தையை அநுபவித்துநிற்க, அப்பனும் தீர்த்தப்ராஸாதமும் திருமாலையும் சடகோபனும் ப்ராஸாதிக்கப்பெற்று கர்தார்த நாய ;

அங்குசின்னும்புறப்பட்டு நடுவே இரண்டுமூன்றுநாள்வனித்து அதின் பின்பு * உலகேத்துமாழியானத்தி யூரேற வெழுந்தருளி, (நாராயண ஸ்தோத்ரம் ௧௦௮) (தூரஸ்திதேபிம்மிதர்ஷடிபதப்ராபநேதுங்க விஹாயபரமஸைகமேஷ்யதீதி - மத்வேவயத்ககநசும்பிரதார்திஹுதுத் தத்கோபுர பகவதஸ்ஸரணப்ராபத்யே) என்று திருக்கோபுரநாயனாரை தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளேசென்று புண்யகோடிவிமாநத்தையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவந்தஸைஸிலே நீராடியருளித் திருமண்காப்புச் சாத்தியருளி அடைவே ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து பவிபிடத்தருகே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து உள்ளேபுக்கு, சேரந்தவல்லிநாயச்சியாரையும் சக்ர வர்த்தித்திருமகனாரையும் திருவனந்தாழ்வாரையுந்தொழுது ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளித் திருப்புறங்குந் கிழக்காக இளையாழ்வாரை, (ஆழ்வாதலவனிவன்) என்று கடாக்கித்தருளின யமுனைத் துறைவன் திருமுற்றத்தையும் அவரெழுந்தருளியிருக்கிற கரியமாணிக்கத்தாழ்வார்ஸைப் பாதத்தையும்ஸேவித்து அவ்வருகேயே மூர்தருளி, திருமடைப்பள்ளிநாயச்சியாரையும் ஸேவித்து பேரருளாளர்பெருந்தேவியாரையும், (பேரருளாய் ஸ்ரீமத்) (ஆகாசத்ரயஸம்பநாம்) என்கிற ச்லோகத்தை யநுஸந்தித்து ஸேவித்து * பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு அங்கே பெரியதிருவடியையும் தொழுது உள்ளேபுக்கு * தானவனைவன்னஞ்சங்கண்ட சிங்கப் பிராணையும் ஸேவித்துச் சூடிக்கொடுத்தநாயச்சியாரையும் ஸேனைமுதலியாரையும் ஸேவித்து அவ்வருகே ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி யூஹஸ்திகிரியருகேசென்று, (ஸ்ரீமத் தேவாரம் ௧௪௪௦) (ஏஷதபுகரிசிஸஸைஸ்யே) என்று தண்டன் சமர்ப்பித்து மலையாளநாயச்சியாரையும் ஸேவித்து பதக்ரமத்தாலே படிக்கடந்தேறி கச்சிக்குவாய்த்தான் திருமண்டபத்தருகே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கச்சிமம்பியையும் எம்பெருமானாரையுந் திருவடித்தொழுது, அவர்கள் புருஷகாரமாக (ஸ்ரீமத் தேவாரம் ௧௪௪௦) (ஸ்ரீமத் தேவாரம் ௧௪௪௦) ஸிந்திராஜசிரோரத்தன் மிநதிராவாஸவக்ஷஸம் - வவத்தேவரதவேதமேதிநீகர்ஹமேதிநம்) என்கிறபடியே புண்யகோடயாக்யாதமான விமாநமதயத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளரை

(ராமாநுஜாங்கிரஸரணேஸ்மி) என்றுதொடங்கி, (தாஸஸ்தவேதிவரதாஸமிதவேக்ஷணியே) என்ற மதுஸந்தித்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அநந்தரம் திருப்பல்லாண்டையும் வரதராஜாஷ்டகத்தையும் ஸ்தோத்ரகத்யங்களையும் அநுஸந்தித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணியருள, நம்யிராமாநுஜனைப்போலே யிருப்பாரொருவரைப் பெறுவதே! என்று மிகவும் க்ரபைபண்ணி தீர்த்தப்பிரசாதங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரசாதித்தருளி விடைகொடுத்தருள; அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி * சிறைந்தசீர்நீள்கச்சியிலுண்டான திருவெஃகாழுதலான திருப்பதிகளையும் திருவடித்தொழுது;

அநந்தரம் (யதீந்த்ராஜநீஃபராப்யபுரீபுருஷபுங்கவஃ அந்தக்மபிஸஃபாயந் நத்ராஷ்டிலக்ஷமணம்முரிம்) என்கிறபடியே ஸ்ரீபெரும்பூதாரேறவெழுந்தருளி ஊரருகேநின்று, (இதுவோபெரும்பூதாரிங்கேபிறந்தோ, எதிராசரெம்மிடரைத்தீர்த்தார். இதுவோதான், தேங்கும்பொருநற்றிருநகரிக் கொப்பான, ஒங்குபுகழுடையலூர்) என்று ஊரையறுபவித்து ஊரிலே ப்ரவேசித்தருளி, (எந்தையெதிராசரெம்மையெடுத்தளிக்க, வந்தபெரும்பூதாரில்வந்தோமோ, சிந்தை, மருளோதெருளோமகிழ்மாலைமார்ப, னருளோவிப்பேற்றுக்கடி) என்று ப்ராப்யகௌரவத்தை அநுஸந்தித்து வித்தராயுள்ளேபுக்கு, (ஆண்டிகளநாள் திங்களாய்) என்றுதொடங்கி, (இராமாநுஜனைப்பொருந்தினமே) என்று விஸ்மிதஹ்ரதயராய் ஸேவித்து ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு அநுமதிகொண்டு, அநந்தரம் கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்க, ராத்ரி ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமானாரெழுந்தருளி நாயனரை அழைத்தருளி, ஸ்ரீபாஷ்யஸ்ரீகோசத்தை ஸாதித்து “நாமே உமக்கு பெருமாள் கோயிலிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதிக்கிறோம், கிடாம்பிராயனாப் பாடேறச்செல்லும், நமக்கும் திருவாபமொழிப்பிள்ளைக்கும் ப்ரியமாக வாசித்து பின்பு அருளிச்செயல் வ்யாக்யாநங்களையே பஹுமுகமாக ப்ரவர்த்திப்பியும்” என்று அருளிச்செய்கையாலே, * ராமாநுஜயதிபணித பாஷ்யார்த்த ச்ரவணத்திலே ச்ரத்தையையுடையராய் மீண்டு பெருமாள் கோயிலேறவெழுந்தருளி, அங்கே கிடாம்பியாச்சான் திருவஃசமான கிடாம்பிராயனாரேவித்து அங்கே ஸ்ரீபாஷ்யம் ச்ரவித்தருளாரிற்க அங்கே ஸகலசாஸ்த்ரவல்லப்ராய்க் கிடாம்பிராயனாருக்கு ஸஹபாடியாயிருக்கிற ஐயைகளப்பாவும், செல்வநாயனரும் போர ஆதரித்துவைத்துக்கொண்டு பாடம் நடத்த, அப்பா, நாயனருடைய வாசகதாடியையும் க்ரஹணதாரண வாக்வயவஹாரசாதாய்த்தையும் கண்டு போரவித்தராய் நாயனரைப்பார்த்து, “இவருடைய புத்திக்கநுணுமாக ஸாதிக்கவில்லையே” என்ன, நாயனரும் அப்பாவை நானே இவர்க்கு சிந்தனை பண்ணுவியுமென்று ஸாபிப்ராயமாக ஒருவார்த்தையருளிச்செய்ய, அப்பா அதிபுணராகையாலே பிறைநாள் தொடங்கி நாயனாருக்கு சிந்தனைபண்ணுவிப்பதற்கு எழுந்தருளி

யிருக்க நாயனாரும் ஸஹஸ்ரமுகமாக உபந்யஸிக்கக்கண்டு ஐயைகள் ப்ராஸாதித்த அர்த்தங்களில் ஒன்றும் தப்பாமல் பின்னையும் போஷித்து விசேஷார்த்தங்களுடனே ஸாதித்தருளினீரென்று அதிலே ஹர்ஷயுக்தராய் நெடும்போது பரவசராயிருக்க இத்தைக்கேட்டு கிடாம்பிராயனாரும் அங்கே யெழுந்தருள அவர் சிஷ்யர்களான வித்வஜ்ஜநங்கள் நாயனாரோடே தர்க்கிக்க வேணுமென் றபேக்ஷிக்க நாயனாரும் நமக்கு இதர சாஸ்த்ரவ்யவஹாரத்துக்கு ஆசார்யவாக்ய நிரோதமுண்டென்று அப்பாவுக்கருளிச்செய்ய அப்பாவும், இவர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களன்றோ இவர்களோடு ப்ராஸங்கித்தால் ஸ்வரூபவிரோதம் வராதது, அவர்களபிரிவே சத்தைச் செய்தருளவேணுமென் றருளிச்செய்து அவர்களை முன்னே கொணர்ந்துவிட அவர்களுக்குத் தக்கதாக, தர்க்கசப்த மீமாஸைகளிலே பஹுமுகமாக உபந்யஸித்தருளின வளவிலே எல்லாரும் வித்தராய் திருவடிகளிலே தீர்க்கப் பண்ணிப் புறப்பட்டு நாயனார்பாடே சென்று, “நாயனாரே இத்தனைநாளும் ஸாதாரணமாக எண்ணி யிருந்தோம், அவரிடத்திலே ஸகல சாஸ்த்ரங்களும் ஒரு மீடறுசெய்திருக்கின்றன” என்று ஆம்சர்யப்பட, அவர் ஒரு அவதார விசேஷங் காணுங்கோள் என்று அருளிச்செய்துவிட்டு அவரைக் கொண்டு அருளிச்செய்யல் வ்யாக்யாநங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கத் திருவுள்ளமாய், பின்பு அதித்வரையுடனே ஸ்ரீபாஷ்யம் நடத்திக்கொண்டுபோர, நாயனார் பலகாலும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியை உருச்சொல்லிக்கொண்டு போருகிறத்தை ஒருநாளளவிலேகண்டு ஆம்சர்யப்பட்டு ஒருவருமறியாமல் ஏகாந்தத்திலே நாயனார்பாடேசென்று, “முப்பத்தாறாயிரப்பெருக்கர்” என்று உமக்குத் திருநாமஞ்சாத்தினது வெறுமனன்று, இந்த புத்திலாமர்த்த்யம் எங்குங்கண்டதன்று, நமக்கொரு மனோரதமிருக்கிறது, அவச்யம் செய்யவேணுமென்று மறுக்க வொண்ணாதபடி அருவர்த்திக்க; நாயனாரும் இதுக்கென்செய்வோமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு ஏதென்றுகேட்க நாயனாரும், தேவரீர் அவதாரவிசேஷமென்று நிச்சயமாகவறிந்தேன், எனக்கு அத்தையொளிக்கவேண்டா, உள்ளபடி காட்டவேணுமென் றருளிச்செய்ய; ஆகில் ஆசார்யராயிருக்கிற தேவரீருக்கு ஒளிக்க ஒண்ணதே, பெரிய பெருமாளுடையாஹஸ்ய நியோகத்தை ஒருவருமறியவேண்டா என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு ஏகாந்த ஸ்தலத்திலே மங்களதிபத்தை ஸ்ப்புரித்து அஞ்சாமலிருக்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து அஹிபதிரிஜாகாரத்தைக் காட்டக் கண்டருளி பீதியுத்தராய் இத்தை உபஸஹரிக்க வேணுமென் றபேக்ஷிக்க உபஸஹரித்து எப்போதும் போலே நாயனாரெழுந்தருளி யிருக்கக்கண்டு விசேஷ பிரதிபத்தியுடனே அத்யாதரம் பண்ணிக்கொண்டு தேவராஹஸ்யம் நடத்திக்கொண்டு, நாடோறும் அமுதுசெய்தருளினபடியையும் ஆராய்ந்துகொண்டு, வானமாமலை ராமாதுஜ்ஜீயரை நாயனாருடைய திருமேனி லௌகுமார்யத்

க்க தரித்தருளி துர்யாச்சமத்தை யடைந்து அதற்கு அநுகுணமாக சடகோபஜீயரென்று பிள்ளை திருநாமத்தையுடையராய், பின்பு * அற்றபத்தரானதாம் * பற்றிலார்பற்ற நின்ற பெருமாள் திருமுன்பே யெழுந்தருளி லேவித்து, (சுத்யஞ்சுருஷ்யை நமஸ்குருஷ்யை | சுத்யஞ்சுருஷ்யை நமஸ்குருஷ்யை) என்று மங்களாசாஸனம்பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளிரிக்க பெருமானும் இவரை ஆதரித்தருளி தம்முடைய திருநாமமான முத்தின திருநாமத்தையே முடிய நடத்தவேணுமென்றருளிச்செய்து “உமக்கு பல்லவராயன் மடத்தைப் ப்ரஸாதிக்கிறோம், யாவச்சரீரபாதம் எம்பெருமானுரைப்போலே இங்கே யிரும” என்று நியமித்தருளி, எம்பெருமானார் காலத்திலே கந்தாடையாண்டான் தம்முடைய ஆசார்யரான ஆட்கொண்ட வில்லிஜீய ரெழுந்தருளியிருக்கும்படி மடமாக்கி அவருடைய திருவாராத நமான என்னைத் தீமனங்கெடுத்தார்க்கு மத்யாஹ்நகால அவஸரத்திலே அமுதுசெய்யப் பண்ணும்படி பெருமாள்ஸந்திதியிலே நித்யம் ஒரு தனிகையும் திருவிளக்குக்கு ரெய்முதலியவையும் நடக்கும்படிபொலிவிட்டு நடந்துவந்ததாயும் சிலநாள்களுக்குப் பின்பு முதலியாண்டான் திருவரசத்தார் பரஸ்பரவிவாதத்தாலே ஸ்ரீபண்டாரத்தில் சேர்த்ததாயும், பூர்வகாலத்திலே அதிவிலக்ஷணமான ஸ்ரீராமாதுஜகடம் பல்லவராயன் நடத்தின படியாலே பல்லவராயன் மடமாயிற்று; திருவாராதமும் * என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாரென்று திருநாமம் ; அந்தமடத்தையும், திருவாராதத்தையும் ப்ரஸாதித்து; மிகவும் கர்பைபண்ணியருளி, (ஸுபுஷ்டு க்ஷுபுஷ்டு) (நிஸர்ஷ்டாத்மா ஸுஹர்த்தஸு) என்கிறபடியே தாமும் அவ்விடத்திலே நயஸ்தபரராய் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்துப் பரிவட்டமுங்கட்டி ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்து “நம்முடைய அழகிய மணவாளஜீயரை மடத்திலே விட்டுவாருங்கோள்” என்று உத்தமநம்பி முதலான அனைத்துப்பரிகரத்தையும் இவர்பின்னே அனுப்பியருள, அவர்களும் அப்படியே லேவித்துக்கொண்டிபோய் மடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, (அடியார்கள்வாழ வரங்கநகர்வாழச், சடகோபந்தண்டமிழ்தூல் வாழத், கடல் சூழ்ந்த மன்னுலகம்வாழ மணவாளமாமுனியே, இன்னமொரு நூற்றாண்டிரும்) என்று மங்களாசாஸனம்பண்ணி லேவித்துப்புறப்பட்டார்கள். பின்பு மடமெங்கும் வானமாமலைஜீயர்முதலான முதலிகளைக்கொண்டு செப்பயிடுவித்து திருமலையாழ்வாரையு முண்டாக்கிரஹஸ்யம் விளைந்தமண்ணிலே தாம் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்திற்கு மண்காப்புச் சாத்துவித்து அவ்விடத்தைகுருகுலநூலுமாக வெண்ணிஅங்கேஇனிதமர்ந்தெழுந்தருளியிருந்து, பிள்ளை, நம்மாழ்வார் திருநாமத்தாலே விளங்கியருளிஒப்போலே தாமும் எம்பெருமாள் திருநாமத்தாலே மிகவும் விளங்கியருளினார். இப்படி * ஸ்வாசார்யபதங்கஜத்தவந்தவச் சரியாமத்ய * ஸுகாவீரராய் வயாக்யாரித்துக்கொண்டு, (ரஜ்மஜ்ஞ்ஞுஷ்யை ரம்யுஷ்யை) (ரங்கமங்கள துர்யாய ரமயஜிமாதர்யோகிரே) என்னும்படி யெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே, (அவாஜ்ஞ்ஞுஷ்யை ரமயுஷ்யை) (அவாஜ்ஞ்ஞுஷ்யை ரமயுஷ்யை) மிஷ்யுஷ்யை

ஐயம் (ஆசாரஜ்ஞாநவராக்யை ராகாரேணச தாதர்சம்-ஸ்ரீமார்ரமா துஜஸ்ஸோய மித்யாம்சம் ஸம்மிதஃப்ராஜா) என்னும்படியான இவருடைய ஜ்ஞாநபக்திவராக்யம் தொடக்கமான ஆகாரங்களினுலே இங்குண்டானவர்களெல்லாரும் எம்பெருமானானுடைய அவதாரமென்றது தியிட்டு இவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து அத்யந்தம் விலக்ஷணராய், (ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்தோத்ரம் ரஜஸ்தே ரஜஸஸிம்ஹஸ்தோத்ரம் ஐஸ்வரீஸ்தோத்ரம்) (பரமஹேஸ்வரஸபணிபுங்கவ ரங்கபதேர்ப்பவநமிதம் ஹிதாயஜகதோ பவதாதிகதம்) என்றும் *வன்பெருவானகமும்ய வமரநும்ய மண்ணும்ய மண்ணுலகிலமனிசநும்ய, துன்பயிகுதுயரகல ஆயர்வொன்றில்லாச் சுகம் வளர அகமகிழுக தொண்டர்வாழ, அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் பெரிய பெருமாள் ஜகதரக்ஷணர்த்தமாக இங்கே யெழுந்தருளினும்போலாயிற்று. இவர் இங்கே எழுந்தருளினது என்று மிகவும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

அந்தரம், ஜீயர், அருணோதயத்துக்குத் திருக்காவேரியில் நீராட எழுந்தருளுவர், அக்காலத்திலே அத்யந்தம்ஸ தவநிஷ்டடராய், பெருமாள் ஸம்மிதியிலே அந்தம் ப்ரயோஜநராய் கைங்கர்யம் பண்ணிப்போருகிற திருமஞ்சனம்அப்பாவென்றொருவர்கூடவேசென்று ஜீயர் நீராடியருளுகிறஸ்தாநத்திற்குப்பின்னேயிருந்து அந்தப்ரவாஹதீர்த்தத்தில் தப்பாமல் நீராடிக் கொண்டு போர, அவருக்கு ஜ்ஞாநோதயமாய் ஜீயர்திருவடிகளிலே நிரவதிகப்ராவண்ய முண்டாய் ஆச்ரயித்து கர்தார்த்தநானா. இந்த அர்த்தத்தை (ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்தோத்ரம் ரஜஸ்தே ரஜஸஸிம்ஹஸ்தோத்ரம் ஐஸ்வரீஸ்தோத்ரம்) (உஷஸ்யயவாரிணிஸஹயஜாயாஸ்தா தோயதீர்த்தப்ரவணோமுநீர்த்ரம் - தத்வைபஸ்சாதவகாஹயதீர்த்தே ஸ்ரீதீர்த்ததாதஸ்தமுபாஸ்ரீதோபூத்) என்று அநுஸந்தித்தார்கள். அப்பாவும் ஜீயர்திருப்பவளத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ச்ரவித்து நிரவதிகப்ராவணராய், (ஐஸ்வரீஸ்தோத்ரம் ரஜஸ்தே ரஜஸஸிம்ஹஸ்தோத்ரம்) (சாயாவாஸத்வமநுகச்சேத்) (நிழலுமடிதாறுமானேம்) என்கிறபடியே சாகாவத்பரதர்தாராயத் திருவடிகளைப்பிரியாமல் அங்குத்தைக்கு அந்தரங்கராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அந்தரம், கோவிந்ததாஸரப்பனென்னும் நிருபகத்தையுடையாரான பட்டர்பிரான் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து தத்பாதபத்ம ஸேவைகதாரகராய் ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அதன்பின்பு (முகில்வண்ணனடிமேற் சொன்னசொல்லையாயிரம்) என்றும், (மதிலரங்கர் வண்புகழ்மேலான்றதமிழ்மறைகளாயிரம்) என்றும் இப்படி பெரியபெருமாள் விஷயமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற திருவாய்மொழியினுடைய ஈடுமுதலான வ்யாக்யாநங்களையும் மற்றுமுண்டான அருளிச் செய்யல் வ்யாக்யாநங்களையும் வயக்தமாகப் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டும், ஸ்ரீவசநுபூதி திவ்யரஹஸ்யதாத்பர்யங்களையும் தர்சிப்பித்துக்கொண்டும்,

*ராமாநுஜார்யவசகராய் நாடோறும் ஸேவித்துக்கொண்டும், (१८००-१८௪௪) (குரோர்நாமஸதாஜபேத்) என்கிறபடியே தமக்கு ஜிப்தவ்யமாய் எம்பெருமானார் திருநாமமான அந்தாதியையும் ரித்யம் அதுஸந்தித்துக் கொண்டும், (१८௪௪-१௮௭௪) (வசநபூஷணவாகமர்தாசரம்) என்று தொடங்கி தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களையும் அவர் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பார்த்தித்துக்கொண்டும், தத்ப்ரஸாதைகதாரகராய் தத்வைபவத்தைப் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டும், அஸத்சவைபவராய் திருமலையாழ்வாருடைய அடிநிழலிலே *தேசந்திகழ்வெழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே, பெருமானுடைய ரியமனத்தாலே தமக்குத்திருவாராதரமாக ஸ்ரீரங்கராஜரை எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்துப் பிள்ளைலோகாசார்யருடைய திருநக்ஷத்ரமான ஜபபசிமாஸம் திருவோணத்திலே திருப்ரதிஷ்டையுங்கொண்டருளப்பண்ணித் தம்முடைய திருக்கைகளாலே ஆராதமுன் செய்து கொண்டு, விசேஷித்து (१௮௭௪-१௯௪௭) (ஜ்மர்க்ஷேச்ரவணேபிவா) என்றும், (நீபிறத்திருவோணம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிள்ளைலோகாசார்யர் திருநக்ஷத்ரம் முதலான மற்றுமுள்ள ஆசார்யர்கள் திருநக்ஷத்ரங்களையும் (பாலால் பன்னிரண்டு திருவோணமட்டேன்) என்னும்படி அக்காரவடிசலாலே அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி பரிபாலித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீவாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களையும் தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கஸுரீக்கு மங்கள தீபம்போலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

[illegible]

ஜீயர், ப்ராதிகாலத்திலே கீராட்டத்திற்குப் புறப்பட்டெழுந்தருளா
கிறக்கச்செய்தே ஒருநாள் அசிந்திதமாக வர்ஷம்வா, அதற்கு ஒருவைஷ்ண
வர் கர்ஹத்தின் வாசல்திண்ணையை உத்தேசித்து எழுந்தருளாநிற்க
அந்த கர்ஹஜமாணகண்டு அந்நயந்தம் ப்ராவண்யத்துடனே புடைவைத்
தலைப்பாலே திண்ணையைத் துலக்கி, “ஸ்வாமி! இங்கே எழுந்தருள
வேணும்” என்று ஸவிநயபக்தியோடே ஸேவித்துநிற்க, திருவடிகிலைகளைக்
கீழேவிட்டுத் திண்ணைமேலே ஏறியருள, அந்த அம்மை மழையிலே நனை
கிற திருவடிகிலைகளை யெழுந்தருளப்பண்ணி தம் சிரஸ்ஸிலே தீர்த்தத்
தோடு தரித்துக்கொண்டு பிறபாடு தலைப்பாலே திருவொற்று வாதை.
சாத்தி மீளவும் சிரஸாவலித்துத் திருமுல்பே எழுந்தருளப்பண்ணி
நிற்க, ஜீயரும், கீயார், பேரேது, இது ஆருடைய திருமாளிகை, என்று
கேட்டருள; தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தியாமிருக்கிற திருமஞ்சரம் அப்பா
வுடைய பெண், அடியேன் பெயர் ஆச்சி, இது அவருடைய மணவாளப்
பிள்ளை கந்தாடை ஜயங்கார் கர்ஹம் என்று விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டு
உகந்தருளி, “நம்முடைய அப்பாச்சியாரோ” என்று அருளிச்செய்து கடா
ஷித்துக்கொண்டு வர்ஷம் கிவர்த்தமானவுடனே திருக்காவோரிக் கெழுந்
தருளினார். ஆச்சியாரும் திருவடிகிலைகளின் திருமஞ்சரம் தலைமீலே
ஊறி ஜீயர்கடாஷும் பெற்றவளாகையாலே உடனே ஜ்ஞாநோதயமுண்
டாய் அப்போதே ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கவேணுமென்னும் ருசி
பிறந்து பிறந்தகத்திலேசென்று பிதாவுக்கறிவிக்க, அவரும் உகந்து தம்
முடைய தெனலித்தாரளும் அறியாமலிருக்க வேணுமென்று அருளிச்
செய்து ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயணமானபின்பு தம்முடைய திருமாளி
கையிலேதானே ஓரிடத்திற்கும் புறப்படாமல் சிலநாளிருக்கும்படிக்கு
ஆலோசனைபண்ணி அப்பா, தம்முடைய குமாரத்தியாரைக் கூட்டிக்
கொண்டு மடத்திலே எழுந்தருளி ஜீயரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்
செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஜீயரும் கந்தாடை அய்யங்கார்கள் ஸம்
பந்தத்தைப் பார்க்கவேண்டாவோ, காரியப்படாது என்றருளிச்செய்ய, அப்
பாவும் தம்முடைய குமாரத்தியாருடைய ஆஸ்திக்யாதாரர் த்திகளை விண்
ணப்பஞ்செய்து, ப்ரதிஹதி ஓன்றும் வாராது, கர்பை செய்தருள வேணு
மென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆகில் இவ்விரட்டி இந்தத் திருவொசத்திற்
கெல்லாம் ஆநுகல்யமுண்டாமென்று, (ஸ்ரீபேரமநஸாத்யாதம்) என்கிற
படியே * அப்போது ஒரு சிந்தைசெய்து ஆச்சியாருக்கு ஸமாச்ர
யணம் ஸாதித்தருளி ஹிதங்களையும் ஜ்ஞாநவயார் த்தங்களையும்
உகந்து ப்ரஸாதித்தருளினார். அப்பாவும் தம்முடைய குமாரத்தியாரைத்
தம்முடைய திருமாளிகையிலே தானே சிலநாளிருக்கும்படிக்கு கியமித்து
அவருடைய குமாரர் அண்ணு தொடக்கமானவர்களுக்கு ஒரு கார்யாந்
தரத்தை அருளிச்செய்து பரிஹரித்து வைத்தருளினார். இப்படி ஆச்சி
யாருக்கு ஸ்ரீபாதுகாதீர்த்தவஹந்தினிலே வந்த அநிசயத்தை (ஸ்ரீபாதுகாதீர்த்தவஹந்தினிலே வந்த அநிசயத்தை)

ஸ்ரீமதாச்சாரியார் ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தது. | ஸ்ரீமதாச்சாரியார் ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தது. | ஸ்ரீமதாச்சாரியார் ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தது.

கந்தாடையண்ணன் திருத்தம்பபுரம் தேவராஜ தோழப்பருடைய தீர்த்தம்வர, அந்நைக்கு சிற்றண்ணதேவியாரான ஆச்சியாரைத் தனிகை பண்ண அழைத்துவிட, அவரும் அப்படியே பாவந்தவ போக்யத்தவங்க ளுடனே தனிகைசெய்ய ; பெருமானமுதுசெய்தருளி முந்தின ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும் அமுதுசெய்தருளி இஷ்டப்பங்கியும் அண்ணன் தொடக்கமானும் அமுதுசெய்தருளின அந்தரம்அண்ணன் வாசத்திண்ணையிலே எழுந்தருளியிருக்க, ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் ஜீயர்மடத்தில் நின்றும் புறப்பட்டுவர அவரைக்கண்டு உமக்கு எந்தஆரென்று கேட்டருள, அவர் வள்ளுர் ராஜேந்தரம் என்ன, இங்கே வந்தகாரிய மேதென்ன, அடியேன் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கக் காத்திருக்கிறேன் ப்ராப்திகாலம் வரவேணு மேயென்ன, இந்தஸ்த்தலத்திலே ஆச்ரய புருஷர்கள் திரட்சியாக வுண்டே மற்றோரிடத்தில் ஆலோசனைவென்ன, இங்கே பகவர் நியமமான யிருக்கிறதென்ன, அது எப்படியென்ன, அது அஹஸ்யமென்ன, உம்மு டைய பெயரேதென்ன, சிங்கரையரென்ன, இவர் பகவத் பரஸாத பாத்ர பூதராகவேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே எண்ணி இவர் கையைப் பிடித் துக்கொண்டு உள்ளேசென்று தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் சந்தனம் அடைக் காய்களையும் ப்ரஸாதித்து ஆதரித்தருளி இவ்விரா திருமாளிகையிலே சயியும் என்று நியமித்தருளி தாமும், திருத்தம்பபுரம் கந்தாடையபட் ணம், திருக்கோபுரத்து நாயனார் பாட்டரும் எழுந்தருளியிருக்க, திருவத் யயந்தனிகை கைங்கர்யங்களெல்லாம் நிறைவேறி ஆச்சியார் அலஸை யாய் உள்ளே படுக்கையிலே சாயும்போது “ ஜீயர் திருவடிகளே சரணம், பிள்ளை திருவடிகளே சரணம், வாழி யுலகாசரியன் ” என்று சயிக்க ; இந்த சப்தத்தை மூவரும் கேட்டு இதேது என்று விஸ்மிதவயாகுலராயிருக்க, இவர்களில் பாட்டர் உள்ளேசென்று கேட்கிறேனென்று போய் மதினியாரே ! என்றழைக்க, ஆச்சியார் பயப்பட்டு தாம் சொன்னது இவர் செவிப்பட்டதென்று பேசாமலிருக்க, அண்ணனும் அப்பனும் அவரை யழைத்து, “ எல்லாம் பொழுதுவிடிந்தவாறே தெரியும், அவரை எழுப்பவேண்டாம் ” என்று மூவரும் கண்வளர்த்தருள ; அண்ணனுக்கு பயபக்திகள் மிக்கு *மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாகி ப்ராதாக்களந் யாமல் சிங்கரையர் சயிக்கிறவிடத்திலே எழுந்தருளி அவரை யெழுப்பி சில ஆத்தயாத்மிக தர்மங்களை யருளிச்செய்ய அவர் கேட்டு உகந்திருக்க அந்தவேளையிலே ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கும்படி உமக்கு பகவர் நியமமான பெருமையை அறியவேணுமென்று அத்தயிநிவேசமா யிருக்கிறது என்றருளிச் செய்யக்கேட்டு அவர்சொன்னது ; --

எங்குளரிலே யுண்டாகிற காய்கிழங்குகளை யதாசக்தி ஸம்பாதித்து இதை ஸ்த்தலத்திலே பெரியோர்கள் திருமாளிகைகளுக்கு அடிக்கடி

ஸமர்ப்பித்துப் போருவதுண்டு, அதை ஒருநாள் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு இன்றைக்கு மடத்திலே ஸமர்ப்பியும் என்ன, பாக்யமாயிற்று என்று கொண்டு ஸமர்ப்பித்தேன், அதை ஜீயர்கண்டு இது எங்கே விளைந்தது, எந்த நீர் பாய்ந்தது, நீரிறைத்தவரார், எதற்காகக் கொணர்ந்தீர் என்று கேட்டருள், அடியேன் அதிவிநயமாயும் உசிதமாயும் விண்ணப்பம்செய்தபடி ;—“பரிசுத்த ஸத்தலத்திலே விளைந்தது, அடிச்சேரியிலே தேவரீர் தாலவர்க்கங்கள் நீரிறைத்துப் பாய்ச்சினது, ஸ்ரீபாகவதஸ்வத் தென்று விண்ணப்பம்செய்ய ; அதுகேட்டு உகந்தருளி அதை அங்கி கரித்தருளி கோயிலுக்குப்போய் பெருமானே ஸேவித்துப் போருமென்று விடைகொடுக்கப் பெருமாள் ஸந்திதியிலே செல்ல அருகேயிருந்த அர்ச்சகர் இன்றைக்குக் காய்கறி ஆருக்கு ஸமர்ப்பித்தீரென்ன ஜீயர்மடத்திலே என்ன அர்ச்சகர் ப்ரியப்பட்டு பரவசராய் அடியேன் முதுகைத் தட்டி நீர் பாக்யவான்; உமக்கு விலகஷண ஸம்பந்த முண்டாகப்போகிறது என்று தீர்த்தம், சந்தரம், திருமாலே, வேளையம், அபயஹஸ்தம், சடகோபன் ப்ரஸாதித்து பஹுமாரம்பண்ண ; அடியேனை இன்றைக்கு இத்தனை க்ரபைபண்ணி யருளுவதே! என்று ஸந்திதியினின்றும் புறப்பட்டவள விலே, “இவனை மல்லுக்கட்டிப் பிடி” என்கிற வார்த்தைகேட்க அவ் வார்த்தை ஸாபிப்ராயமாக இருக்கிறதென்று மீண்டு மடத்திலே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “தேவரீருக்காகப் பெருமாள் போர க்ரபை பண்ணியருளினார்” என்று இச்செய்தியையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்து ஊருக்கு விடைகொள்ளுகிறேனென்ன ; அங்குள்ளார் அடியேனை ஆதரித்து ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தனுப்ப அதை வழியிலே ப்ரஸாதப்பட்டுச் செல்ல உடனே சித்தகத்தி பிறந்து ஆச்ரயனாகுசி யுண்டாயிற்று ; அன்றுராத்ரி ஸ்வபந்திலே பெரியபெருமாள் ஸந்திதியிலே திருமணத் தூணருகேறின்று ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கப் பெரியபெருமாள் அணையில்வைத்த திருக்கையை உயரவெடுத்து திருவரந்தாமழவானைக்காட்டி “‘இவர்கிடாய் அழகிய மணவாளன்ச் சீயர், இவரோடு உனக்கு ஸம்பந்த முண்டாக்கிக்கொள்’ என்றருளிச்சேய்ய, இந்த ஸ்வபந்தைக்கண்டு க்ர தார்த்தனும் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கக் காத்திருக்கிறேன்” என்று சிங்கரையர் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கந்தாடை அண்ணன் கேட்டருளி பயபக்திகள் விஞ்சிரெடும்போது சிந்தித்து உள்ளே யெழுந்தருளித் திருப்படுக்கையிலே சாய்ந்தருள் ஸ்வப்ரமானப்ரகாரம் ;—

ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மெத்தையினின்றும் ஏணிவழியாலே இறங்கி வந்து பெரியகசையாலே தம்மையடிக்க தமக்குரிவர்த்திப்பிக்க சக்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் நம்மிடத்தில் ஸ்வரூபவிருத்தமான நடக்கையுண்டாயிருப்பதினாலே சிஷித்தருளுகிரு ரென்றெண்ணி, (ஸ்ஸத்ரக்ஷாரா க்ரிகர்மாணிஸ்வபுத்ராய, யதாபிதா) என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க, கசையும் துணிக்கைத்துணிக்கையாக அறுந்துபோக, அந்தஸ்ரீவைஷ்ண

அதிப்ரவணராய் எதிர்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அண்ணனருளிச் செய்த ஹிதங்களை யெல்லாங்கேட்டு தங்கள் தங்களுக்குண்டான ஸ்வப்நங்களையும் உபச்ருதிகளையும் சகுநங்களையும் அழகியமணவாளமாமுனியினுடைய வைபவங்களையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு ஆச்ரயணத்துக்குத் தவிரிக்க, தமக்குப் ப்ராதர்கோடிகளாயுள்ளவர்களையும் புத்ரகோடிகளாயுள்ளவர்களையும் தங்கள் தங்கள் பார்யாதிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு உபஹாரபுரஸ்சரமாக மடத்துக்குப் புறப்படும்படி யியித்து, தம்முடைய திருமாஸிகையிலே திருத்தாயார் திருத்தம்பபுர முதலானவர்களையும் விட்டு குருகுலவாஸமாக தாரக போஷக போக்யங்களுல்லாம் அண்ணன் திருவடிகளே என்றிருக்கிற திருவாழியாழ்வார் பிள்ளையையும், சுத்தஸத்வம் அண்ணனையும், திருத்தம்பிமாரையும், மற்றும் பெரியோர்களையும் அழைத்துவைத்துக் கொண்டு, சுத்தஸத்வமண்ணன் பாக்யாதிசயத்தாலே ஸ்வதவ விகவும் பாகவத்ப்ராவண்ய முடையராய் ஜீயருடைய திருசர்யையை அடிக்கடி ஆராய்ந்துகொண்டு அதிப்ரீதராய் அண்ணன் திருவுள்ளம் ஒருவேளையில் கலங்கினாலும் (५५००८५५ ५५५५५५) (குருஹஸிபோத்யேத்) என்கிற படியே திருவடிகளுக்கு ஹிதபராய் ஜீயரிடத்திலே ப்ரீதிவரும்படியருளிச்செய்துகொண்டு போருகிறவராயிருப்பர்; அதைத் திருவுள்ளத்திலேவைத்து அண்ணனருளிச்செய்தபடி;-

‘இவருக்கு “சுத்தஸத்வம்” என்கிற திருநாமம் யதார்த்தமாயிற்று, நமக்குப் போர ஸ்வார்த்தை சொல்லிப்போருவர், இவருடைய ஹ்ரத்தயாது ஸாரியாய் யாவத்கார்யமும் கடித்தது, இனி ஒரு குறையுமில்லை’ என்று அருளிச்செய்துகொண்டு தம்முடையவர்களும் மற்றக்கந்தாடை அய்யங்கார்களும் அவரைக்கடாக்கித்துக்கொண்டிருக்க, அவர்களில் சிலரை எம்பா மாறுபடுத்திவிட, சிலர் சென்று அண்ணனுக்கு இச்செய்தியை அறிவிக்க ரிகவும் கோபித்தருளி அவர்களைவிடும் என்று மற்றவர்களை யெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு ஜீயர்ஸந்திக் கெழுந்தருளுவதாக ஆச்சியாரையழைத்து ஸமயமறிந்து திருவுள்ளத்திலே படுக்கும்படிக்கு அனுப்பியருள, அவரும் சென்று திருமலையாழ்வாரிட ஸ்ரீவைஷ்ணவகோஷ்டியிலே ஜீயரெழுந்தருளியிருக்கிறபடியினாலே கிட்டி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸங்கோசப்பட்டு ஒருஸாத்திக ஸ்ரீவைஷ்ணவரையழைத்து ஸ்வாமியை உள்ளே ஒருக்காலெழுந்தருளும்படிக்கு ஏகாந்தமாகத் திருச்செவியிலே விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்ன, அவர் ஏதுக்கென்ன, அண்ணன் முதலான கந்தாடை அய்யங்கார்களெல்லாரும் கூடி எழுந்தருளுகிறார்களென்று ஆச்சியாரும் உள்ளேசென்றார்; அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர், அந்யதாவாகக்ரஹித்து ஒடிச் சென்று “ஸ்வாமீ! சிக்ரமாக உள்ளே எழுந்தருள, கந்தாடை அய்யங்கார்கள் கூடியருகிறார்களாம்” என்ன; ஜீயர்துணுக்கென்று எழுந்திருந்து புறக்கடைக் கெழுந்தருள, உள்ளே எழுந்தருளக் காணாமையாலே ஆச்சியார் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் என்னவிண்ணப்பஞ்செய்தாரோ வென்று பய

அண்ணன் ஆச்ரயிப்பதற்கு ஹேது ஆச்சிமரென்பது. ௫௧

பட்டிசோபவார்த்தையைவிண்ணப்பஞ்செய்யவேணுமென்று புரக்கடை யிலே புதுவதற்கு ஸமயமாகக்காணாமையாலே, புறம்பே ஓளிக்க அண்ணன் முதலானார் பெருங்கூட்டமாகத்திருமுன்காணிக்கைகளும் பலங்களும் முன்னேபிடித்துக்கொண்டு மடத்துவாசலிலே யெழுந்தருளி வானமாமலைஜீயர்முதலானவர்களை புரஸ்கரித்தருளி அவர்களுடனே அண்ணன் அதிவிசயராய், “ஜீயர் திருவடிகளைப் பாரப்பாரபகமாகவந்தடைந்தோம், தேவரீர் அங்கீகரிப்பித்தருளவேணும்” என்ன; வானமாமலைராமாநுஜ ஜீயர் இதுகேட்டு அதிபிரதராய் ஸதபத்தராயிருந்து பிப்பாமி ஸந்திதிக்கெழுந்தருள; அதற்குள்ளே ஆச்சியார் அதிவரையுடனே ஸமயமானவாரே ஜீயர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸம்ப்பித்து, “இற்றைக்குசோபநம், அண்ணன் முதலானாரெல்லாரும் திரளாகத் திருவடிகளிலே ஆச்சரியக்க எழுந்தருளுகிறார்கள்” என்ன, அவ்வளவிலே வானமாமலை ராமாநுஜஜீய ரெழுந்தருளி ஹர்ஷபரவசராய் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயர்கேட்டு உகந்தருளி இவற்றிற்கெல்லாம் மூலபூதை ஆச்சியாரன்றோவென்று திருவுள்ளம்பற்றி திருமலையாழ்வாரிலே வந்து விண்ணப்பஞ்செய்த ஸூவைஷ்ண வரையழைத்தருளி, “உம்முடையபெயரேது” என்று வினோதமாகக் கேட்டருள, அவரும் “அடியேன் இராமாநுஜதாஸன்” என்ன, அப்படியன்று, அசட்டாச்சான் என்று அவரைப் பரிஹஸித்து,

[illegible]

西和

ஸால்ஃ டீவீஷ்பட்டபலிஸ் டீவீஷ் ராப்டு | லக்ஷ்மி நகராலயக்ளாஸ்கா நாடு
சமூக சமுதாய சேவா (வைகுண்டநாத விஜயாலங்காரப்பாலார் தேவேஸ்வரி
பங்கஜவினோயசரசோரநாட்யார்- சிகழித்தித் த மகராலயகர்ணபாலார் நா
தாமராயி வகுளாபரணைஸார்த்தம்) என்கிறபடியே அஷ்டதாம்போலே
யிருக்கிற ஸ்வைகுண்டம் முதலானதிருப்பதிகளை ஸேவித்துத் தந்தகர்ணிகை
போலேயிருந்துள்ள திருநகரியைச்சென்றுகிட்டி திருச்செங்கணித்துறை
யிலே வீராடி, * கேசவன் தமரில் என்கிறபடியே த்வாதச நாமங்களையும்
சாத்தியருளித் தாமும் முதலிகளுமாக * குயிலின்துப் பொழிவுயும்
* குன்றமடங்களையும் உயர்த்ததிருமானிகைகளையும் ஊரையும் அதுபவித்துத்
கொண்டு (புகழ்க்கத்தினின்றும்பிறந்தகத்திற் போர்த்துபோல்-தக்கபுகழ்த்
தன்னரங்கத்தன்னினின்றும்-மிக்கபுகழ்-மாறன்றிருநகரிவந்தோமரங்கன்
மன்-போற்றோ நெஞ்சே யிப்பேறு) என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு எழுந்த
ருளியிருக்கிறவனாய் * கல்லார் பலர்வாழும் திருக்குருகிலுண்டான ஸத்
துக்களெல்லாரும் குழாங்குழாமாகவந்து திருவடிகளிலே ஸேவிக்க அவர்
களையும் கர்ணபண்ணியருளி அவர்களுடனே கூடவெழுந்தருளி, ப்ரதமம்
எம்பெருமானாரை, (ஸ்ரீமாத்மாவாஸ்தி) (ஸ்ரீமாதவாங்கரி) என்று தொடங்கி,
(ராமாநுஜையதிபதிப் ப்ரணமாயிமூர்த்தம்
நா) என்று ஸேவித்தருளி அதிபதியுடனே அங்கு நின்று புறப்பட்டு
பின்னை திருமானிகையேற வெழுந்தருளி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து உள்ளே
புகுந்து இனவாயர் தலைவனையும் மங்கனாசாலநஞ் செய்தருளி, (சுலோக
ஸாஸ்ய) (மஹாஸ்ரீஸைலநாதாய) என்றநுஸந்தித்துபின்னை எழுந்தருளியிரு
ந்து வ்யாக்யானஞ் செய்தருளின ஸ்தத்தலத்தையும் ஸேவித்து அங்குநின்
றும் புறப்பட்டு * குன்றம்போல் மணிமாடங்களையும் * செம்பெண் மாடங்
களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு போய் * உபயபரதாநப்ரணவமான வுறை
கோயிலிலேபுகு, (சுலோக ர்ணவல்லக்ஷணாந்ரணய்ய) (வகுளாபரணாவந்தேஸ்
வகுளாபரணையென) என்கிறபடியே முத்துற * நாட்கமிழ்மகிழ்மாலை மா
பனான ஆழ்வார்திருவடிகளைச் சென்று கிட்டி, (சுலோக - மாதாபிதா)
என்று தொடங்கி, (சுலோக) ர்ணவல்லக்ஷணாந்ரணய்ய (ஸ்ரீமாத்மாவாஸ்தி)
பிராமம் ஸ்ரீமத்ததங்கரியுடனா ப்ரணமாயிமூர்த்தம்) என்றநுஸந்தித்து
ஸேவித்தருளி * கண்ணிதுண்கிறதுத்தாம்பை அநுஸந்தித்து (அன்னையா
யத்தனம்) என்கிற பாட்டின்படியே ஸர்வவிதபந்து விசேஷங்களெல்லாம்
தமக்கு ஆழ்வாரேயென்று தோற்றுப்படி அதிப்ரேமத்துடனே அதுபவித்
துக்கொண்டு நிற்க, ஆழ்வாரும் தேசாந்தரகத்தை புத்ரனைக் கண்ட
மாதா பிதாக்களைப்போலே காரிமாறப் பிரானுர்தாம் இவரைக்கண்டுகொ
ண்டிருந்து, பின்பு திர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து இராமாநுசனை
யும் ப்ரஸாதித்தருளி, (சடகோபர்தேமலர்த்தாட், கேயந்திரிய பாதுகமா
மெந்தையிராமாநுஜனை, வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ்) என்றும்,

ஆசார்யஹ்ரதயத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யும்போது “ஜ்ஞாந சதூர்த்திகளின் மேலேயிறே ஆநந்த ஷஷ்ட்டிக்குதயம்” என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் ஸ்வரஸமாக வாகாமையாலே இதற்கு அர்த்தமருளிச் செய்வாராறென்று விசாரமுண்டாய் திருநாராயண புரத்தாயி பக்கவிலே இவ்வர்த்தம் கேட்கவேணும் என்னும் பேராசையோடே ஆழ்வார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரநுமதிக்கொண்டு திருநாராயண புரத்துக்குப் போவோமென்று புறப்பட்டெழுந்தருளா நிற்க, ஆயியும் ஜீயருடைய ப்ர பாவங்கேட்டு இவரை ஸேவிப்பதாகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்நமாக மார்க்க மத்யே வந்து ஸங்கதராக அவரைக்கண்டு, “எண்ணினபலம் எதிரிலே வரப்பெற்றுவதே!” என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீர்க்கப்ரணமம் பண்ணி நிற்க, ஆயியும் தாளுர்தடக்கையுங் கூப்பி ஸேவிக்க இருவரும் அந்யோந் மம் வந்தபரராய் குசலப்ரச்சநம்பண்ணிநிற்க இத்தைக்கண்டு ஜீயர் ஸ்ரீபா தத்து முதலிகளெல்லாரும் “பெரிய நம்பியும் எம்பெருமானாரும் எதிர்ப் பட்டாப்போலாயிற்று” என்று மிகவும் உகந்தருளிணர்கள். அநந்தரம்*குன்ற மாடத்திருக்குருகூரேற வெழுந்தருளி ஆயிபக்கவிலே ஆசார்யஹ்ரதய ரஹஸ்யார்த்தங்களை யெல்லாம்கேட்டருளி, (ഘ്രാഹ്യഹൃതധஸ்யார்த்தാஸஸக லாயேநதர்ஸிதாஃ- ஸ்ரீஸாநுதாஸமமலௌ தேவராஜௌதமாஸ்யே) என்று அந்த உபகாரஸம்நிக்கு அவர் விஷயமாக ஒருதனியனருளிச் செய்தருள;

ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற, (பூதாரில் வந்துதித்த புண்ணியலோ பூங்கமழும் - தாதாருமகிழ்மார்பன் ருணிவலே, தாதார,

வந்தநெடுமாலோ மணவாளமாமுனிவன், எந்தையிவர்புலவரினும்யார்)என் றருளிச்செய்து ஜீயரை அவதார விசேஷமென்றுதரித்துக்கொண்டு ஆழ் வாரையும் அதுதிரும் ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கேசிலகால மெழுந்தருளி யிருக்க, அதுவேஹேதுவாக 'ஆயிதிருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்' என்றுதிரு நாராயணபுரத்தி லுள்ள அஸ்தியாளுக்கள் திருமாளிகையி லுள்ள ஸர்வஸ்வ த்தையும் செல்வப்பிள்ளை அங்கீகரித்தருளும்படி ஸ்ரீபண்டாரத்தில் சேர்க்க அக்காலத்திலே ஆரியும் மீண்டுதிருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி இச்செ ய்தியைக்கேட்டுவந்தாராம் (யஸ்ஸுந்ரூபஸ்யாஸ்ய சீவ்யதேவஸ்யஸ்ய) (யஸ் யாநுக்ரஹிச்சாஸிதஸ்யஸித்தஹாராமயஹ)என்னுந் திருமுகப்படியே ப்ர த்யக்ஷமாகச்செல்வப்பிள்ளை இத்தைக்கைக்கொண்டருளியபின்பு நாம் இனி இரக்கத்துக்கு விஷய மென்கிறது கிபுநர்நயாயஸித்தமிதே? *யஸ்ஸுந்ரூபஸ்யாஸ்ய சீவ்யதேவஸ்யஸ்யதே தஸ்ய தத்தந மன்றேவென்று ஈடுபட்டு ஆநந்தாசநுக் கள் பணிப்பவருந்தருளி ஆசார்யகர்பாலபத்தாரண ஞானப்பிரானொருவரை யுமே அர்த்தித்துப்பெற்று மற்றவைகளை யெல்லாம் அங்குத்தைக்கு ஸமர்ப் பித்து பாதவகிரிநிலய னுக்கு மால்யஸமர்ப்பணைகநிஷ்டாராம் அங்கே ப்ரீ தராயெழுந்தருளியிருந்தார். (மாதவத்தோர்வாழ்த்தும் முடும்பை மணவா ளன்-தோதவத்தித் தூய்மறையோரான பெற்றார்-தித்தம் - ஆசாரியவித யம்பெற்றார் மம்மாயிவிவர் - தேசாரத்தன்கணெஞ்சேகாண்) என்று ஆசார் யவந்தய ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தாம.நுஸந்தித்தருள், அப்படியே முதலிக ளும், (மாதவத்தோன்மாறன்மறை கூறும் மணவாளன், தோதவத்தித் தூய்மறையோரான பெற்றார், நீதியினால், ஆங்குவர்தான்சேரப் பெற்றா ராயி மணவாளன், பூங்கமலத்தான்கணெஞ்சேபோற்று) என்றநுஸந்தித் தார்கள்.

இப்படி ஜ்ஞானஸமர்த்தியுடனே பெரியஜீயர் திருநகரியிலே வாழ்ந்த ருளுங்காலத்திலே, இத்தைக்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டாத சில அஸ்தியாளு க்கள், ஆஸுரப்ரகர்திகளாய் மஹாபாபிகளாய்க்கொண்டு கூறை மேய்ச் சலாயிருக்கிற மடத்திலே ஜீயர் எழுந்தருளியிருக்க அர்த்தராத்ரியிலே அக்கிப்ரகேஷபணம்பண்ண, அத்தகையிலே ஜீயர் தம்முடைய ப்ரபாவத் தாலே அவ்வழல் தட்டாதபடி சேஷாகர்தியாய்க்கொண்டு அஜீனவருங் காணப்படுப்பட்டு, மடம் வேறெபடியைக்கண்டு விஷண்ணராய் சோகார்த் தராயிருக்கிற முதலிகள் திரளிலேவந்து புகுந்துநிற்க, இந்த அத்தபுதத்தை முதலிகளெல்லாருங்கண்டு மிகவும் ஸந்துஷ்டராயிருந்தார்கள். இச்செய்தியை அந்த தேசாதிபதியான ராஜாகேட்டு ப்ரச்சம்ஸாரிகளான அவர் களைக் கண்டிபிடித்து தண்டிக்கத்தேட லாபராதிகளான ஏகாக்கி ஏக கர்ணி தொடக்கமானவர்களுட்பட திருவடியோடே மறுதலித்து நின்று ரகஷிக்கும் ஜகத்குலஸுந்தரியைப்போலே வரவாமுனியான தாமும் (கீலகீ ர்புலிவ்யயுந்ரூபஸ்ய சீவ்யதேவஸ்யஸ்ய) (தேவிக்ஷமீர்ப்பவாவித்யயா வத்ஸலத்தவோ

சத்வம்) என்னும்படியான தம்முடைய பரமக்ரபையாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் அவர்களையும் அப்படியே ரக்ஷித்தருளினார். பின்பு அநேகங்காலத்திற்குமேல் அவர்கள் ஸாந்தாநிகராயுள்ளவர்கள் அருட்கடலான ஜீயருடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து அபசாரக்ஷாபணம்பண்ணிக்கொண்டார்கள்.

அநந்தரம் அத் தேசத்திற்கு அநிபதியாயிருப்பானொருவன் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்க அவனுக்கு சடகோபதாஸரென்று தாஸ்யநாமம் ப்ரஸாதித்தருளி அவருக்கு அதர்ஷ்டத்திலே முக்காற்கூறு ருசியும் அதர்ஷ்டாநுகுணமானதர்ஷ்டத்திலே கார்க்கூறுருசியும்பண்ணிக்கொண்டு போருமென்று நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்துகொண்டு வர்த்தித்து, காளமேகன் திருமண்டபம்தொடங்கித் திருவிதிகள், திருமதிகள், திருவெல்லைகள் முதலான அநேக கைங்கர்யங்களை ஆழ்வாருகந்தருளும்படிபண்ணி அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தையுமுண்டாக்கினிறே. அநந்தரம், ஜீயர், திருக்குறுங்குடியிலே சென்று அங்கே திருவேங்கடமுடையானென்பர ஹேருப்ரஹ்மணனைக் க்ரபைபண்ணியருளி அவருக்குத் திருவேங்கடதாஸரென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளி, அவருக்கு கைங்கர்யத்தைச் சியாதித்தருள; அவர், மீன்றகம்பி, இருந்தகம்பி, கிடந்தகம்பி என்று ஸ்ரீவரஹபுராண ப்ரஸித்தரான கம்பிகள் மூவருக்கும் தனித்தனியே திருவிருப்புக்களையும் திருமண்டபங்களுயுமுண்டாக்கி லேவித்துக்கொண்டிருந்தார். இப்படி குருகூர்நம்பிக்கும் குறுங்குடிநம்பிக்கும் அனைத்தமுங்கண்டருளப்பண்ணி, மற்றும் அத் தேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளுக்கெல்லாம் அநிசயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க ஆச்சரிதரையும் கற்பித்தருளி பின்பு (பிறந்தகத்திற்கு ஸீராட்டுப்பெற்றாலுந் தன்னைச், சிறந்துககும் சீர்கணவன்றனை, மறத்திருக்கப் போமோ மணவாளர் பொன்னடியை விட்டிருக்கலாமே கல்வியறிந்தால்) என் றதுஸூதித்து அப்போதே கோயிலேறப் புறப்பட்டெழுந்தருளி பெருமானை லேவித்துக்கொண்டு இதராமதரிசுலகபூர்வகமாகக் ஸ்வமத ஸ்த்தாபநம்பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கற்காலத்திலே.

அப்பிள்ளாரென் றொருவிதவார் வாடிகளை ஜயிக்கப்போய் வடதேசத்திலுள்ளாரை ஜயித்து எறும்பியில் அப்பாவுடனே தர்க்கிக்கவேண்டுமென்றுபுக அப்பாவுடைய ப்ரபாவத்தைக்கண்டு வித்தராய் அநுஸர்த்தித்துக்கொண்டு மூன்றுநாளிருந்து ஜ்ஞாதவ்யாஸங்களைக் கேட்டறிந்து அனுப்புவித்துக்கொண்டு புறப்பட, வழிவிடவெழுந்தருளின அப்பாவும், இப்பால்நீர் இனி எங்குப்போகவேண்டுமென்று கேட்க, ஸ்ரீரங்கல்லைத்திலேஜீயரென்றொருவர் ப்ரஸித்தராயிருக்கிறார், அவரைக்கண்டு வாதிக்கவேண்டுமென்ன, அப்பாவும் அதனைக்கேட்டு இவருக்கு ஸ்விதமாய் நீர்ப்படி செய்யவொண்ணாது, ஜீயருடையப்ரபாவம் காவறிவேன், பெருமாள்கோயிலிலே கிடாம்பிகாயலுப்பாடே ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸ்ரவித்தார், நாயனாரும் கம்மை அவ

[illegible]

[illegible]

—(நாயனார் ஸப்தகோத்ரவ்யவஸ்தை செய்தாருளியது.)—

பின்பு ஜீயரும் முதலிகளும் ஒருநாள் (ஆலின்மேலாலமர்ந்தான்) என்கிற பாட்டிற்கு அர்த்தசிந்தமபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவனவிலே ஒருவர், ஒரு ஆலவர்க்குபரமாய் மற்றதற்கு பதரபரமாய் அர்த்தம்சொல்ல ; ஆலென்று - இலையைச்சொல்லாது என்று ஜீயரருளிச்செய்ய ; பாலராய் ஒத்த பருவத்தாரோடே கரீடாஸக்தராயிருக்கிற கந்தாடைநரீயன், “ ஜீயா !

ஆலாங்கட்டியென்றேன்வயவஹாரம்” என்ன அவரையழைத்து மடியிலேவைத்துக்கொண்டு “நீர்தொழுவுமன்றே” என்று உகந்தருளித் தர்ப்பரவர்த்தகாரம்படி நன்றாகவாழ்த்தியருளினார்.

அந்தரம், அப்பா, சகுநவிருத்தமென்று மீண்டு தெண்டன் ஸ்மர்ப்பிக்க, ஜீயரும் இவ்வித்திலே ஒரு அதிசயமுண்டாகவேணும்; ஒரு நல்ல காலிலே பயணப்படுத்துவோமென்று உகப்புடனே அருளிச்செய்ய, இது கேட்டுப் பெரியோர்கள் ஸ்ரீஸூக்தியில் மோகமாவது ஒன்றுமில்லையே ஏதோ அதிசயமுண்டாமென்று ஒருவர்க்கொருவர் அருளிச்செய்துகொண்டிருக்க, அவிளம்பேற அக்காலத்திலே அப்பிள்ளை அப்பிள்ளார் ஜீயர்திருவடிகளிலே ப்ராவண்ய மின்றிக்கே பெருமானே ஸேனிக்கவேணுமென்று ஸகும்பமாகத் தங்கள் பரிட்டவணிகளுடனே திருக்காவேரிக்கரையிலே வந்திறங்கி இரண்டுநாளிருந்து ஜீயருடைய ஸத்தி கதிகளை ஆராய்ந்து அவருடைய வ்யாக்யானசாதூர்யத்தையும் கந்தாடையண்ணன் முதலானார் ஆசிரியத்தபடிகளையும், ஏழும்பியப்பா ஆசிரியத்தபடியையும் ஸப்ரகாரமாகக்கேட்டு, இதுவென! என்று விஸ்மிதராயிருந்து, அப்பிள்ளை அப்பிள்ளாரை யழைத்து இதுஸம்பவிக்குமோவென்று கேட்க; அவர்;-ஏழும்பியப்பா, ஸகல சாஸ்த்ரவல்லபர், அதிகர்தபரமார்த்தர், அவரிப்படி செய்யார், நாம் விசாரித்துவருகிறோமென்றுபோய் மடத்துக்கு ஸமீபத்திலேயிருந்து தமக்கு அந்தரங்கராய் ஸமர்த்தராரிருப்பா ரொருவரை அழைத்து, “நீர்போய் அப்பிள்ளான் வந்திருக்கிறான் என்றறிவியும், அந்த ஏழும்பியப்பாவேயாமாநில் உடனே எழுந்தருளுகிறார், அன்றிக்கே மற்றொருவராகில் அப்பிள்ளானை யாரறிவார் என்கிறார்” என்று விட; அவர்சென்று ஏழும்பியப்பாவைக்கேட்டறிந்துகொண்டு தண்டனிட்டு அப்பிள்ளார்வந்து தெருவிலேயிருக்கிறார், தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கச் சொன்னாரென்ன; அப்பா உகந்தருளி “அவருக்கு நல்விடிவு” என்றருளிச்செய்துகொண்டு தாம்புறப்பட்டெழுந்தருள, அப்பிள்ளார், அவருடையபுஜாமலங்களிலேயிருக்கிற சிஹ்நங்களைக்கண்டு ஒரு தெளிவுபிறந்து அவர்திருவடிகளிலே தீர்க்கப்ரணாமம்பண்ணிநிற்க, அப்பா; குஸல்ப்ரச்சந்தர்களுடனே ஆதரித்து, இருவருங்கூட ஒரு திண்ணையிலே யிருந்து, பெருமாள் தம்மை உஜ்ஜீவிப்பிக்க ஜீயர் திருவடிகளிலே சேர்த்தப்ரகாரத்தை முந்துற அப்பா அருளிச்செய்யக்கேட்டுத் தெளிந்து ஸ்வாத்மோஜ்ஜீவகபரராய் அப்பாவை அநுவர்த்தித்து அப்பிள்ளைமுதலானார் திருக்காவேரிக்கரையிலேயிருக்கிற செய்தியையும், அவ்வித்திற்கு அப்பா எழுந்தருளவேணுமென்கிற கார்யத்தையும் அறிவிக்கக்கேட்டருளி திரும்பி மடத்திலே எழுந்தருளி இச்செய்தியை வானமாமலை ஜீயருக்கறிவித்து, தாம் அவர்களைத் திருத்திக்கொண்டு வரலாம்படி கடாசுதித்தருள வேணுமென்று புறப்பட்டு அப்பிள்ளாரைக்கூட்டிக்கொண்டு அப்பிள்ளைபாடே எழுந்தருளி அவருக்கு ஸ்மித

யும், ஜீயர் யதிபதி புந்ரவதார மென்பதையும், பஹுமுகமாக அருளிச் செய்யக்கேட்டுத் தாம் ஜீயர் திருவடிகளை ஸேவிக்க த்வரிக்க அப்படியே திருமுன்காணிக்கையையும் பட்டுப்பட்டாவளிகளையும் பச்சையையும் முன்னே பிடித்துக்கொண்டு மடத்திலே சென்று திருமலையாழ்வாரிலே கோஷ்ட்டியாக எழுந்தருளியிருக்கக்கண்டு மிகவும் ஈடுபட்டு, (అపూర్వం సంస్కారేణ సంపూర్ణம்) (அபூர்வரூபஸஸ்த்தாநதேஜஸாராஸிமூர்ஜி தம்) என்று கொண்டு திருவடிகளிலே தீர்க்கப்ராணமப்பண்ணி உபஹாரங் களையும் ஸமர்ப்பிக்கத்தக்க மர்யாதையுடனே ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ஜீயர் அவர்களுடைய வைதுஷ்யங்களுக்கு அநுரூபமாகச்சிறிது ஸ்ரீஸூக்தி களை அருளிச்செய்ய, அவர்களும் வித்தராய் ஸமாச்சரயணத்துக்கு ப்ரார த்தித்துத்வரைப்பட (తపస్సు) (தாபஸ்புண்ட்ர) இத்யாதிப்படியே பஞ்ச ஸஸ்காரங்களையுஞ் செய்தருளி தத்வஹிதங்களையும் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத் தையும் ப்ரஸாதித்தருளி கோயிலுக்குப் புறப்பட்டு, (దేవீகோ தா) இத்யாதிப்படியே அவர்களோடேகூட மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளி மீண்டுமடத்திலேயெழுந்தருளி ததீயாராதமும்படந்து, (గురుచ్చిష్టంజீத்) (குரோருச்சிஷ்டம் புஞ்ஜீத்) (போனகஞ் செய்தசேடர் தருவரேல் புனித மன்றே) என்கிறபடியே ஸுபாவநமான தளிகைப்ரஸாதத்தையும் ப்ரஸா தித்தருளி திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராக்கி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினார். அப் பாதிருத்தமப்பரை, ஏறும்பியிலே அப்பாவைக் காணவேணுமென்று ஜீய ருக்குக் குறித்துவரக்காட்ட, பின்பு ஜீயர்தாமே அப்பாவை “ஊருக்குப் போம்” என்று விடைகொடுக்கப் பெருவருத்தத்தோடே ஊரேற வெழுந் தருளினார்.

பின்பொருநாள், ஜீயர் பெருமானை மங்களாசாஸநம்பண்ண எழுந்தரு ளினவளவிலே ஏகாந்த ஸேவையாய் திருத்திரைபரிமாறி திருவாராத நங்கொண்டருளாநிற்க இவரும் உள்ளேசென்று திருவடித்தொழுதுநிற்க, அவ்வளவிலே திருவாலவட்டம் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்த உத்தம நம்பி யும், * வெள்ளிப்பெருமலைக் குட்டாரான ஜீயருடைய, (శ్రీరఘ్ణేశ్వర) (ஷ்ரீரஹ்ணேசுவரதகௌரம்) என்கிறபடியே * பாலின் நீர்மைபோலிருக்கிற விக்ரஹவைலக்ஷணயத்தைக்கண்டு, பாபவாஸநையாலே அந்யதாசநகை பண்ணி, ஜீயரை “நெடும்போதிருக்கவேண்டா” என்ன; இவரும் அபிப் ராயமறிந்து “மஹாப்ரஸாதம்” என்று புறப்பட்டுமடமே யெழுந்தருளினார். அவ்வளவிலே திருவாலவட்டம் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்த உத்தம நம்பி யும் தூங்கி பலகணிக்கதவிலே சாய்ந்திருக்க, * அரவினணை மிசைமேய மாயனான பெரியபெருமார், இவர்களுவில்வந்து திருப்பவளச் செவ்வாய் முறுவல்தோன்ற, * அணிவிளங்கு முயர்வெள்ளை யணையான திருவந் தாழ்வானைத் தொட்டுக்காட்டி, “இவர்கிடர், ஜீயராகவந்தவதரித்தருளி

தியுபிந்தான்) என்று இதினுடைய வைபவத்தை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராயருளினார். முதலிகளும் அப்படியே (वाष्पानामसंज्ञासंज्ञா

அநந்தரம், ஸ்ரீவைசநபூஷணத்திற்கு அடியாய் சரமபர்வரிஷ்ட்டாக்ரமங்களைப் ப்ரதிபாதிக்கிற நூற்றந்தாதிக்கும் ஞானஸார ப்ரமேயஸாரங்களுக்கும் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளி, திருவாய்மொழி தொடக்கமான அருளிச்செயல்களெல்லாவற்றையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து, தர்சனத்திற்கு பண்டில்லாத அதிசயங்களை யு முண்டாக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே, “திருவாய்மொழிவிஷயமாகத் திருப்பவளத்தாலே ஏதேனுமொரு ப்ரபந்தம் செய்தருளவேணும்” என்று முதலிகளெல்லாரு ம்பேணிக்க திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி யுருவிச்செய்து, தத்வத்ரயத்திற்கும், சுட்டிற்கும் ப்ரமாணத்திட்டு ஸங்க்ரஹித்தருளி ஆசார்யர்களுடைய உபதேச பரம்பராப்ரப்தமாய் வந்த தர்சனதாத்த்ரயங்களை யெல்லாம், “உபதேச ரத்னமாலை” என்கிற ப்ரபந்தமுதே ப்ரதிபாதித்து, உடைய வர் நித்யத்தைஸுக்ரஹமாகவும் பண்ணியருளி, இப்படி ஜ்ஞாநவர்த்தகராய் எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அஹங்காரத்தாலே அந்யோந்யம் விவாதம்பண்ணிக்கொண்டுபோர, அப்போது நிஹிநஜந்துக்களுக்கு விவாதமுண்டாக, ஜீயர் அதைக்கண்டு, “நீங்களும் இவர்களைப்போலே வசநபூஷணிகரரிகளோ அஹங்காரம் மடையாடி விவாதம்பண்ணுகைக்கு” என்ன அவர்கள் இத்தைக்கேட்டு லஜ்ஜா புரஸ்ஸரமாக அதில் நின்று நிவர்த்தரானார்கள்.

பின்பு வடதேசத்தினின்றும் சில திருநாமதாரிகள் சிலத்ரவ்யம் மடத்திற்கு வரக்காட்ட அதை நிரூபித்துப் பார்த்தவளவில் அநுகூலமின்றியிலே யிருக்க அது த்யாஜ்யமென்று கழிக்க, அநந்தரம் மடத்திற்கு கேஷத்ரமுண்டாய், தத்வாராவந்தகுடிகள் மடத்திலே புஜித்துப்போக, அவ்விடம் கோமயத்தாலே சுத்திபண்ணி யீரமாயிருக்க, யாதர்ச்சிகமாகப் புறப்படருளினவர், அதைக்கண்டு ஈரமேதென்று கேட்டருள அங்கு கின்றவர்கள் அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்போதே அந்தப்பங்கைப்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து அந்தக்கையோலையையும் ஸ்ரீபண்டாரத்திலே அர்த்தராத்ரியிலே போகவிட்டருளி எழுந்தருளி யிருக்கிற காலத்திலே, ஓரம்மையார் ஒருநாள் ராதத்திரி மடத்தைவிட்டுப்போகமாட்டாமல் சயநிக்க அவனை அர்த்தராத்ரியிலே புறப்படவிட்டு, “கழுப்டணிலாகிலும்

சாஸ்தரதா தபர்யங்கனையும் ஸங்க்ரஹரூபேன அநுஷ்ட்டேயமர் யிருப்ப தொருபடி அடியேனுக்கு அருளிச்செய்துவரக்காட்டியருளவேணுமென்று குறித்துவரக்காட்டி; அப்படியே கேவலம் பகவத்தாஸ்யாஸம்புருஷார்த்த மன்று, கேவலம் பகவதுபலக்ஷணவாஞ்சராதிகாரமாத்ரமும் போராது, கேவலம் பகவத் ஸமாராதந நிஷ்ட்டாமாத்ரமும் போராது, கேவலம் ஆசார்யபாதத்தராதிகாரமாத்ரமும் போராது, கேவலபாகவதாநுவர்த்த நடித்திரமும்போராது, பின்னை எங்ஙனே என்னில;- யதோசித கைங்கர்யபரவர்த்தக்யை ஸ்வகீயமானகர்ஹத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நிரூபணக்மாக ப்ரவேசித்து பாங்காக வர்த்திக்கவே தன்னை அத்தலைக்காகவே செய்து தலைக்கட்டும் (அடியார்க் கெனனையாட்படுத்த) (எந்தம்மைவிற்கவும் பெறுவார்களே) என்னும் சிலையுண்டாகவேணுமே. இப்படி இவ்வர்த்தமநுஸந்தித்து அநுஷ்ட்டியானுகில்தனக்குப் பரத்திலெளபாக்யைச் சர்வரங்கன் கைகூடாது; (सुसुद्धीर्क्षलवर्णः प्रसन्नैर्बालैः सिद्धैर्दिव्यैः सौन्दर्यैः सुसुद्धिः) (நயக்ரோத பீஜேவடவத் ப்ரணவேஸப்தஜாலவத் - ஸித்தேததீய ஸ்ரேஷ்த்தவே ஸர்வார்த்தாஸஸம்பவந்திஹி) என்கிற படியே சரமார்த்தவிக்ஷேபம் கைபுகுந்ததாகில் விவிதங்களாய் விசித்ரங்களாயிருந்துள்ள பகவதாஹஸ்ய விக்ஷேபங்களெல்லாம் அறியவேணும் என்கிற நிர்ணயத்திமில்லை; இவ்விக்ஷேபாநுஷ்டாமயின் றிக்கே செல்லுகிற ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநப்ரதிபாதமும் பகவதாஹஸ்யவிக்ஷேபங்களும் வேஸ்யைச் சொல்லுகிற பதிவரதாதர்மம்போலே வ்யர்த்தமாய்விடும். (सुषुप्तोऽस्ति सः सौन्दर्यैः सुसुद्धिः) (புஜராத்விஷ்ணுபக்தாராஃ புகுஷார்த்தோஸ்திரேதரஃ-தேஷுவித்வேஷதர்க்கிஞ்சிநாஸ்திராஸகமாத்மராம்) என்கிறபடியே திருமந்தார்த்தமான சரமார்த்தநிஷ்ட்டையை ஸ்வதிவ்ய ஸூக்திவிக்ஷேபத்தாலே தர்சிப்பித்து எழுதிப்போக விட்டருள, அவரும் அப்படியே ததீயாராதநத்திலே நிஷ்ட்டராய் (सुसुप्तोऽस्ति सः सौन्दर्यैः सुसुद्धिः) (தஸ்யைநித்யஃப்ரதிஸ்ததிரேததிகே தக்ஷிணஸ்யைநமஸ்யாம்) என்றும், (दिव्यैः सौन्दर्यैः सुसुद्धिः) (திரேஸாபிரமஸ்குர்யாத் யத்ராஸௌவஸ்திஸ்வயம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜீயரொழுந்தருளியிருக்கிற துக்கைநோக்கி, “தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி” என்கிறபடியே நாடோறும் ஸேவித்துக்கொண்டு தம்முடைய வர்ணாகுணமான கைங்கர்யத்தையும் மடத்திற்கு மடத்திக் கொண்டிபோந்தார்.

அக்காலத்திலே கோயிலிலேயிருக்கிறபட்டர் பெருமான் திருவோலக்கத்திலே ஜீயரைஸேவித்து உம்முடைய சிஷ்யர்கள் நம்மைத் தண்டனிடாமல் அவமதிபண்ணிப் போராரிந் பர்களென்று அறிவிக்க, ஜீயரும் மடத்திற் கெழுந்தருளி அவர்களை அழைத்து, நீங்கள் இப்படிசெய்வா

னென்று கேட்டருள, அவர்கள் அவரிருக்கிற இருப்பை விண்ணப்பஞ் செய்து அவரை யநுவர்த்திக்க எங்களுக்கு மனமில்லையென்ன, ஆகில் பெருமானும் பிராட்டியும் திவ்யஸிஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற தாகப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டுபோருங்கோ ளென்றருளிச் செய்து இப்படி தோஷமுள்ளவிடத்திலும் குணப்ரதிபத்தி நடக்கும்படியான பாகவதப்ராவண்யத்தையுடையராய், பின்பு தாம் வர்த்தாசாரங்களை அறிந்தருளுமவராகையாலே வேதகப்பொன்னான விலக்ஷணவிஷயங்களையும் ஆதரித்துக்கொண்டு அவர்கள் விஷயத்திலே பூர்வர்கள் அநுஷ்டித்துப்போரும் சேஷவர்த்திகளெல்லாம் அநுஷ்ட்டாரபர்யவஸாயியாய் படி அநுஷ்டித்தருளி, (எக்குணத்தோரெக்குலத்தோ ரெவ்வியல்போராயிடினு - மக்கணத்தேரம்மிறைவராவரே - மிக்கபுகழ்க்-காரார்பொழிற் கோயிற் கந்தாடையண்ணனெனும் - பேராளனையடைந்தபேர்) என்று அநுஸந்தித்தருளி இப்படி விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாரங்களுோடே கூடி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயுடனே எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே ;

குத்ரஷ்டிமதாவலம்பியா யிருப்பானொருவன் கோயிலிலேவந்து ஸ்வம தோபர்யாஸம் பண்ணிக்கொண்டு இறுமாந்திருக்க; ஜீயரும்அவனுடனே தர்க்கிக்கைக்கும் ப்ரஸங்கத்திலே அவனை வாய்முகைக்கும் ஸாமர்த்த்ய முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், முன்னே அவன் வாதுலவாஸ்யரானவேடலப் பையை ஆச்ரயித்திருந்தவன், ஸஹவாஸதோஷத்தாலே கலங்கி ப்ரச்சந்தர பொத்தரான விரோதிகளோடேகூடிக்கொண்டு மதார்த்தப்ரவிஷ்டனானாகையாலே, தரிசங்குவைப்போலே கர்மசண்டாளனான அவனை ஆலோசித்து வார்த்தையருளிச்செய்யக்கூசி வேடலப்பையைக்கொண்டு, இவனை நிரஸிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவரை அழைப்பித்தருள; அவரும் வந்து ஜீயரை ஸேவித்து கோயிலிலே அவனைக்கண்டு, மாணீ ! இவ்விடம்கொண்டாயோ வென்ன; அவனும் அவரைக்கண்டு கருடனைக்கண்ட ஸர்ப்பம்போலே மிகவும்பிதனாய் ஸேவித்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டு ஓடிப்போனான்; அப்பையுடைய வித்வதப்ரதிமப்ரபாவத்தை ஜீயர் கண்டருளி விஸ்மயப்பட்டு அப்பையை, “தேவரீர் இங்கே யெழுந்தருளியிருக்க வேணும்” என்று மிகவும் ஆதரிக்க அவரும் ஜீயர் நியமித்தபடிசெய்யாமல் தம்மதேஹயாத்ராசேஷமான லௌகிககார்யங்களையும், அபிஜகவித்யா வர்த்தங்களையும் நினைத்து ப்ரகர்தி பரவசராய் பர்யுஷிதாந்தத்தையும் மாஹிஷத்தியையும் நினைத்து அங்குநிற்கமாட்டாதே ஸ்வக்ரமத்தை நோக்கி எழுந்தருளினார்.

ஜீயர், இனி இதற்காவாராரென்று சிந்தித்திருக்க அவ்வளவிலே ஹஸ்திகிரிநாதரண்ணவென்னும் திருநாமத்தையுடையராய் தர்சனவிரோதிகளான வாதிகளை ஜயித்து, (ப்ரதிவாதிபயங்கரர்) என்று விருதிடும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், (ஸ்ரீகீசைச்சுஷீஸி | ருக்மணியாச்சுஷீஸி)

விசாரம்) (லோகேவேதேசபண்டிதம் - லௌகிகேஸமயாசாரேகர்த்தகல்போ
விசாரம்) இயாதிப்படியே லௌகிகவைதிகங்களிலே அத்விதீயராய்,
மண்டலாதிபதியாய், வித்வானாய் ஸிஹாஸநாதிபதியாய், பெருமாள்
கோயிலிலே சிலநாள் வஸித்துத் திருப்பதியிலே நித்யவாஸமாக எழுந்
தருளி யிருக்கிறகாலத்திலே அவருக்கு மூன்றுகுமாரர் திருவவதரித்து
அவர்கள் அதிமேதாவிர்களாயும், தேவிகள் கூரத்தாண்டாளோ டொத்
திருப்பாளொருத்தியாயும், இப்படி இருக்கிற ப்ரதிவாதி பயகோமண்ணை,
கூரத்தாழ்வானைப்போலே ப்ராப்யவிரோதியென்று ஐஸ்வர்யத்தில் ஜிஹா
ஸை பிறந்து கேவலம் ஸத்வரிஷ்ட்டராய், (ಅಸೃಷ್ಟಾಪ್ತಾಪ್ತ) (அர்த்தஸூ
பத்விமோஹாய) இயாதிகளை அநுஸந்தித்து * முற்றவும் வீடுசெய்து
எல்லாவற்றையும்பகவத்பாகவதஸ்வத்தாக்கி, தமக்குப்ரமசேஷிவிஷயத்தில்
கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றயுகியிட்டு திருவேங்கடமுடையான் திரு
ஷ்டிகளிலே (ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனும்மன்னி-வழுவிவாடிமை செய்ய
வேண்டும்) என்றுநிற்க, திருமலைத்தோழப்பர் உகந்தருளி, (ಅಸೃಷ್ಟಾಪ್ತಾಪ್ತ
ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತಾಪ್ತ) (ಅಸೃಷ್ಟಾಪ್ತ) (ಅಸೃಷ್ಟாப்த) என்றுவெள்ளிக்
குடத்தைஸாதித்து ஆகாசகங்கையினின்றும் திருமஞ்சனங்கொண்டிவந்து
பூர்ணமாகவு லா திஸூஸ்கர்த்தமாக்கி மீரேஸமர்ப்பித்துவாருமென்றுரியிக்
க; அண்ணா “நாயன்றே நாபன்றே” என்று குடத்தைவாங்கிக்கொண்டு அதி
ஸூதுஷ்டராய் இவ்வளவாகிலும் சேஷத்வஸித்தியுண்டாயிற்றே! என்றுநித்
யமாக அந்தக் கைங்கர்யம் நடத்திக்கொண்டுபோர; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்,
கோயிலினின்றும் அப்பனைஸேவிக்கவந்து நிற்க அவரைஸேவிககப்பண்ணி
வைத்து வரிசைபெறுவித்துத் தாழும்ஸத்கரித்து அற்றைக்குத் தம்முடைய
அண்டையிலேவைத்துக்கொண்டு கோயில்வந்ததாரதங்களையும்பெருமா
ளமுது செய்கிற வரிசைகளையும் உத்ஸவங்களையும் அழகியமணவாளமாமு
னியினுடைய அப்ரதிமவைபவத்தையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்து பிறறை
நாள் தாமதிருமஞ்சரத்திற்கெழுந்தருளுகிறபோது அவரையும்கூட்டிக்கொ
ண்டு (ಶೃಂಗೇಶ್ವರಾப்திஷ்டம் மயசுஷ்டம்) (ஸ்ரீணேய்யஹர்ப்ரீ திகரம் மமநா
தஸ்யகீர்த்தனம்) என்கிறபடியே அழகிய மணவாளமாமுனியினுடைய திரு
சர்யையையும் அத்ப்புதவைபவங்களையுஞ்சொல்லுமென்று ததேகசித்தராய்
திருமஞ்சரங்கொண்டிவந்து ஏலாலவங்ககர்ப்புராதிகளைப்பரிமாறுவதா
கத் திருத்த அவவளவிலே ஒரு ஏகாங்கி ஓடிவந்து குடத்தை எடுத்துக்
கொண்டு திருவாராத ஸமயத்திற்கு உதவவேணுமென்று கொண்டு
போகாநிற் திருமஞ்சரத்ரவயங்கள் இன்னும்பரிமாறவில்லையே”என்ன, அத்
தை அவர் கோமல் கொண்டிபோய் ஸமர்ப்பிக்க எப்போதும்போலே
திருவாராதநங் கொண்டருளா நிற்க அண்ணா “அபசாரம்வந்ததே!”
என்று ஏலாதிகளை வட்டிலிலேகொண்டு நிற்க அர்ச்சகர் அவசாராய்அண்
ணவைப்பார்த்து, “இத்தனை நாளைக் காட்டிலும் பரிமளத்ரவயங்கள்

விஞ்சி திருமஞ்சன வாஸனை அதிகமாயிருக்கிறதென்ன, அண்ணா பாலஜ்ஞராகையாலே இது வெறுமன்னு உகப்பு விஞ்சியிருக்கிறது, இதற்கு ஹேது ஜீயநுடைய வைபவச் சுவணமாகவேணுமென்று எண்ணி, அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவரையழைத்து, நீர் அழகிய மணவாள மாமுனி வைபவமான ஐதிஹ்யங்களை அருளிச்செய்ய அடியேன்கேட்டபடியினாலே கர்தார்த்தனான, அப்பன் திருவுள்ளம் ப்ரஸந்மாயிற்று, அழகிய மணவாள மாமுனியை ஸேவிக்கப் பெறுவேனாகவேணு மென்ன; அப்பனும் உகந்து அவரை ஸத் கரித்தனுப்பி யருளினார்.

பின்பு, தாம் எப்போதும்போலே சிலநாள் திருமஞ்சந கைங்கர்யஞ் செய்தருளி அப்பனுடைய நியமத்தினாலே ஸகும்பமாகக் கோயிலுக்குப் புறப்பட்டருளி பயணகதிகளிலே எழுந்தருளி திவ்ய நகரத்தைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து வைத்தகண் வாங்காமல் ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்காவேரியிலே (காவேரிமல்காஹிஷீய) இத்யாதி யான பட்டர் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கீராடி திருமண் காப்புச் சாத்தியருளி ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்திலே யெழுந்தருளி, பின்பு பெரியபெருமானை மங்கலாசாஸனம் பண்ணத்தக்கதாக ஸேவாக்ர மத்திலே யெழுந்தருளி சித்ரமண்டபத்திலே ஜீயர் கோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருந்து * ஒன்றாகதேவு ப்ரவேசம் நடத்த, அந்த கோஷ்டியைக் கண்டு ஹர்ஷபரவசராய் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க “ப்ரதிவாதி பயங்கரண்ண” என்று ஜீயர் கேட்டரு. குசலப்ரசங்க செய்தருளி இத்தனை நாளைக்காக இன்றைக்கு ஸேவிக்கப்பெற்றேனென்று தழுவிக்கொண்டு பின்பு அவரையும் கூடவைத்துக்கொண்டு காலக்ஷேபம் நடத்த மூன்று பாட்டாய் நாலாம்பாட்டுத் தறுவாய் நிறுத்தினவனவிலே ப்ரதிவாதி பயங்கரண்ண இப்படி ஆழ்வார் பரதத்வாநிர்ணயஞ்செய்தருளி வைத்தபடியை தேவரீர் திருவடிகளில் ஸம்பந்த முண்டானுல்லது ஆர்க்குமறியப்போகாதென்று வித்தராயிருக்க அவர்திருக்கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பெருமானைத் திருவடித்தொழப்புக், திர்த்தம் சடகோபன் முதலான வரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதித்து பெருமான், அர்ச்சகமுகே “வாரீர் ப்ரதிவாதி பயங்கராசார்யரே” என்று அவர்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, திருமலை யிலே போரத் திருமஞ்சந கைங்கர்யம் பண்ணினீரே, ஒருநாள் திருமஞ்சநகொண்டிவருமபோது அழகியமணவாளமாமுனி வைபவம் கேட்டுக் கொண்டவர அதினாலே தீர்த்தருச்சபாதிக்கியமும் பரிமளாதிக்கியமு முண்டாய் நாம் உகந்தபடியை நினைத்துவந்தீர், “உமக்கு விலக்ஷணஸம்பந்தம் தந்தோம்” என்று ஜீயர்திருக்கையிலே இவரைக் காட்டிக்கொடுக்கப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருள்;

அந்தநாம், அண்ணா கந்தாடையண்ணன் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டருள், அண்ணன் எதிர்கொண்டு (வெள்ளை வெள்ளை யுள்ளை)

ஐஸ்வர்யா (வைஷ்ணவோவைஷ்ணவோ தர்ஷத்வா தண்டவத்ப்ரணமேத்புவி) என்கிறபடியே அந்மேயம் வந்தபரமாய் சேஷத்வபுரஸ்ஸரமாக குசலப்ரச்சங்களுடனே திருமானிகையிலே எழுந்தருள அங்கே யாத்ர்ச்சிகமாக வானமாமலை ஜீயரெழுந்தருளியிருக்கக்கண்டு, “அருள்கொண்டாமெடியவரன்றோ தேவரீர்” என்று திருவடிகளிலே தீர்க்கப்ராணம் பண்ண ஜீயர், ப்ராணமபூர்வகமாகத் தழுவிக்கொண்டு மூவருங் கூடியிருந்து ஜீயருடைய யதிபதிபுரவதாராதி வைபவங்களை யெல்லாம் அந்மேயம் மதுஸந்தித்துக்கொண்டு மடத்திலே யெழுந்தருளி, சிறப்பும் திருமுன்காணிக்கையும் ஸமர்ப்பித்தருளி, தேவிகள், குமாரர், எம்பெருமானார்ப்பன், அநந்தம்யனப்பை, திருவாய்மொழிப் பெருமான் நாயனார் முதலானு ரெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தருளி க்ர்தார்த்தராய, ஸ்ரீபாததீர்த்தமும், தனிகைப் ப்ராஸாதமும் ஸீசிகரித்துத் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராய் வாழ்ந்தருளினார். ஜீயருடைய ஸம்பந்த முடையராய், (அடங்கெழில் சம்பத்து) என்கிறபடியே கட்டடங்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை, (அடங்கக்கண்டு) என்கிறபடியே கார்த்ஸ்யேநகண்டு, (சசனடங்கெழில்) என்கிறபடியே பநகராதீசரான அழகிய மணவாள மாமுனியுடைய நிரவதிகவிலக்ஷண ஸ்ரீயிலே, (அபிதென் றடங்குகவுள்ளே) என்கிறபடியே தாமுமொன்றென்று அந்தர்ப்பவித்து, (ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய) என்று ஸ்வசேஷத்வாதுஸந்தாரத்துடனே ஜீயர் திருவடிகளுக் கந்தரங்கராய் வாழ்ந்தருளினார்.

அந்தரம், ஜீயர் மீளவும் திருமலை முதலான திவ்ய தேசங்களைத் திருவடித்தொழு வேணுமென்று திருவுள்ளமாய், (ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீபதிபுரஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய) என்கிறபடியே அண்ணாமுதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே திருக்காவேரி வடக்கு நோக்கிப்போலே புறப்பட்டருளி, (அபிதென் றடங்குகவுள்ளே) என்கிறபடியே அவஸரப்பரதிக்ஷரா யெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளரைத் திருவடித்தொழுவராகப் ப்ரதமம் பெருமான் கோயிலிலே எழுந்தருள அங்குண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க அவர்களை க்ர்பைபண்ணி அவர்களுடனேகூட எழுந்தருளி (ஸ்ரீமதுரவரமஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீமதுரவரமஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய | ஸ்ரீமதுரவரமஸ்தீர்த்தம்வரவாதிபதியுடைய) என்று ஸ்வசேஷத்வாதுஸந்தாரத்துடனே ஜீயர் திருவடிகளுக் கந்தரங்கராய் வாழ்ந்தருளினார்.

—(எறும்பியப்பா பெரியஜீயரை ஸேவித்தது)—

ரும் ஸேவித்துக்கொண்டு கங்கைகண்டமண்டபத்தேறவெழுந்தருளவும்
பிரப்பாவும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருநாள்ஸேவிக்க எழுந்தருளிவார்
கள் அங்கே அசிந்திதமாக ஜீயரை ஸேவித்து, (ಅಸಂಖ್ಯಾತಕೃಪಾಪೂರ್ವಕ
ದಯಾರಾಸ್ಯಃ) | ಕೃಷ್ಣರ್ದಕ್ಷಮುಖಾಂತರೈಃ (ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರೇ) என்னும்படி அப்
பாவும் விஸ்ವಿತஹ்ரதயராய் மோஹித்து ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆதாரதி
சயத்தாலே விழுந்து தத்திக்கரஹாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு, (ವಿಠಲನಾಂ
ಪ್ರತಿಭೃಷಿವಿವಿಧನುಮಾನವಿಶೇಷಃ) (ಸಿರೋಣಾಂಶ್ಚಿತ್ರಾಂ ಪ್ರತಿಭಿವ್ಯಕ್ತವಿ
ಹಿತಯಾಮಾಸ ವಿಶಾಲನೇತ್ರಃ) என்கிறபடியே ಮುನ್ನುಡಾಂಕು ನಾழಿಕைக்கு
ಮேಲே தெளிந்து, பின்பு திருநாளென்றறிந்து ஜீயரை ஸேவித்துக்கொ
ண்டிபோய், (சுமಿதமோகைவிழ்வொலி தொலவில்லி மங்கலங் கொண்டு
புக்கு) என்றும், (இழைகொள்சோதிச் செநதாமரைக்கட்பிராணிநுந்த
மைகாட்டினீர்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸேவித்துப் பின்பு ஜீயரும்
பெரியதிருவடியோட்டைச் சேர்த்துயை ஸேவித்தருளி, (ಸುಪ್ತಕೃಪಾಪೂರ್ವ
ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರೇ | ಕೃಷ್ಣಸನ್ನಿಹಿತೈಃ | ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರೇ) என்கிறபடியே *மஞ
சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்த மாமுகில்போன்றவடிவை அநுபவித்தருளி,
(தரளமுத்து மணிதவள நற்பவளமநுரைத்த வகைசாத்தியே சங்குசக்கர
மு மங்கையிற்பிறகு மங்கைபாகனானேத்தவே, நரருமொத்தமர்திரவு
மேத்தும் நரவாகன வருணனின்றிரன் நலிவு நான்மறைகொள் முனிவர்
வானவர் குணலமிட்டு நடமாடவே, வரைகளிற் பெரியவடகிர்க்குமியை மர
தகக்குவடுபோலவே வரதர் கச்சிகரவருதனித்தெருவில் *வடகலைக்கழகு
பொழியவே, அரவுதித்த மணிமகுடமுற்றவொருவணியினக்குடன்யிழற்ற
வே, ககமொத்த தொருவடிவமொத்திவரு கருடனிப்பவனிவருவரே)
என்றநுபவித்து அதற்குப் பாசுரமிட்டருளச்செய்து ஹ்ரஷ்டராயெழுந்

(ಸಂಪದ್ವಂಶಃ ಸುಖಃ ಸುಖಃ ಸುಖಃ) (தேவாதிவ்யம் ஸோஷஸைலேவஸந் தந் தத்பாதாபஜம் வீக்ஷிதம்) என்னும்படி திருவடித்தொழுவாராக திருஅடிவாரமான திருப்பதியிலே முத்துநெய்முந்தருள், அங்குள்ள ஆசார்ய புருஷர்கள்முதலான அனைவருமெதிர்கொண்டுஸேவிக்க அவர்களுடனே கூட கோவிர்தராஜப் பெருமானைத் திருவடித்தொழுவதாக எழுந்தருளி, ப்ரதமம் எம்பெருமானாரைத் திருவடித்தொழுது அவருகத்தருளி எழுந்தருள்பண்ணினவ ரென்று அக்யாதரத்துடனே ஸ்ரீகோவிர்தராஜப் பெருமானையும், (கையினார்சரிசங்கனலாழியர்) என்கிறபடியே ஸேவித்தருளி, அங்கு நின்றும் *கோவிர்தனன் அடியாராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே கூடப்புறப்பட்டருளி திருமலையடிவாரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற நம்மாழ்வார்முதலான ஆழ்வார்களையும், (ஒழிவில்லாமல்) என்றுதொடங்கி, (மிக்கநலஞ்சேர்மாறன் பூங்கழலெனஞ்சேபுகழ்) என்றும், (உலகுய்யமால்நின்ற) என்று தொடங்கி, (மகிழ்மாறன் றுளிளையே உன்சரண நெஞ்சமேயுண்) என்றும் அநுஸந்தித்து ஸேவித்தருளி அற்றைக்கு அங்கே எழுந்தருளி யிருந்து அங்குண்டானவர்களையும் க்ரபைபண்ணியருளி, பிறற்றநாள் *திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங்கடத்தைச்சென்று வணங்கி, பின்பு *மொய்த்த சோலைமொய்பூர்தடந்தாழ்வரையையடைந்துஅப்பால் பரமபதத்துக்குப் படியொழுங்கு போலேயிருக்கிற திருமலையிலே ப்ரதிபத்தியுடனே யேறியெழுந்தருளிக்காட்டுச்சிங்கரையும் திருவடித்தொழுது, *தேனுபாயுந் திருவேங்கடத்திலுண்டான காணுகளைக் கண்டுகளித்துக்கொண்டு அவ்வருகே எழுந்தருள்கிறவர், *விண்ணின்மீதியன்ற வேங்கடத்திலுண்டான *விலங்கல் குடுமிகளையும் *மின்திகழ்குடுமிகளையும் *செப்பார்திண்வரையையும் ஸேவித்துக்கொண்டு அப்பாலே எழுந்தருளி, *காட்டில் வேங்கடத்திலுண்டான காட்டையும் வைகுந்தநாட்டுக்கொப்பான *வடவேங்கடநாட்டையும் அநுபவித்து *மாலுக்கத்தூரான ஊரருகே யெழுந்தருளி * (நன்மணி வண்ணன்) என்கிறபாட்டின்படியே அங்குண்டான அபூர்வங்களையெல்லாம் ஆப்சர்யத்துடனே அநுபவித்து, *கண்ணன் விண்ணாரைத்தொழுது ஊரருகே ஸேவித்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வளவில் *வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழுகிறகோயில்கேள்வி ஜீயர்களுந் ஏகாங்க ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றெல்லாரும் வந்தெதிர்கொண்டுஸேவிக்க, அவர்களை (நிகரிலமர்முணிக்கணங்கள்) என்று ப்ரதிபத்திபண்ணியருளி அவர்களுடனேகூடத்திருவேங்கடகரை ப்ரவேசித்து அவ்வருகே வைகுந்தன் திருவாசல், அவாவற்சூழ்ந்தான் திருவாசல் என்கிற திருவாசல்களையும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி அங்கே அரந்தாழ்வான் கைங்கர்யமான “இராமாதுசன்” என்கிற திருந்தவரத்தையும் மற்றுமுண்டான திருந்தவரங்களையும் திருப்பூமண்டபங்களையும்ஸேவித்துத் திருவுள்ளமுகம்

[illegible]

கோபன், பூவார்கழல்கள் முதலானவரிசைகளெல்லாம் ப்ராஸாதிக்கப்பெற்று க்ர்தார்த்தராய் புறப்பட்டருளி, (ॐ நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய) (கதிசுநிவஸாநி தாம்சிதஸ்மின்கமலஸிலோசரமேந மிக்ஷமாணா) என் கிறபடியே அங்கே சிறிதுநாளெழுந்தருளியிருந்து அங்குண்டானவர்களை யும் அபிமாரித்தருளி, இது * விண்ணோர் வெற்பாயிருக்கிறது என்றருளிச் செய்து அங்குள்ள வைபவங்களையெல்லாம் ஸேகித்தருளிப் புறப்பட்டவள விலே, அங்குள்ளார் “இங்குத்தைக்குப் பரிவராயிருப்பா ரொருவரைக் கற்பித்தருளவேணும்” என்ன எம்பெருமானார் ஜியரைக்கற்பித்தருளினார்.

அந்தரம், (ॐ நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய நமசிவாய) என் கிறபடியே அங்கு ின்று மிறங்கி யெழுந்தருளி ஸ்ரீகோவிந்தராஜப் பெருமானையும், * குளிர ருவி வேங்கடத்தென் கோவிந்தன் குணம்பாடுவாராய் அதுபவித்துப் புறப் பட்டருளி திருவெவ்வுரை, திருவல்லிக்கேணி முதலான திருப்பதிகளெங் கும் திருவடித்தொழுது பெருமாள் கோயிலேற வெழுந்தருளி பேரருளா ளரையும் திருவடித்தொழுது, அங்குமின்றும் அவரதுமதியுடனே புறப் பட்டருளி மண்ணில் பெரிய மதுராதகத்தேற வெழுந்தருளி, (மருமலர் கமழுஞ்சோலை மதுரைமாநகர்வந்தெய்தி, அருள்பொழி பெரிய நம்பியன் மெகிராசராசமு, அருள்பொருள்வழங்கு மெங்கனோரிகரத்தருள்வார் கோயில், திருமகிழியிற்செல்லீர் தீவினைதிருமாரே) என்று அங்கேற வெழுந்தருளி, * (இதுவோகிளியாறிவ்ஞரோதிருமதுரை, இதுவோ திரு மகிழுகோபுரமு, மீதுவோ, பெரியநம்பிதாமுகந்து பின்னு மெகிராசர் குத், துயமளித்ததாயப்பதி) என்று அங்கே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அத் யந்தஹர்ஷ்டராய் அற்றைக்கங்கே எழுந்தருளியிருந்து பிற்பைநாள் புறப்பட்டுத் திருச்சித்திரக் கூடத்தேற வெழுந்தருளி கோவிந்தராஜரை யும் திருவடித்தொழுது, அந்தரம் சோழமண்டலத்திலுண்டான திருப் பதிகளைத் திருவடித்தொழுவராக மநோதித்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி அப்படியே வழியிலுள்ள திவ்யதேசங்களையும் மங்களாசாஸனஞ் செய் தருளி,

பின்பு திருவாலிதிருநகரியேற வெழுந்தருளித் திருமங்கையாழ் வாரைத் திருவடித்தொழுது, (உறைகழித்த வானையொத்த விழிமடந்தை மாதர்மேலுருகவைத்தமனமொழித்து வுலகளந்த நம்பிமேல், குறையை வைத்து மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணங் கொல்லதன்னில் வழிபறி த்த குற்ற மற்ற செங்கையான், மறையுரைத்தமந்திரத்தை மாலுரைக் கவவன் முன்னே மடியொதுக்கினமடக்கி வாய்புதைத்து ஒன்னலார், கரை குளித்த வேலினைத்து நின்றவிந்தநிலைமையென் கண்ணைவிட்ட

* தலைதட்டுற இப்பாட்டை, திருத்த பயத்துவிட்டுவிட்டனன்; இன்னும் தலைதட்டுற பாட்டுக்களுக்கும் இப்படியே என்றநிக;

கன்றிடாது கலியாணையாணையே) என்றும்(அணைத்தவேலும், தொழு தகையும், அழுந்தியதிருநாமமும், ஓமென்றவாயும், உயர்ந்தமுக்கும், குளிர்ந்த முகமும், பரந்த விழியும், இருண்டகுழலும், சுருண்டவனைய மும், வடித்தகாதும், மலர்ந்த காதாகாப்பும், தாழ்ந்த செவியும், செறிந்தகழுத்தும், அகன்றமார்பும், திரண்டதோளும், நெளித்த முதுகும், குவிந்தவிடையும், அல்லிக்கயறும், அழுந்திய சீராவும், தூக்கிய கருங்கோவையும், தொங்கலுந்தனிமாலையும், சாத்தியதிருத்தண்டையும், சதிரானவிரக்கமுலும், குந்தியிட்டகணைக்காலும், குளிரவைத்த திருவடி மலரும், மருவலர்தழுடல் துணியவாள் வீசும் பரகாலன் மங்கைமன்னரான வடிவே) என்றும், (ஐயனருள்மாரி செய்யவடியிணைகள்வாழியே யந்துகி லுஞ் சீராவுமணையு மரைவாழியே, மையில்கு வேலணைத்த வண்மைமிக வாழியே மாறாமலஞ்சலிசெய்மலர்க்கரங்கள்வாழியே, செய்யகலனுடனலம் கள் சேர்மார்பும் வாழியே, திண்புயமும் பணிலமர்ந்த திருக்கழுத்தும் வாழியே, மையல்செய்யு முகமுறுவல் மலர்க்கண்கள் வாழியே, மன்னுமுடித் தொப்பாரம் வலயமுடன்வாழியே) என்று மீடுபட்டு, (வேலணைத்தமார்பும் விளங்குதிருவெட்டெழுத்தை, மாலுரைக்கத்தாழ்த்தவலச்செய்யும், கால ணைத்த, தண்டையும் விரக்கமுலுந்தார்க்கலியன் வாண்முகமும், கண்டு களிக்குமென்கண்) என்று அவர்மந்தரலாபத்துக்குநின்றநிலையிலே மக்கமா நவாய் அருபவித்து மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளி பரகாலர்க்கு பரமபரீதி கரரான வயலாலிமணவாளரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு திருமணங் கொல்லை யேறவெழுந்தருளி, (இதுவோதிருவரசிதுவோ மணங்கொல்லை, இதுவோ வெழிலாலியென்னுமார்; இதுவோதான், வெட்டுங்கலியன் வேல் வெட்டி நெடுமாலே, எட்டெழுத்தும் பறித்தவிடம்) என்று அவ்விடத்தை யும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டருளி,

(நீணிலாமுற்றத்து நின்றிவன் நோக்கினான் காணுமோகண்ணபுர மென்றுகாட்டினான்) என்கிறபடியே திருக்கண்ணபுரத்திலே திருவுள்ளஞ் சென்று, (இன்றே சென்று திருக்கண்ணபுரம்புக்கு) என்கிறபடியே அதித்தவரையுடனே அங்கேறவெழுந்தருளி கருவரைப்போல் நின்றானையும் ஸர்வாங்கஸுந்தரரான சவுரிராஜனையும் ஸேவித்தருளி, (கண்ண புரத்தடியேன்) என்றதுவே நிருபகமான திருமங்கையாழ்வாரையும் அங் கேயேறியருளப்பண்ணி, * காலின் மணிகரையலைக்கும் கணபுரத்தினின் றும் போந்து *வாவித்தடஞ்சூழ் மணிமுத்தாற்றின நறையூர் நெடுமா லான நம்பியையும் நாய்ச்சியாரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, * செழுமா மணிகள் சேரும் திருக்குடந்தையிலே சேர்ந்து ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத் திருவுருவையும் திருவடித்தொழுது, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி * திருமால்சென்று சேர்விடமான தென்திருப்போரையில் சென்று திருப்பேர்க்கரானையும் திருவடித்தொழுது, * அங்குநின்றும்

முனடி ஜ்யாஸந்தியின்னிறும் அனுப்புந்ததுக்காணம் எழுந்தரு
ளின அப்பா, தத்விச்சேஷம் ஸஹிக்கமாட்டாமல் ஜ்யருடைய

களில் வரத்தரும் பெருமாள்பிள்ளை, ஜீயருடையதிருக்கைச் சொம்பும் திருவொற்றுவாடையுங்கொண்டு ஸேவிப்பாராயிருக்கிற நாளிலே அவர்க்குத்திருக் குழந்தைவளர்த்திருக்க இதேதென்று ஜீயர்கேட்டருள தத்தேதுவை விண்ணப்பஞ்செய்ய “இன்று திருமுடிவிளக்கும்” என்று சியமித்தருள அவரும் அப்படியே திருமுடிவிளக்குவித்துக்கொண்டு எழுந்தருள, அவர்க்கு, குமாரர் திருவவதரித்தாரென்றும் பத்துநாளா யிற்றென்றும் அன்று ஆள்வர இத்தைக்கேட்டு இதென்னஸர்வஜ்ஞதை என்று எல்லாரும் விஸ்மயப்பட்டார்கள். அவரும் பின்பு தம்முடையகுமா ரருக்கு நாயனாரென்று ஜீயர் திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். இப்படி பலரும் திருநாமம்சாத்தினார்கள் ; ஆகையாலே (வந்துபார்த்தெங்கு மிந்தத்திரு நாமமிங்கு) என்கிறபடியே இதுவும் அழகிய மணவாளன் கோத்ரமென் னும்படி எங்கும் விஸ்தர்தமாயிற்று.

அக்காலத்திலே கந்தாடையண்ணன் ஜீயர் விரும்பியமுதுசெய்தரு னும் கிரைக்கறியமுதுநடத்திக்கொண்டுபோந்து ஸர்வகாலத்திலும் தத் பதார்ப்யராய் ஸேவித்துக்கொண்டு போருகிறவர், தம்முடைய எம்பெரு மான்தனிகைக்கு உபாதாநத்ரவ்யத்தாலே நடத்திக்கொண்டுசெல்ல அவர் க்குண்டான தர்ஷ்டஸங்கோசத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி தமக்குவந்ததிரு முன்காணிக்கையையும் அவர்க்குப்ரஸாதித்தருளி இப்படித் தர்ஷ்டாதர்ஷ டங்குளிரண்டும் ஸ்வாதீநமாக நடத்திக்கொண்டுபோருகிறநல்லடிக்காலத் திலே, அப்பிள்ளைகந்தாடையண்ணன் முதலானோர், செப்பமுடன்சேர்ந்த திரடன்னை, யெப்பொழுதும், பார்த்தாலெமக்கிழவாம் பட்டர்பிரானருதர் தனைச், சூர்திரக்காணமையால) என்று அவர்விச்லேஷம் ஸஹியாமலரு ளிச்செய்து போகவிட்டருள ; அவரும் அத்தைக்கண்டு (அப்பிள்ளானுங் கந்தாடையண்ணனு மருள்புரிந்த சடகோபதாதரும் - ஒப்பிலாத சிற்றா னுங்கூடியே யோங்குவண்மை மணவாள யோகிதாள் - செப்பிவாழ்ந்து களித்துத் தென்கோயிலிற் சிறந்த வண்மையைச் சேவித்திராமலே - தப்பியோடித் தவித்துத்திரிவது தலையெழுத்துத் தப்பாதுகாணுமே) என்றுதம்முடைய இழவையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அப்போதே புற ப்பட்டுவந்து திருவடிகளிலே ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு (வாதுசெய்வென்று சிலவாநியர்கள்வந்து மனமுறிய நிற்ப ரொருபால் வாழியெனவேபெரியசாபமறவென்று சிலர் வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால், போதுமினிவாதமுனபாதமருளென்று புகழ்ந்து சிலர் நிற்ப ரொருபால் பொங்குவருமெங்கள்வினை மங்கவருளென்று சிலர்போற்றி செய்து நிற்பரொருபால் - ஈதிவைகிடக்கமறை நூற்றமிழ்தெரிந்து சில ரேதமற வாழ்வரொருபா லேதமறவாதுலர்கள் பேதையர்கடாமயங்கி நிஸநந்திறைஞ்சி நிற்பரொருபால்-மாதகவினாலுலக மேழமுமளிக்கவென வந்தவெதிராசனடிசேர் - மாமுனிவர் தீபமருளாளர் மணவாளமுனி மன்னு

[illegible]

கம்பெருமாள், ஈசொற்றினவுடன் நாயனாரை உபலாசித்தது. ௯௧

ரஹ்மான் (رحمن) (பவஹ்மான் ரஹ்மான்) (ஹுஸைலேஸதயாபாத்ரஹ்மான் திபக்தயாதிகுணர்ணவம் - யதீந்த்ரப்ரவணாவந்தே ரம்யஜாமாதரஹ்மான்) என்றதுஸந்தித்துத் தொடங்கவும், ப்ரபந்தம்சாற்றி, (வாழிதிருவாய் மொழிப் பிள்ளை) என்று தொடங்கி, (மணவாளமாமுனியே இன்ன மொருநூற்றாண்டினும்) என்று அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டவும் என்று அனுப்பிவிட்டருளி ஜீயருக்கு ஸம்பாவனையுஞ் செய்தருளி வரிசையுடன் மடத்திற்கு அனுப்பி யருளினிங்க, பின்னும் ஒரு அதிகசயம் ப்ரவர்த்த மாயிற்று;=

ஈசொற்றுமுறை புத்தலவம்ஸேவிக்க அனைவரும் கோயிலே சேர்ந்த வளவிலே அண்ணன் திருமாளிகையிலே ஜ்ஞாநாதிகைகளான அம்மையார்களும் அண்ணன் தேவிகளும் சேவிருந்து கொண்டு ஜீயருடைய வைபவத்தை அநுஸந்தித்திருக்கிறவளவிலே ஒரு ப்ரஹ்மசாரிவந்து ஒரு சிட்டை அண்ணன் தேவிகள் கையிலேகொடுத்து இத்தை அண்ணன் திருக்கையிலே ஸமர்ப்பியுமென்ன; அவர் அத்தை வாய்க்கி வாசிப்பித்து ஒருசீலோக மிருந்தபடியே! என்று உகந்து ப்ரஹ்மசாரியைக்கேட்டு ஆதரிக்கப்பார்க்க அங்கேஅவரைக் காணாதொழிய, பின்பு எல்லாரும் எழுந்திருந்து எங்குத் தேடிக்காணப்பெருமையாலே அங்குள்ளவர்கள் பகவல்லீலையென்று அறுதியிட்டு, அவர்களிலேசிலர் பெரிய திருமண்டபத்திலேசென்றுமுறியை ஸமர்ப்பித்துச் செய்தியைவிண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு, (சுஹ்ரீஸ்திவரஹ்மான் ஸுஹ்ரீஸ்திவரஹ்மான் ஸுஹ்ரீஸ்திவரஹ்மான்) (ஹுடாத்தன்யமிந் ஷுணே கம்சித்வரணீஸம்பரப்யபதிரகாஹ்வாதூல வரதாசார்யதர்மபத்த்யாபிகரே ததௌ) என்று அநுஸந்தித்து அனைவரும் ஆம்சர்யப்பட்டு முறியில் திருவெழுத்துப்பட்ட ஹுஸைலேஸதயாபாத்ரத்தைக்கண்டு வித்தராய், தனியனின் அர்த்தத்தைத் திருமந்த்ரமாக யோஜித்து அநுஸந்தித்து, வானமாமலை ராமாநுஜஜீயர், கந்தாடை யண்ணன், அப்பா, அண்ணமுதலான பெரியோர்கள், தங்கள் தங்களுடைய பக்த்யதிசயத்தாலே தனியனாக வேணுமென்று அருளிச்செய்த சீலோகங்களையும் இதிலே அந்தர்ப்பவிப்பித்தருளி இது எல்லார்க்கும் உத்தராகமென்று உகந்திருக்க, பெருமாள் ஆம்வார்களுக்கு அருள்பாடிட்டு அனுப்பியருளி உள்ளே பெரிய பெருமாள் சேத்தியிலே எழுந்தருளினவாறே கோயில்பரிகர மனைத்துக் கொத்தும் ஸகலவரிசைகளுடனே ஜீயரை எழுந்தருளப்பண்ணி வைத்துக்கொண்டு திருவிதிப்ரதக்ஷிணமாக மடத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணிவைத்தார்கள். பின்பு கோயில் பரிகரமனைத்துக்கொத்தும் ஸந்திதியிலே சென்றவாறே அவர்களைப் பெருமாள் உகந்தருளி, ஜீயர் முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்க ரென்னுமது கண்டோமென்று மிகவும் க்ரபைபண்ணியருளினார். இதற்கு முதலிகளும் “வாழி திருவாய்மொழிப் பிள்ளை” என்று தொடங்கி, மங்க ளாசாஸநம்பண்ணியும், (அடிஞடி யென்றலைமே லருமறையாய்ந்து

கூஉ திருவெங்கடமுடையான் நாயனா பெருமையை வெளியிட்டது.

- முடிசூடியபெருமான் வரயோகி முனங்குரவோர் - படிசூடு மூப்பத்தா
பிரமும்பணித்தாங்க - டடிசூடி விட்டதற்கோ வெந்தாயென்ப துன்னை
யுமே) என்று ஆபாலகோபால ரெல்லாரும் தத்வைபவத்திலே மீடுபட்டு
ததேகபரராய் தந்நாமகுணங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஹர்ஷ்டரா
மிருந்தார்கள்.

இத்தனியன்றனக்கு இன்னம் அதிகசயமுண்டு, அதெங்ஙனே பென்
னில் * தென்னனுயர் பொருப்பிலழகரும், தெய்வவடமலையப்பனும் இதற்கு
ப்ரவர்த்தகரா மிருப்பர்கள்;

முன்பு முழுக்ஷுவாய் தேசாந்தரங்களிலே திரிவாரொருவருடைய
உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸர்வேச்வரன், ஸ்வப்நத்திலே இந்தச் ஸோகத்தை
உபதேசிக்க அவரும் அத்தைத் தஞ்சமாக நினைத்திருந்து பின்பொருக்
கால் இந்தச் ஸோகம் நடையாடுகிற தேசமான திருமலையிலே திருப்புரட்
டாசித் திருநாள் ஸேவிக்கும்போது திருவேங்கட முடையான் அவரை
கர்ப்பைபண்ணி அர்ச்சகமுகேந கையைப்பிடித்திட்டுவந்து திருவோலக்
கத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நடுவேயிட்டு அவர்கள் அருளிச்செய்வதைக்
கேள் என்றும் அவர்களை, இவன் பணிப்பதைக் கேளுங்கோள் என்றும்
நியமிக்க, ஸேனைமுதலியார்திருமுகப்படியே நடத்துகிற தனியனை பெரிய
கேள்விஜீயர்தொடங்க, அத்தைக்கேட்டு விலக்ஷணராகையாலே தென்
டனிட்டி, ஒருவிண்ணப்பம், கேட்டருளவேனுமென்று விண்ணப்பஞ்
செய்ய அவரும் வித்தராய் எனக்கு ஸ்வப்நலப்த்தமாய் அதுதன்னை நான்
தஞ்சமாக நினைத்திருக்கிற ஸ்லோகத்தையே தேவாரீர்களும் அநுஸந்தித்
தது, இதென்ன ஆஸ்சர்ய மென்ன; ஆகில் நீர் அந்த ஸ்லோகத்தைச்
சொல்லிக்காணீரென்ன, அவர், ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத்தைச்சொல்ல,
அத்தைக்கேட்டு எல்லாரும் மிகவு முகந்தருளித் தங்களுக்கு வந்தவற்றை
யெல்லாம் ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்யக், கேட்டு அதிப்ரவணராய்ப் புறப்
பட்டுக் கோயிலிலே சென்று ஜீயர்திருவடிகளிலே வேரற்றமரம்போலே
விழுந்துகிடக்க; பரமதயானுவான ஜீயரும், அவரைத் திருக்கைகளாலே
ஸ்பர்சித்து, நீயார், வந்தகார்ய மேதென்று கேட்டருள; நான் முழுக்ஷு
வாய் தீர்த்தயாத்ரபரனாய்த் திரிவாரொருத்தனென்று தொடங்கிச் சில
வற்றையும், ஸ்வப்நவர்த்தாதத்தையும், தனியனையும் விண்ணப்பஞ்
செய்து திருவடிகளைத் தன்தலையிலே நற்றறிக்க வைத்துக்கொண்டு, திரு
வேங்கடமுடையான் என்னை விசேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளி, இத்தனி
யனைத் திருவோலக்கத்திலே ஸாதித்து தேவாரீர்திருவடிகளை ஸேவிக்க
விட்டாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து நிற்க, இப்படி பகவத்கடாக்ஷ பாத்ர
பூதலே நீயென்று மிகவும் உகந்தருளி, இனி உனக்கு வேண்டிவதென்
னென்ன; மோக்ஷோபாயமாய் மந்த்ரபுபமான தனியனையும், மந்த்ர பதா
சார்ய ரூபியான அப்பனையும், மந்த்ரப்ரதிபாத்ய தேவதையான தேவாரீ

௯௪ வானமாமலைஜீயரும் அண்ணனும், அப்பிள்ளையும் புகழ்தல்.

படியே ஸ்ரீசடகோபனையும் திருமுடியிலே தரித்துக்கொண்டு (ஸ்ரீஸைலே ஸதயாபாத்ரம்) என்னும் இத்தனியனை யருளிச்செய்ய, உடனே அர்ச்சகரும் தெரியப்பட்டு ஜீயருக்கு ஸாதித்தருளினார். பின்பு சேனைமுதலியாருக்கும் அர்ச்சகருக்கும் இந்தச் சேனாகம் தெரியாதொழிய, ஜீயர் மடமேசென்று சேனாக மருளிச்செய்யவேனுமென்று கேட்க, அருளிச்செய்த தேவரீர் கேட்கவேனுமோவென்ன; எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை, இது ஸுந்தரராஜர் தானே ஸுந்தராஜாமாதர் முனிவிஷயமாக அருளிச் செய்தாரென்று மூன்று திருநாமமும் கூடி தெரிவிப்பை கடாஷித்துக் கொண்டுவித்தராயத் தங்களுக்குத் தஞ்சமாகக்கொண்டருள, ஸேனைமுதலியாரும் அதிபரீதியுடனே இச்செய்தியைக் கோயிலிலே பெரியோர்களுக்கெல்லாம் தெரிவிக்கவேனுமென்று அதிதவரையாக எழுந்தருளி கோஷ்டியிலே ஜீயரைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து இந்தவைபவங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்ய; எல்லாரும் மிகவு முகந்தருளி இப்படி திருவேங்கடமுடயானும் அழகரும் உகந்தருளின இத்தனியனைப் பரகாசிப்பித்தருளுகிரதே! இதென்ன வைபவந்தானென்று போரவித்தராயருளினார்கள்.

வானமாமலை ராமாநுஜஜீயர் மிகவும் ஹர்ஷபரவசராய் ஸதப்த்தராயிருக்க, ஜீயரும் திருக்கைகளாலே அவரைத் தட்டி உம்முடைய ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாக வார்த்தையருளிச் செய்யலாகாதோவென்ன, அவரும் இரண்டு முலைக்காம்பிலும் மாறாதே பெருகுகிறபாலை ஆராவமுதமாகப் பருகுவார் நாமன்றோவென்று கந்தாடை யண்ணனைப்பார்த்தருளிச் செய்ய அண்ணனும் அந்தப்பாலிலும் இந்த உகந்திரஸம் அதிசயமாயிருக்கிறதே! என்ன; பரதிவாதி பயங்கரரும் உத்தரோத்தரம் அதிசயமாயிருக்கிறதென்று அண்ணனைக் கொண்டாட, அப்பிள்ளை இருந்து, மந்தரோத்தரமான பூர்வவாக்யத்திலும் உத்தரவாக்ய மதிசயித்திருக்கு மென்ன, பட்டர்பிரான்ஜீயர், த்வயத்திலும் சடகோபத்வயம் அதிசயிதமாய், த்வயோத்தரம்போலே சடகோபத்வயத்தி லுத்தரம் அதிசயமாய், அது தன்னிலும் ராமாநுஜத்வயோத்தரம் அதிசயமாய், தந்நிஷ்ட்டரான கம்ஜீயரைத் தொழுவதாயிருக்கிற இந்தத் தனியனே ச்ரேஷ்டமென்று ஒருவருக்கொருவர் இடம்படுகொண்டு சாஸிரஸோக்திகள் அருளிச்செய்து கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்கள்.

அகந்தரம் ஒருநாள் ப்ராத்ஃகாலத்திலே திருமலையாழ்வாரிலே எழுந்தருளியிருந்து திவ்யதேசங்களை த்யாரித்து அங்கே ஆஸக்தமான திருவுள்ளத்தையுடையராய் பாரவஸ்யத்தையு மடைந்து அந்த திவ்யதேசங்களை யே வாய்புலத்திக்கொண்டு இரண்டியாமபர்யந்தமெழுந்தருளியிருந்து, “காலம்போகிரதே!” என்று, (சிந்திக்கும் திகைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்) (வெருவாதான்வாய்வெருவி) (அருவிசோர்வேங்கடம் நீர்மலையென்று வாய்வெருவி) (இவளிராப்பகல்வாய்வோர் இ) என்கிறபடியே வாய்புலத்திக்கொ

சுசு இளையாழ்வார்பிள்ளை ஜீயர் பாதுகைகளை கங்கையாடுவித்தது.

சுருதி ஸம்பந்தராயிரிக்குறி குமாணரே இனையாழ்வார்பின்னையை அமைத்த ருளி, ராமாதுஜதாஸரைக்கட்டிக்கொண்டு திருப்புகளைலேவித்து வருகிறோவென்று கேட்டருள அவரும்பாக்யமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்துநிக் (சிவீஸ்வரம் ஐஸ்வர்யம் சூரியம் வர்ஷராஹம்சங்கம் ! நமஸ்கரம்வஸிஷ்ட க்ஷம்) மஹாபடியே ஜீயர் திருவடிக்குத் திருவடி நிலைகள் கொண்டு ஸதாலேவிக்கிற மஹாதியத்தையுடைய இனையாழ்வார் பின்னையோடே ராமாதுஜதாஸரைத் தம்முடைய திருவடி நிலைகளைச் சக்ரமாகப் பாஸாதித்துப் பயணமாக நியமித்தருளினார். சக்ரவர்த்தித் திருமகனார் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் திருவடி நிலைகளைசாதிக்கஇனையபெருமானுக்கு இல்லாதொழிந்ததே ! அப்போது ; பரதாழ்வானைப்போலே இனையபெருமான் திருநாமத்தையுடைய இவரும் ஜீயருடைய திருவடி நிலைகளை லபித்து லோகத்தில் ஜனங்களுக்கு ஸந்தோஷோத்ஸவத்தைச் செய்தருளினார். இப்படி அவருக்குத் திரு உத்தரீயம் ஸாதித்தருளின்போலே இவருக்கு திருவடிநிலைகள். இப்படி தமக்குப் பரதரிதியாகத் திருவடிநிலைகளை ஸாதித்தருளியிருக்க, இனையாழ்வாரும் (ஈஸ்வரம் சங்கம்வஸிஷ்டம்) (தகமதீயம்தவபாதபகஜம்) என்கிறபடியே மஹாதத்தை லபித்தருளி (மஹிஸ்வரம் நமஸ்கரம்வஸிஷ்டம்) (மதீயமூர்த்தா நமஸ்கரிஷ்யமிதி) என்றுதிருமுடியிலேநற்றரிக்கவைத்துக்கொண்டிருந்தார்யாதாஹர்ஷயுத்தராயருளினார். ராமாதுஜதாஸரும், (பெருமானையிற் பிரதவண்ண வாடைகொண்டு என்னைவாட்டணியவிசைநீர்) என்று மிகவுழுக்கத்தார்.

[illegible]

13

[illegible]

—(தனிய நவதரித்த வருஷம் மாஸம் முதலியன.)—

அதில் முந்திய இத்தனியனும் வாழித்திருநாமமும் அவதரித்த வருஷம் மாஸம் தேதிகளைக்கேட்டருள இனையாழ்வார்பிள்ளையும்;-(நல்ல தோர்பரீதாபி வருடத்தன்னில் நலமானவாவணியின் முப்பத்தொன்றில் - சொல்லரிய சோதியுடன் விளங்கு வெள்ளித் தொலகிழமை வளர்ப்பக்கநா லாநாளில் - செல்வமிகு பெரியதிருமண்டபத்திற் செழுந்திருவாய்மொழிப் பொருளைச் செப்புமென்று - வல்லியுறை மணவாள ரங்கநங்கண் மண வாளமாமுனிக்கு வழங்கினாரே) என்றும், (ஆனந்தவருடத்திற் கீழ்மையா ண்டி லழகாந வானிதனின் மூலநாளில் - பாநுவாரங்கொண்ட பகலிற் செய்ய பெளரணையினுண்டுப் பொருந்திவைத்தே - ஆனந்தமயமான மண்டபத்தி லழகாகமணவாள ரீசொற்ற - வானவரும் கீரிட்ட வழக்கே யென்ன மணவாளமாமுனிகள்கூனித்திட்டாரே) என்றும் அருளிச்செய்ய; அன்று ராத்ரி ஸ்வப்நத்திலே பதர்யாச்சம நாராயணன் தமக்குப் பாட மாமளவும் ஸாதித்து ஸாயம்ப்ராதஃ அநுஸந்தாந காலத்திலே அநுஸந் தித்து ப்ரபந்தாநுஸந்தாநஞ் செய்யென்று கியமித்தபடியைச் சொல்லிக்

கொண்டு விஸிதராய் ஆனந்தபரவசராயிருக்க, இளையாழ்வார்பிள்ளை முதலானும்பகவத்ப்ரஸாதலப்த்தமன்றே இத்தனியனென்று ப்ரஸ்பரம் கொண்டாடிக்கொண்டு மிகவும் ஈடுபட்டிருக்க, ராமாநுஜ ஐயங்கார் க்ரமத்திலேதேறி அழகியமணவாளமாமுனியினுடைய வைபவங்களை யெல்லாம் அடியேனுக்கு இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளவேனுமென்று திருவடிகளைப்பிடித்து ப்ரார்த்திக்க, இளையாழ்வார்பிள்ளையும் ஒமெறிந்து மடத்திலேயாகிறதென்ன; திருப்பாவைஅநுஸந்தாரத்தையும் நிறைவேற்றிச் சாற்றி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் விநியோகமாய் இளையாழ்வார்பிள்ளைக்கு வரிசைகளும் ஸாதித்தனுப்பியருள, அவரும் ராமாநுஜஐயங்கார் மடத்திலே யெழுந்தருளி அவருக்கு அழகியமணவாளமாமுனியுடைய வைபவங்களையெல்லாம் ஸாதித்து உகப்பித்தருளினார். இராமாநுஜஐயங்காரும் வைபவங்களையெல்லாம் கேட்டு வித்தராய்ஜீயரைக்கண்டு ஸேவிக்கவேனுமென்று அத்தியபிஷ்டராயிருக்க, அவருடைய மஸஸையறிந்து ராமாநுஜ தாஸர் பதரிகாச்ரமம் முதலான துவ்யதேசங்களில் கைங்கர்யங்களுக்கு தேவரீர் நியமித்தபடிக்கு சிலநாள்களுக்குஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஜீயர்திருவடிகளேவிக்க விடைகொள்ளுகிறேன் என்றுசொல்லி, தேவரீர் இளையாழ்வார் பிள்ளையுடனே கோயிலுக்கு எழுந்தருளவென்று அருளிச்செய்ய, ராமாநுஜஐயங்காரும் மிகவும் ப்ரியப்பட்டு அவரை பஹுவாக உபலாசித்தருளி ஜீயர்திருவடிகளையெவரிசையுடன் எழுந்தருளப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டு இளையாழ்வார்பிள்ளையும் ராமாநுஜஅய்யங்காரும் திருமலையிலேசென்று திருவேங்கட முடையானையும் ஸேவிக்க நிற்க, அப்பனும் இவர்களை மிகவும் க்ரபை பண்ணி யருளி அயோத்யை ராமானுஜ அய்யங்காருக்குச் சிலகைங்கர்யங்களை நியமிக்க அவரும் அதற்கு அங்கே நிற்க வேண்டுகையாலும் ஜீயரைத்தம்முடைய மனோரதத்தின்படி ஸேவிக்கப்பெருமையாலும் ப்ரீத்யப்ரீதிஸமராயிருந்தார்.

இனிக் கோயில்வர்த்தார்தம் ; - திருவேங்கடமுடையான் ராமாநுஜ அய்யங்காருக்கு கைங்கர்யம்நியமித்தருளினதிருத்திலே ப்ராதக் காலத்திலே திருமலையாழ்வாரிலே பகவத்விஷயகாலகோஷபம் நடத்தியருள, அற்றைக்கு * ஒழுவின்காலத்ததுவாய் நடந்துசெல்ல * எந்தைதந்தைதந்தைக்கு, (ஒழிவின்காலமெல்லாமுடனும் மன்னிவழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டும்) என்றுஉத்திமாத்ரமாயொழிவதே ! என்று மிகவுந்தளர்ந்து பரவசராயப் படுப்பதும் இருப்பதும் நிற்பதும் புலம்புவதுமாயிருக்க, அற்றைக்கு முதலாளராத்ரி, ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணுஸவந்தத்திலே திருவேங்கட ஜீயரென்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாயிருக்கிற ஒரு ஏகாங்கிசென்று வாரீர் யூவைஷ்ணவதாஸரே, நாளை ஒழிவின்காலவ்யாக்யாநாவஸரத்திலே ஜீயர் கைங்கர்யருகிவிவசூராயிருப்பர், அவருக்கு சேஷசைலத்திலே சேஷாம்சமாயிருப்பாரொரு பரமபாகவதரைக்கொண்டு சேஷாவதாரான

கலா பாதுகை ஸமர்ப்பித்த இனையாழ்வார்பிள்ளையை உபலாபித்தல்.

ஜீயர்மனோரதப்படியே கைங்கர்யம் கொண்டருளுகிறோமென்று நீர் விண்ணப்பஞ்செய்யும்; என்று இப்படி கண்டு எழுந்திருந்து வித்தராய் ஈதொரு ஸ்வப்நவைபவமிருந்தபடியே ! என்றுகொண்டு நித்யகர்மாதுஷ்ட்டாரங்களை நிறைவேற்றி மடத்திலே எழுந்தருளித் திருமலையாழ்வாரிலே ஜீயரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்தருளியிருக்கிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு, தம்முடைய ஸ்வப்நமிருந்த ஸ்த்திதியையும் சேர்ந்திருக்கிறபடியையும் கண்டு ஹர்ஷ்டாராய் இந்தஸ்வப்நவர்த்தார்த்தத்தை ஜீயர் திருவுள்ளத்தில் படுத்த ஜீயரும் இதுவுமொரு க்ரபையே ! என்று ஹர்ஷ்டாராய் அண்ணாவை உபலாபித்தருளி புரட்புரடு கேட்டருளி திக்கஜிங்களை இது எப்படியிருக்கிறதென்று கேட்டருள; அவரும் இந்தவேளை திருமலையிலே ஒரு அத்தப்பமுண்டாயிருக்கவேணும், அதை அறியும்படிக்கு ஒருவரை நியமித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவ்வளவிலே அழகரண்ணன் எழுந்திருந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, “அடியேன் தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு திருமலைக்குவிடைகொண்டு அப்பனையும் ஸேவித்து செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு விடைகொள்ளுகிறேன்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயரும் போரஉகந்தருளி அனுப்பியருள, அவரும் அதித்வரையாகத் திருமலையிலேசென்று பெருமானை ஸேவிக்க, உடனே இனையாழ்வார் பிள்ளையைக் கண்டு அந்யோந்யவந்தரபராய்க்கொண்டு குசலப்ரச்சம்பண்ணிக்கொண்டு அயோதத்தைய ராமாநுஜ அய்யங்கார்பாடேசெல்ல, அழகரண்ணனுக்கு பஹுமாரம்பண்ணி ப்ரதிபத்திபண்ண, ஜீயருடையவைபவங்களை புரட்புரடுகேட்டுத் திருவேங்கடமுடையான் தமக்குகைங்கர்யங்கள் நியமித்தருளினபடியையும் தாம் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்சரிக்கவேணுமென்கிற த்வரையையும் அருளிச்செய்ய, அழகரண்ணனும், ஜீயருக்கு உகப்புக்கைங்கர்யம்செய்து போருகையாய் நிற்குமென்றும், ப்ரதிவாதி பயங்கருடைய ஸ்வப்ந வர்த்தார்த்தத்தையு மருளிச்செய்ய; ராமாநுஜ அய்யங்காரும் ஆகில் தர்யனானேன், ஜீயர்நியமரப்படிக்கு அவருடைய திருக்கைகளாலே யதாசக்தி செய்து போருகிறேனென்று சொல்லி இனையாழ்வார்பிள்ளையையும் அழகரண்ணனையும் கோயிலுக்கு அனுப்பிவிட; அவர்களும் உடனே புறப்பட்டெழுந்தருளி ஜீயரை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து வடக்கில் எம்பெருமான்களுடைய அபயஹஸ்தப்ரஸாதங்களையும் ஸமர்ப்பித்துத் திருவடிகளையும் திருவடிகளிலே சேர்க்க, ஜீயரும் இனையாழ்வார்பிள்ளையை பஹுநாநைக்காகக் கண்டோமே என்று மிகவும் க்ரபைபண்ணியருளி அழகரண்ணனையும் போரக்ரபை செய்தருளி ப்ரதிவாதி பயங்கர ரண்ணாவை உம்முடைய ஸ்வப்நபலம் வ்யாப்தமாயிற்று, உமக்காகவன்றோ திருவேங்கடமுடையான் க்ரபைபண்ணியருளினொன்று உகப்புத்தோன்ற அடிக்கடி அருளிச்செய்துகொண்டு இனையாழ்வார்பிள்ளையை அடிக்கடி திருக்கைகளாலே தழுவி உபலா

ளித்து, “நெடுந்தூரஞ் சென்றுவந்திரே” என்று அருளிச்செய்துகொண்டு ராமாநுஜ அய்யங்கார் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை உகந்தருளிக் கேட்டுக் கொண்டு, நம்பெருமாள், ஸ்ரீபதரிகாச்சரம்ப் பெருமாள், திருவாராயணப் பெருமாள், திருவேங்கடமுடையான், அழகர் இவர்களுடைய ஜககண்ட யத்தையும் அருளிச்செய்து கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார். இந்த அர்த்தங்களையெல்லாம் வரவரமுனி வைபவவிஜய மென்கிற ப்ரபந்தத் தாலே கந்தாடையப்பன் விஸதாதமாக அருளிச்செய்ய ஜீயர் திருச்செவி சாத்தியருளிநூர்.

பின்பொருநாள், திருக்காவேரியினின்றும் எழுந்தருளிச்செய்தே ஜீய ருக்கு இளையாழ்வார்பிள்ளை திருக்கைஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு வரும் போது, ப்ரஸங்காத் அயோத்யை ராமாநுஜ அய்யங்காருடைய மனோ ரதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, “திருவேங்கடமுடையானை இன்ன மொருக்கால் ஸேவிக்கையு முண்டாம், அப்போது அவர்மனோ ரதப்படியே ஆகிறது, இப்போது அவர் கைங்கர்ய ஸ்ரீயுடனே யிருக்கக் கடவர்” என்றருளிச் செய்ய, பின்னும் இராமாநுஜ அய்யங்கார் இந்தத் திருவடிகிலைகளைத் தமக்குத் திருவாராதமாக ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அப்படியே ஆகிறதென்று மடத்திலே யெழுந்தருளினவுடனே தைவாதீரமாகத் திருவடி ஸம்பந்த முடையரான சில வைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு விடைகொண்டு திருப்பூரட்டாசித் திரு நாள் ஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறோமென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, போரஉகந்தருளி, (புணர்த்தகையினரா யடியேனுக்கும் போற்று மினே) என்று திருமலையைநோக்கித் தொழுது இராமாநுஜ அய்யங்கா ருக்குத் திருவடிகிலைகளை ஸாதித்து விடைகொடுத்தருள ; அவர்களும் புறப்பட்டுத் திருமலைக்கு எழுந்தருளிநூர்கள்.

பின்பொருநாள் கந்தாடையண்ணனை கடாக்கித்தருளித் திருவேங் கடமுடையானை மங்களாசாஸநம் பண்ணவேண்டாவோவென்ன ; அப் பிள்ளை, “காவேரிகடவாத் கந்தாண்ட யண்ணன்னேரு” என்ன, *அரங் கந்தாவினணையான் வாணவர்கள் சந்திசெய்ய நின்றது அங்கேயன்றே வென்று ஜீயாருளிச்செய்ய ; அண்ணனும் அப்படியே நியமித்தருள வேணுமென்ன, அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு பெருமாள் ஸந்திதியிலே எழுந்தருளி விடைகொடுப்பித்தருளி உத்தம நம்பியையும் கூடவே ஸேவித்துக் கொண்டு போரும்படி நியமித்தருளி, அநேகம் ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்களையும், ஜீயர்களையும், ஏகாங்கிகளையும், சாத்தாத ஸ்ரீவைஷ் ணவர்களையும் கூடப் பயணஞ்செய்தருளி யிருக்கிற வவஸாத்கிலே உத்தம நம்பியையும், அண்ணனுக்குத் திருப்பல்லக்கு முதலான வரிசைகளைச் சேர்த்துப் புறப்பட்டருளும்படிக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு நிற்க

அடியாதைய ராமாநுஜஸ்யங்கரா அண்ணனை ஆசரயித்தது.

அண்ணனும் அவைகளையெல்லாம் நிரோதித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியை ஸேவித்துக்கொண்டு திருமலைக்குப் பெருங்கூட்டத்துடனே செல்லுகிற நமக்கு உசிதமன்றென்று, மாறுவிண்ணப்பஞ் செய்யவொண்ணாத படிக்கு நிஷேதித்துவிட்டித் திருநாளிலே இரண்டு மூன்று நாளாகிலும் மங்களாசாஸந மாகவேண்டுமென்று அதித்வரையாகப் பயணத்தினிலே யெழுந்தருளினிருமலையடிவாரத்திலே அடிப்புளிய முகியசிக்கரைத்தொழுது திருமலையேறியருள; அச்செய்தியைத் திருமலையநந்தாழ்வான் கேட்டருளி, பெரியகேள்விஜீயர்முதலானார், மற்ற ஆசார்ய புருஷர்கள், ஸத்தலத்தார் எல்லாருக்கு மறிவிக்க; அவர்களெல்லாரும் போர உகந்தருளி வெள்ளிக் கிழமைப் புழுகுகாப்பு உத்ஸவத்தை அண்ணன் மங்களாசாஸநஞ் செய்தருள வேணுமென்று ப்ராதிக்கால வேளைக்கு நிறுத்தி பெருமாள் திருத்தேரிலே ஏறியருளின வுடனே அனைவரும் வரிசையுடனே அண்ணனை எதிர்கொண்டு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டிவந்து திருத்தேரிலே பெருமானை மங்களாசாஸநம் பண்ணுவித்து, பின்பு திருத்தேர் திருவிதி யெழுந்தருள இயல்தொடங்குகிற விடத்திலே அயோத்தைய ராமாநுஜ அய்யங்கார் கண்டு பக்திபரவசராய் ஸேவித்து நிற்க அவரையும் க்ரபைபண்ணியருளி எழுந்தருளாநிற்கிறவளவிலே ஸ்ரீபதரிகாச்சரமத்தினின்றும் ராமாநுஜதாஸர் வந்து அசிந்திதமாக அண்ணனெழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு மிகவும் வித்தராய் உகந்து திருவடிகளிலே தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, அண்ணனும் போர உகந்தருளி எடுத்தனைத்துக்கொண்டு அத்யந்தம் ஹர்ஷபரவசராய், வாரீர் ராமாநுஜதாஸரே, உம்மைக்காணப் பெற்றோமே!, தேசாந்தரகதனை புத்தரிடத்தில் பிதர்ஹர்தயம்போலே ஜீயர் திருவுள்ளம் உம்மிடத்தில் ஒருமடைப்பட்டிருக்கிறதென்று அங்குள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் இவருடைய ஆசார்ய நிஷ்டையை யருளிச்செய்து திருத்தேர் நிலையிலே எழுந்தருள, பெருமாளும் உள்ளே எழுந்தருளினவுடனே ஸேவாக்கரமத்திலே அப்பனை பாதாதிசேசாந்தமாகவும் சேசாதிராதாந்தமாகவும் ஸேவித்து பூர்ணமநோதராய் புழுகுகாப்பு ஸேவையுமாய், திர்த்தம், சடகோபன், ஸ்ரீபாதரேணு ப்ரஸாதத்தருள ஸ்வீகரித்தருளி, பின்பு அநந்தாழ்வான் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு எழுந்தருள, அங்கே யெழுந்தருளினவுடனே அநந்தாழ்வானும் ஸர்வப்ரகாரோபசாரங்களையுஞ் செய்தருள அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார். ராமாநுஜதாஸரும் ராமாநுஜ அய்யங்காரைக்கண்டு தேவரீர் திருமுகப்ரகாரம் அவ்விடத்தில் கைங்கர்யங்களெல்லாம் அமர்த்தி, சிறிய ராமாநுஜ அய்யங்காரைக் கற்பித்து அவரைக்கொண்டு ஸகலவித கைங்கர்யங்களும் நடக்கும்படி பண்ணிவந்தேன், தேவரீரைக்காணப்பெற்றேன், அண்ணன் திருவடிகளையும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; இராமாநுஜ அய்யங்காரும் போர உகந்தருளித் தமக்கு ஹிதங்கேட்கத்தொடங்கி

அண்ணன் திருமலையினின் றும் கோயிலுக்கெழுந்தருளியது. ௧௦௩

அப்பனைத் திருவடி தொழுவவன்று தொடங்கி இற்றைவரைக்கும் தம் முடைய வர்த்தார்த்தங்களை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு அவருக்கு ஹிதமருளிச்செய்தபடி; “ஜீயர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கவில்லை யென்கிற குறையைவிடும், அதிலும் அதிசயமாய் ஜீயருக்கு இரட்டிப்பு உகப்பாயிருக்கும், நாளைத் தீர்த்தம் திருவோணத்திலே அண்ணன் திருவடிகளிலே ஆச்ரயணமாக” என்று நியமிக்க; ராமாநுஜ அய்யங்காரும் அதிஸந்தோஷத்துடனே அவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு அண்ணனைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துநின்று இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; அண்ணனும் ஜீயருடைய நியமமும் அப்படியேயிருக்கு மென்றருளிச்செய்து ராமாநுஜதாஸர்ஹர்தயமும் ஜீயர் திருவுள்ளமும் ஏகமாயிருந்தபடியென்னென்று போரவித்தராயிருக்க, அண்ணனும் ஜீயர், தமக்குப் ப்ரதிபிம்பமாக அபிமாரித்தருளி திவ்யதேசமங்களாசாஸனம் செய்தபடி அறிவீரே யென்று அருளிச்செய்து வைஷ்ணவேஷ்டி புரஸ்ஸரமாக ராமாநுஜ அய்யங்காருக்கு ஸமாச்ரயணம் ஸாதித்தருளினார். ராமாநுஜதாஸரும் *பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்த்து தாழும் வேதகப்பொன்னானார். பின்பு அண்ணர் இவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு கோயிலிலே எழுந்தருளி அப்பனை மங்களாசாஸனஞ் செய்தருளிரித்க, பெருமானும் அண்ணனை மிகவும் க்ர்பை பண்ணியருளி ராமாநுஜ அய்யங்காருக்கு அண்ணன் திருவடிகள் ஸம்பத்தந்தோன்ற “கந்தாடை ராமாநுஜ அய்யங்கார்” என்று அருள்பாடுடன் பட்டுவஸ்தரம் ப்ரஸாதித்து இதுவே இவருக்குத் திருநாமமென்று விதித்தருளிச்செய்து உபலாஸித்தருளினார். பின்பு பெரியகேள்வி சிறிய கேள்வி ஜீயர்கள், ஏகாங்கிகள், ஆசார்யபுருஷர்கள் முதலான ஸத்தலத்தாரணைவரும் அண்ணன் ஸந்திதிக் கெழுந்தருளி சிறப்பு வரிசைகளும் ஸமர்ப்பித்து ஆச்ரயிக்கவேண்டியவர்கள் ஆச்ரயித்து, ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து அமுதுசெய்யத்தக்கவர்கள் அமுதுசெய்தருளி தனிகைப்ரஸாதப்ராப்தாக்கள். தனிகைப்ரஸாதம் ஸ்வீகரித்து உபலாஸித்தும் க்ர்தார்த்தரானார்கள். மற்றைய அண்ணனை அனைவரும் கோயிலுக்கு வரிசையுடனே எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டுவந்து மங்களாசாஸனம் பண்ணினவுடனே, *பெருமானரையிற் பீதகவண்ணவாடையான பெரியபீதாம் பரம் முதலான வரிசைகளெல்லாம் ஸாதித்தருளி கந்தாடை ராமாநுஜ அய்யங்காருடைய திருப்பல்லக்கு, சத்ரசாமராதிகள், மற்றஸமர்ப்பனைகளையெல்லாம் பரிக்ரஹிக்கும்படிக்கு அர்ச்சகமுகே நியமித்தருளி விடை கொடுத்தருள்; உடனே புறப்பட்டருளிக் கீழ்த்திருப்பதியிலே யெழுந்தருளி ஸ்ரீகோவந்தராஜப்பெருமாளையும் மற்றவர்களையும் மங்களாசாஸனஞ்செய்தருளி வரிசைபெற்றுப்புறப்பட்டு ஏறும்பிமிலே எழுந்தருள், அப்பாதிருத்தகப்பனார் ஐயைகளும், அழகியமணவாள தாஸராகியஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே எதிர்கொண்டு ஸேவித்துத் தம்முடைய திருமாளிகையிலே

கட்சி பேராளாளர் அண்ணனுக்கு “ஸ்வாமி” திருநாமம்சாத்தியது.

எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்துக்கொண்டு சென்று உபசரித்தருளின வள விலே; அண்ணன், இளையாழ்வார்பிள்ளை, திருவாழியாழ்வார்பிள்ளை முத லான ஆசார்யர்களும் எம்பெருமானார் ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர் முத லான ஜீயர்களும் முந்தி எழுந்தருளுகிறார்களென்ன; அடியேன் சேரிக்கு எழுந்தருளி கர்பைபண்ணி யருளாமல் அப்படிச்செய் தருளலாமோ வென்று சுத்தஸ்தவமண்ணனைக் கேட்டருள, அண்ணனும், ஐயைகளை வெறுத்துக்கொண்டு, ஸ்வாமி ஆசார்யரண்ணன், தாம் திருப்பல்லக்கிலே யெழுந்தருளச்செய்தே அவர்கள்கூட எழுந்தருளப்போகாதென்று முன் னே அனுப்பியருளினார், அவர்களும் பத்மாபுரமென்கிற திருமலையடிவா ரத்திற் கெழுந்தருளுகிறார்களென்ன; ஆகில தாம் எழுந்தருளி அவர்க ளெல்லாரையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வரவேணு மென்று சுத்தஸ்தவமண்ணன் திருக்கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பத்மாபுரமே யெழுந்தருள, அவர்களுங்கண்டு அந்நோய்யம் வந்தபரராய் குசலப்ரச நம் பண்ணிக்கொண்டு எல்லாரும் எறும்பியிலே ஐயைகள் திருமாளி கையிலே எழுந்தருளி சக்ரவர்த்தித் திருமகன் அதிவிஜீரம்பணமாகபூர்ண மாக அமுதுசெய்தருளி ததியாராதநமும் நடக்க, மற்றைநாள் திருக்கடி கையில் * அக்காரக்கனியையடைந்து மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளிப் புறப் பட்டுப் * புட்குழியெம்போரேற்றைத் தொழுது பெருமாள்கோயிலுக் கெழுந்தருள, அங்குள்ள ஆசார்யர்களும் கோயிலனைத்துக்கொத்தும் எதிர்கொண்டு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய் பேராளாளர் பெருந்தேவியாரை ஸேவாக்ரமத்திலே மங்களாசாஸநம் பண்ணுவித்துத் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளப்பண்ணிச் சிறப்பும் நிரவதிகமாக ஸமர்ப் பித்து உபசரித்தருளினார்கள். அப்பாச்சியாரண்ணவும், முதலியாண்டான் தொடங்கியுண்டான தம்முடைய பெரியோர்களையெல்லாம் ஸேவித்தாற் போலிருக்கிறதென்று மிகவும் உகந்தருளி ப்ரதிபத்தியுடனே ஸ்வாமி யண் ணையும், கூட எழுந்தருளின ஸ்வாமிகளையும், மற்றுமுண்டான பரிஜநங் களையும், தந்திருமாளிகையிலேதானே எழுந்தருளப் பண்ணிவைத்துக் கொண்டு பஹுவாக உபசரித்து உபலாபித்துக்கொண் டெழுந்தருளி யிருந்தார். பேராளாளரும் உகந்தருளி அண்ணனுக்குத் திருநாமம் “ஸ்வாமி” என்று அனைவரும் அநுஸந்திக்கும்படிக்கு ஆஜ்ஞாபித்தருளி அருள்பாடும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

ஸ்வாமி யண்ணனும் பேராளாளருக்கு மிகவும் உகப்பாக எம்பெரு மானார் உகந்து செய்தருளின கைங்கர்யமாய், பின்பு முதலியாண்டானும் அப்படியே செய்தருளி * துன்னு புகழ்க்கந்தாடைத் தோழப்பரும் விரும் பிச்செய்தருளின சாலைக்கிணற்றில் திருமஞ்சர கைங்கர்ய மின்றிக்கே யொழியவொண்ணாதென்று அப்பாச்சியாரண்ணவுக் கருளிச்செய்து தா மும் புறப்பட்டருளி அருணோதயகாலத்திலே அநுஷ்டாநக்குளத்திலே

நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்ட்டாநங்களையும் நிறைவேற்றி, கைங்கர்யருசியையுடையருமாய் சக்தருமாயெழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே சாலைக் கிணற்றருகே எழுந்தருளி குடங்களை சோதித்து திருமஞ்சரம் பூரித்து திருமுடியிலேவைத்துக்கொண்டு ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ராநுஸந்தாநத்துடனே தண்ணீரமுது வழிநிருத்துகிற உத்ஸவம்போலே தாம்எழுந்தருளியிருக்கிற நாளெல்லாம் பேரருளாளருக்குத் திருமஞ்சரகைங்கர்யம் செய்தருளி, பின்பு அப்பாச்சியாரண்ணுவை இந்த கைங்கர்யம் தப்பாமல் நடத்திவாருமென்று நியமித்தருளினார்.

ஒருநாள் கந்தாடை ராமாநுஜஅய்யங்காரைத் திருமலைத்திருப்பதியில் கைங்கர்யங்களை நிறைவேற்றி மீண்டிவந்து, திருவரந்த லாஸ்ஸுக்கு நீராழிமண்டபமும், சுற்றிவர ஸோபாநங்கனும், தென்கரையில் உந்தமான குளக்குறும், ஸிஹாஸநமும், மண்டபமும், திருமழிசைப்பிரான்கோயில் கைங்கர்யமும், திருவபிஷேகமண்டபத்திற்கு முன்னே பெரியமண்டபமும், திருமலைக்கு ஒலிமுகமண்டபம் முதலான இன்னஞ் சிலமண்டபங்களும், திருமடைப்பள்ளி, வடத்திருக் குளப்படிக்கட்டிம், யதாஸம்பவம் திருவாபரணங்களும், திருமஞ்சர காலத்திற்கு மஞ்சள்காப்பு கைங்கர்யம் முதலான அநேக கைங்கர்யமும், திருப்பவளத்திற்கு உகப்பாக அமுதுசெய்தருளும்படிக்குச் சிலகட்டளைகளும் நியமித்து இவைகளெல்லாம் அமுகிய மணவாளமாமுனி கைங்கர்யம், அவச்யம் நடத்திவாருமென்றும், அப்பாச்சியாரண்ணுவை நாமாகவே ப்ரதிபத்தி பண்ணிவாருமென்றும் புத்திமதி களை ஸாதித்து திருமலைக்கு அனுப்பியருளினார். பின்பு தாமும் ஸ்ரீபெரும் பூதூர்முதலான திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸனம் பண்ணத் திருவுள்ளமாய், பேரருளாளர்ஸந்திதியிலே அனுப்புவித்துக்கொள்ள எழுந்தருள, திருவாராதங் கண்டருளி தத்யோதந அவஸரம் அமுதுசெய்தருளினவுடனே அண்ணனை அருள்பாடிட்டழைத்து, உடுத்துக்களைந்த பீதக வாடை, அபயஹஸ்தங்கள், திருவடிசோம், களபம், சூடிக்களைந்த * தொடுத்ததுழாய் மலர், ப்ரசாதங்கள் இவையெல்லாம்கட்டி இவை ஜீயருக்கு என்று அண்ணன் திருக்கைகளிலே ஸாதித்தருளி அண்ணனுக்கு உகப்புடனே வரிசைகளும் ஸாதித்தருளி விடைகொடுத்தருள, ஸ்வாமியண்ணனும் திருவையமாளிகையிலே கச்சிக்குவாய்த்தான் திருமண்டபத்திற்கு எதிராக எழுந்தருளியிருந்து ஜீயருடைய வைபவங்களை அநுஸந்திக்க, அதற்கு அநுகுணமாக பேரருளாளர் உபலாபித்தருளி உகத்துக்கொண்டிருக்க அவ்வளவிலே சிலபெரியோர்கள் நம்முடைய ஸ்வாமியீயருக்கு, “அண்ணன் ஜீயர்” என்று பேரருளாளர் திருநாமம் சாத்துவதே! என்று உகந்தருள, வேறுசில பெரியோர்கள் அண்ணனுக்கு, “பெரிய பெருமான் ஜீயரண்ணன்” என்று திருநாமம் சாத்தினதுண்டே யென்று, (ॐ ஸஃஸுப்யு ॐ ஸுப்யு ॐ ஸுப்யு) (ராமாநுஜபலக்ஷ்மணபூர்வஜபச) என்கிறபடியே ஜீய

சுருபுமயம் சந்திரசேகரம் (சந்திரசேகரம்) என்று பின்புள்ளாரும். இவ்வந்தாரத்தையே யுலாஸத்திக்கும்படி அபிமானித்தருள, பின்புளும்பிஅப்பாவின் திருப்பேரனானபிள்ளையப்பாவும் இந்தவந்தாரத்தையே அருஸந்தித்தருளினாரே. அப்பாவும் ஜீயருமுகொண்டு கோயிலினின்றும் புறப்பட்டு எழும்பியேற வெழுந்தருளி தம் திருத்தகப்பனாரையும் திருவடித்தொழுது அவருக்கு ஈசர்நாவித்துக்கொண்டிருந்து, (எண்டிசையுமறிய வியம்புகே - னெண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே) என்கிறபடியே ஜீயருடைய சேஷாகர்த்திவ லக்ஷணகர்த்திவப்பர்த்திகமான அப்பாதிமப்பாவத்தையே, வரவரமுரிசதகம், வரவர முரிப்பரத்தம், வரவரமுரி பஞ்சாசத், வரவரமுரி ஸ்தவம், வரவரமுரி மங்களாசாஸனம், வரவரமுரி கத்யம் முதலான ஹந்த்யமான அநேகப்பரத்தங்களாலே வெளியிட்டு உபகரித்தருளினார். அவ்வளவிலே வானமாமலை ஜீயரை வானமாமலை ஸ்ரீகாரியார்த்தமாக அனுப்பியருளவேனுமென்று ஸேனைமுதலியார் ஸ்ரீமுகம்வர, எதிர்கொண்டு சிரஸாவறித்து உட்பட்டுக்கொண்டு அப்படியே ஸம்மதியாம்படி ஜீயர்நியமித்தருளி அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு பெருமார்திருமுன்பேசென்று இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து தாமும் திவ்யப்பரத்தம்நாலாயிரத்திலே திரம்நூறுபாட்டுக்கிரமத்திலே கித்யாருஸந்தாரமாக அருஸந்திக்கிறது, அற்றைக்குத் திருமொழிசாற்றுமுறையாய், “அணியார்பொழில்சூழ் அரங்கநகரப்பா” என்று அருஸந்திக்கிறவேளை யிலே பெருமானும் அப்படியே ஸம்மதித்து, தம்முடைய ஸந்திதியிலே பூபாலராயனில் தட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற அரங்கநகரப்பனாகிய லக்ஷ மீநாராயணனான நாம், வானமாமலை ஜீயருக்கும் உமக்குமாக வருகிறேமென்று வானமாமலைஜீயர்திருக்கையிலே எழுந்தருள் பண்ணிக்கொடுக்க அவரும் ஜீயர் திருமுகமண்டலத்தையப்பார்த்து; (பெரியார்க்காட்டப்பட்டக் கால் பெருதபயன் பெறுமாறு) என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமானும் தீர்த்தம் திருப்பரியட்டம் திருமலை அபயஹஸ்தம் முதலான வரிசைகளும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதமும் ஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஜீயரும் மங்கள வாத்யங்களுடனே அரங்கநகரப்பனை எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டு மடத்திலே யெழுந்தருளி அமுதுசெய்தருளினவுடனே ஜீயரை வாழ்த்தி அரங்கநகரப்பனை ப்ரஸாதித்து வானமாமலைக்கு அனுப்பியருளினார்.

அந்ததரம், ஜீயரும் ஒருநாள் எல்லாரும் பேரோலக்கமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே முதலிகளைக்குறித்து எல்லாரு மறிந்தார்களேயாகிலும், “தேவமுற்றறியேன் என்றிருக்கிற இருப்பு ஸ்ரீகோவந்த தாஸரப்பனுக்கே யுள்ளதொன்றிறே” என்று விசேஷாபிமானம் செய்தருளி, (ஸ்ரீமந்நாராயணே நம:) என்று வாய்மையாகியவையெல்லாம் (ஸாஷாந்தாராயணே தேவ கீர்த்தவாமர்த்தயமபிந்ததும்

கக0. திருப்பாவை, ஸங்கராந்திச் சிறப்புக்களை நினைந்துவருந்தல்.

அந்தரம், ஜீயரும் திருப்புல்லாணியேற வெழுந்தருளி புல்லாணி யெம்பெருமானைத் திருவடித்தொழுது, அங்குமின்றும் புறப்பட்டுப் பயண கதியிலே திருநகரியேறவெழுந்தருளி ஸேவாக்காமம் தப்பாமல் அடைவே ஆழ்வாரையும் பொலிந்துகின்ற பிரானையும் ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு அங்கே அநேக ஆத்மாக்களை *திருத்தி திருமகள் கேள்வனுக்காக்கி திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ர லாதித்துகின்று, ப்ரதிநிதம் ஆழ்வார்திருமஞ்சனகாலத்தையும் மற்றதிவ் யோத்ஸவங்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்க; இப்படி காலங்கழிந்து செல்லாநிற்கச்செய்தே மார்கழிமாஸம்வர, (எந்தையெதி ராசர்சிற்ப்பை யெழிலரங்கர், சிந்தைமகிழ்ந்தழுது செய்ய, அந்தநிலை, என்னுள்ளஞ்சென்று நின்று மேவிக்கினி செல்வமின்றிப் பெற்றிலோம் செவிக்கியாம்) என்று எம்பெருமானார் திருப்பாவைச் சிறப்பை ஸேவிக்கப் பெற்றிலோ மில்லை! என்று வெறுத்தருளியும், பின்பு ஸ0க்ரமணம்வர, (சீராரரங்கர்தந்தேவியரோடு சிறப்புடனே - யேராருமாரன் கலியனெதி ராசனாமிவர்க்கும் - பாரோர் மகிழ்ந்தேத்துந் தட்டுக்கடன்னுடன் போ ற்றுமந்தப் - பேராரவாரத்தையின்று கண்டின்புறப் பெற்றிலமே) என்று அதற்கும் நொந்தருளி, பின்பு தைத்திருநாளை நினைத்தருளி, (தேவியருந் தாழும் திருத்தேரின்மேலரங்கர் - மேவிவர விக்கிரமன்விதிதனிற் - சே வைசெயு - மந்தச்சுவர்க்கத்தை யநுபவிக்கப்பெற்றிலமே - யிந்தத்திருநாளி லேயாம்) என்றதுஸந்தித்து இப்படி பேரிழுவோடே யெழுந்தருளியிருந்து நொந்து “அணியரங்கமாடுதுமோ” என்றும், (திருவரங்கப்பெருநகருட் டெண்ணீர்பொன்னி திரைக்கையாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுங்-கருமணி யைக் கோமளத்தைக்கண்டுகொண்டேன் கண்ணிணைகளென்றுகொலோ களிக்குநான்) என்றும், “ஊரரங்கமேயென்பதவன் தனக்காசை” என் றும் சொல்லுகற்படியே அபிநிவேஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அதித்வ ரையுடனே ஆழ்வார் திருமுன்பேசென்று, (திருக்குருகைப்பெருமான் றிருத்தாள்கள்வாழியே திருவானதிருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழி யே-யிருக்குமொழியென்னெஞ்சிற் றேக்கினுவ்வாழியே யெந்தையெதிரா சர்க்கிறைவனுவ்வாழியே - கருக்குழியிற் புகாவண்ணங் காத்தருள்வோன் வாழியே காசியிலாரியனைக் காட்டினான் வாழியே-வருத்தமறவன் தென்னை வாழ்வித்தான்வாழியே மதுரகவி தம்பிரான்வாழிவாழிவாழியே)என்றும்ங் களாசாஸனம்பண்ணி ஸேவித்து, ஆழ்வாரநாமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி அதித்வரையுடனே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று ப்ரவேசித்து, *பொங்கும் பரிவுடைய வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரானையும் *வடபெருங் கோயிலுடையா னையும் ஸேவித்து, நாய்ச்சியார் திருமாளிகையிலே சென்று புகுந்து * ஆழ்வார் திருமகளாராண்டானையும் அன்புடனே அடிபணிந்து நிற்க, கோ ளையும் கோயிலண்ணருடைய திருவவதாரமன்றோ நீரென்று மிகவும் கர்

பைசெய்தருள, ஆண்டாள் அருங்கொண்டு புறப்பட்டு *அழகனலங்காரன்
மலையான திருமாலிருஞ்சோலைமலையின்ற *சுந்தரத்தோளுடையணைபரம
ஸ்வாமியையும் ஸேவித்து, அழகர் திருக்குறுங்குழுக்கு குடிவாங்கிப்
புறப்பட்டுழுந்தருளுகையாலே அவ்விடம் அழகழிந்து, (நல்லதோர்தாம
ரைப்பொய்கை காண்மலர்மேற் பணிசேர - அல்லியர் தாதுமுதிர்ந்திட
டழகழிந்தாலொத்ததாலோ - இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ வென்மகளை
யெங்குங்காணேன் - மல்லரையட்டவன் பின் போய் மதுரைப்புரம் பக்காள்
கொலோ) என்கிறபடியே அழகழிந்திருக்கிற கோயிலைக்கண்டு, (புத்தேய
வீசுந்தர) (புத்தர்தவயவிஹிந்தத) இத்யாதிப்படியே மிகவும் க்லேசித்து
இவரும் உடையவரைப்போலே வேண்டும் பதார்த்தங்களை அழைப்பித்து
பாங்காகச் சமைப்பித்து*நாறுநறும்பொழிலில்படியே அமுதுசெய்தருளப்
பண்ணி, அதைக்கண்டருளினதற்குக் கைக்கூலியாக, (பின்னுமாளுஞ்
செய்வன்), (உன்பொன்னடிவாழ்க) என்று மங்களாசாஸனம் பண்ணியருளி,
பரமஸ்வாமியினுடைய திருமுகமண்டலத்தை ஸேவித்து (நங்கள் குன்றங்
கைவிடான்) என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்த *பொய்யில் பாடலை அவ்வர்த்த
லித்தமாக்கியருளவேனுமென்று ப்ரார்த்தித்தருளி அங்குநின்றும் புறப்
பட்டு, *மாலிருஞ்சோலைமணைநாற் பள்ளிக்கொள்ளுமிடமான *திருவரங்
கன் திருப்பதியைக் கிட்டினவாரே அங்குண்டானவர்களைல்லாரும் எதிர்
கொண்டு ஸேவித்து, (வசுந்தரஸூத்ரம் யுத்தஸூத்ரம் டபூத்ரம் ஸுசுமந்தஸாஸநஸூத்ரம்
நீதஸாரம் | ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம்
என்று சொல்லி ப்ரீதராய் அவர்களையும் க்ர்பைசெய்து அவர்களுடனே
கூட ப்ரதமம் எம்பெருமானாலேவித்து அவர் புருஷகாரமாக ஸ்ரீரங்க
நாயக்கியாரையும் பெரியபெருமானையும் திருவடித்தொழுது அவர்கள் ப்ர
ஸாதவிசேஷங்களையும் பெற்று மடமேயெழுந்தருளி, (ரஜ்ஜாஸூத்ரம்
(ரங்கேதாம்சி ஸுகாவீனம்) என்கிறபடியே திருமலையாழ்வாரிலே இனி
தாகவீற்றிருந்து வ்யாக்யாசித்து அகிலரையும் ஆகந்திப்பித்துக்கொண்டு
வாழ்ந்தருளாநிற்க, (ஐயஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம்
ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம் ஸுசுமந்தஸூத்ரம்
என்கிறபடியே மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்
ந்தருளுகிற காலத்திலே இவர் அழகருக்குப்பண்ணியருளின மங்களாசா
ஸனம்பலித்து மீண்டு அழகர்குடிபுகுந்தருளி ஜீயருக்குத் தந்திருமுகமெ
ழுதி, “நாம் உம்முடைய கிளைவின்படியேவந்து * நங்கள் குன்றங்
கொண்டு குடிபுகுந்தோம், நம்வீட்டில் கார்யமாராய்ந்து நன்றுகடத்தி
யருளும்படி ஒருவரை வரவிடவேணும்” என்று வரக்காட்டியருள ஜீயரும்
போர உகந்தருளி எதிராஜஜீயரென்னும் திருநாமமுடையராய் மஹா
ஷரத்தராய் மங்களாசாஸனமகபராய் யிருக்குமவரை; அழகர் ஸ்ரீகார்யார்

த்தமாக வனுப்பியருள, அவரும் அங்கேசென்று அழகரைஸேவித்து ஆசார்யபீரீத்யர்த்தமாக அனைத்தமுகுங்கண்டருளப்பண்ணினாரே.

ஜீயரை ஆசார்யித்த மஹாபலிவாணநாதரும் திருமலைத்தோழப்பரைக்கொண்டு *மாவிருஞ்சோலை மாலுக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் செய்துபோந்தார். இவர்களாலே அழகர் கைங்கர்யம் ஸமர்த்தமாயிற்று இப்படி கோயில் திருமலைமுதலான திருப்பதிகளின் கைங்கர்யமெல்லாம் குறைவறக்கொண்டருளுகையாலே மிகவுழுக்கப்பட்டு எழுந்தருளி யிருக்கும்காலத்திலே துளவருடைய வசத்திலே பிறந்தாரொருசிறுபிள்ளை திருவடிகளிலேவந்து ஆசார்யிக்க அவனை விசேஷித்து கர்ப்பைபண்ணி யருளி, “ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர்” என்று தாஸ்யநாமம் ப்ரஸாதித்து அவரை அநேகந்திருப்பதிகளில் கைங்கர்யமெல்லாம் கொண்டருளப் பண்ணும்படிக்கு விசேஷாபிமாநஞ்செய்தருள, அவ்விசேஷகடாக்ஷமடியாக பெருமாள்கோயில் தொடக்கமான திருப்பதிகளில் ஸ்ரீகார்யங்களெல்லாம் அவரைக்கொண்டு அருளப்பெற்றது. தாமும் திருநகரியினின்றும் எழுந்தருளினபின்பு, (ದೀಪ್ಯತು ಸನೇಹಃ ಕೇವಲಮಪ್ಯದಿ)ಃ | ಆಸಾನಸ್ಯನುಸಿದನ್ವದ್ರಾಕ್ಷೀದ್ರಜ್ಞಃ || என்கிறபடியே தಿவ்யோತ್ಸவங்களிலும் நம்பெருமானை மங்களாಸಾஸನம் ಪಣ್ಣಿಕ್ಕೊಂಡು, (ಸೆಂಠೆನಲಿಸಿ ಸಿರುಪಗುಪ್ಪು ಸೆವತವಕ್ಕಾರಮ್ ನಠುನೆಯಬಾಲರ್) என்று சொல்லப்படுகிற அக்கಾರವடி. ಸಿಲ்தೊಡக்கமான ಅನೇಕವகைத்தನಿ ಕைகளும் ಅமுತುಸெய்தருளப்பண்ணಿப்போருகிறத்துக்குமேಲೆ, * ಓನ್ಯೂಂ தேವುச்சಿರಬ್ಬುಂ, ಕಣ್ಣಿ ತುಣ್ಣಿ ತುತ್ತಾಂಪುಸ್ಸಿರಬ್ಬುಂ, ನಾಠ್ಠರ್ತಾತಿச்சಿರಬ್ಬುಂ ಪ்ರತಿಽವತ್ಸರಮ್ ಪೆರುಮಾನುಂ ನಾಯ್ಸಿಯಾರುಂ ಒಕತ್ತು ಅಮುತುಸೆಯ್ತರುಂಽಪ್ಪಿ ನನ್ರುಕದತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ಆಳ್ವಾರ್ಗಳರುளிச் செயಲ್ಕನೇ ವ್ಯಾಕ್ಯಾರತ್ತುಡನೇ ಅತುತಿರಮ್ ಅತುಲಸ್ತುತ್ತುಕ್ಕೊಂಡು ಎழுந்தರುಳಿಯಿರುக்கும் ನಾಲಿಲೇ, ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮொழಿக்கு ಪೆರಿಯವಾச்சಾನ್ ಪಿನ್ನೇಸೆಯ್ತರುಳಿನ ವ್ಯಾಕ್ಯಾರಮ್ ಕಾಣುಮೆಯಾಲೇ ಅತற்கು ವ್ಯಾಕ್ಯಾರನ್ ಸೆಯ್ತರುளತ್ತಿರುவுಳ್ಳಮಾಯ್, (ಸೆಂತಮಿಝಿಲಾಳ್ವಾರ್ಗಳ ಸೆವತವರುಳಿಸ್ಸೆಯಲೇ - ಸಿಂತೆ ಸೆವಲ್ ತನ್ಯುಡನೇ ಸೆಪ್ಪಲುಮಾಂ - ಅಂತೋ - ತಿರುப்பಾಣುಳ್ವಾರ್ ತಾಠ್ಠರ್ನಾಯನಾರ್ ಸೇ - ಇರುಪ್ಪರ್ಗಾಕಿಲ್ ನಮಕ್ಕಿದಾವರ್) என்று ತಿರುಮுகಮ್ போಕವಿಟ್ಟರು; ಅವரும், ತಿರುನಗರಿಯಲೇ ತನ್ ತಿರುನತ್ವವದತ್ತಿ ಲಿರುಕ್ಕಿರುವರೂ ಒಕತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರವುಕ್ಕಿಯೆಕ್ಕಂಡು ಸಿರಸಾವವಿತ್ತು ತಿರುನತ್ವವದತ್ತಿನಿನ್ಯೂಂ ಅಪ್ಪೋತೆ ಪುறಪ್ಪಂಡಿ ಅತಿಶೆಕ್ಕರமாக ವೆಳುಂತರುಳಿವந்து ಸೇವಿತ್ತುಕ್ಕಿ, ಅವರುಡಯ್ ಅತ್ವಸ್ತಮತತೆಯುಂ ಸ್ವವಿಷ್ಠೇಷತ್ತಾ ಲುಂಡಾನ ಪೆರುಂಡಾಯೆಯುಂ ತನ್ಮಾಣುತಲೇ ಕಂಡು “ಮಿಕ್ಕು ಮಿಣೆತ್ತಿರೇ” ಂಯುಸುಲಪ್ಪರಸಮ್ ಪಣ್ಣಿ ಕುಣಿರಕಡಾಕ್ಷಿತ್ತರುಳಿ, ಪಿಠ್ಠೆರನಾನ್ ಅವರಾಯುಳ್ ಕುಟ್ಟಿಕ್ಕೊಂಡು ನಾಲುಪತ್ತನವಾಕ ನನ್ರುಕ ವ್ಯಾಕ್ಯಾರನ್ ಸೆಯ್ತರುಳಿ ಮಠ್ಠನಾಠ್ಪುಟ್ಟು ಕೂಕ್ಕುಂ ಕೂಕ್ಕುಂ ಸೇವಿತ್ತಿರುತ್ತಪ್ಪರ್ವರ್ಗಳ ವ್ಯಾಕ್ಯಾರತತೆ ಅಮಾಪ್ಪಿತ್ತುಅತ್

பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு வடிக் கயாகம் செய்தருளியது. கங்கை

தோடு சேர்த்தருளியிருக்க, அதிபாலான கந்தாடையான் 'ஜீயருடைய திவ்யஸூக்தியையும் அபயப்ரதராஜஸூக்திவ்யஸூக்தியையும் ஆலோசித்து, அவற்றில் அபயப்ரதராஜஸூக்தி திவ்யஸூக்தியை கீழே ஒரு பீடத்திலே யிட்டு வைத்து, அபிராமவரயோகி திவ்யஸூக்தியை ஆதலேன ஆலோகித்துவருகிறவர், "இந்நாற்பது பாட்டுக்கும் சேஷியாதே முற்றப் போகாதொழிவதே!" என்ன; இத்தை மணவாளமாமுனிகள் கேட்டருளி, அதிபால்யத்திலே இவருக்கு இத்தனை ஜ்ஞாநபூர்த்தியுண்டாவதே! என்று உகந்து நாயனைப் பார்த்தருளி, ஒன்றைவிட்டு ஒன்றை ஆதரிப்பானென், இங்ஙனமிருப்பதொன்றுண்டோ வென்று கேட்டருள; நாயனும் (மாம் பொழிற்றளிர்கோதிய மடக்குயில்வாயது துவர்ப்பெய்த - திம்பலங்கனிதேனது துகர்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அஸாரத்தைவிட்டு ஸாரத்தைப்பற்று கையன்றோ ஸாரஜ்ஞாகர்த்தம், ஆகையாலே அதிலுமிது மஹாஸவாக்ய ஜர்லவத்தாயிருக்கிறதென்ன; ஜீயருமதுகேட்டாரந்தித்து இவரும் ஒரு அவதாரவிசேஷமென்று ஆலிங்கித்துக்கொண்டருளினார். (இவள்வாயன கள் திருந்த) என்கபடியே நர்வார்பிள்ளை யிட்டருளின வயாக்யாநங்களே ஸ்வாவற்றிலும் அதிசயித்திறே இவருடைய ஸூக்திவைபவமிருப்பது, இப்படி பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு ஸர்வஜநஹ்ர்த்தயமாம்படி வயாக்யாநஞ் செய்தருளி திருப்பாணாழ்வார் ததர்நாயனாருக்கு, பிள்ளை லோகாசார்யர் திருக்கை ஸ்பர்சமுடையராய், (ॐ ஸ்ரீ கங்காஜ்யோதிமே ஸஹாய) என்கிறபடியே தமக்குத்துணையாய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீரங்கராஜரையும் திருவாராதமாகப் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார்.

அநந்தரம் ஆசார்ய ஹ்ர்த்தயத்திற்கு வயாக்யாநஞ் செய்தருளத் திருவுள்ளமாய் திருமேனியில் தெளர்ப்பல்யத்தையும் பாராமல் திருவணையிலே சாய்ந்தருளினபடியே திருக்கழுத்து நோவத் திருவெழுத்துச் சாத்தியருளும்படியை கந்தாடையண்ணன் கண்டு தேவரீர் இப்படி ஏதுக்காகப் ப்ரயாஸப்பிகிறீரென்ன, ஜீயரும் உம்முடைய புத்ரபெளத்ராதினாகக் காகப்பிகிறேனென்றருளிச்செய்தார். அக்காலத்திலே பெரிய திருமலை மம்பி திருவாஸத்தாரான ஏட்டீர் சிங்கராசார்யர் ஜீயருடைய அப்ரகிம்பா பாவத்தைக்கேட்டு பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து ஆகிஞ்சநயாநங்கதித் வங்களை முன்னிட்டு அநந்தசரணராய் அவர்திருவடிகளிலே ஆசாயிக்க அவரையும் கர்ப்பைசெய்தருளி தன்முலமாக வந்த த்ரவயத்தையும் ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைங்கர்யத்துக்கு திருநகரிக்குப் போகவிட்டருளினார். அக்கைங்கர்யம், சிறிது குறைவாகவிருக்க, பின்பு ஜீயர்நாயனார் அக்குறைவைத் தீர்த்தருளி சிகரபர்யந்தமாக கிறைவேற்றியருளினார். பின்பு போளிபாக்கம் நாயனாரை அழைப்பித்தருளி அவர்முகமாக, ஸப்தகோத்ர

கிபத்தினைச் செய்தருளி அதில் இந்த ஏட்டீர் சிங்கராசார்யரையும் கூட்டிக்
கொண்டு அஷ்டகோத்தரஸங்கையாயிரும் என்று கியமித்தருளினார்.

பின்பு, ஜீயர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்து *அதிகதபரமார்த்தராய் அந்
வரதஸேவைபண்ணிப் போரும் முதலிகள், (பாராருமங்கை திருவேங்கட
முனி பட்டர்பிரான்-ஆராமஞ்சுழி கோயிற்கந்தாடையண்ண னெறும்பியப்
பா - ஏராரும்பிள்ளை யப்பிள்ளார் பரவாதி யண்ணனெனும் - பேரார்த
திக்கயஞ்சுழி வரயோகியைச் சிந்தியுமே) என்று சொல்லப்பட்ட வானமா
மலை ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர், பட்டர்பிரான் ஜீயர், பூதந்தாடையண்ணன்,
எறும்பியப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார், பூர்திவாதிபயங்கரமண்ணு என்
கிற அஷ்டதிக்கஜங்களுக்கும், திருப்பாணுழ்வார்தாஸர், ஏட்டீர்சிங்கரா
சார்யர், வரந்தரும் பெருமாள்பிள்ளை, மேனாட்டுத்தோழப்பர், அழகிய
மணவாளப் பெருமாள்நாயனார், ஜீயர்நாயனார், அண்ணராய சக்ரவர்த்தி
கள் தொடக்கமானாரும், (உருத்திரவர்ணம் ஐங்குலத்தினர் | உருத்திரவர்ண
வா ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி) (ஜகதரக்ஷாபரோகந்தோஜநிஷ்யத்யபரோமுதி -
ததாப்ரயா ஸஸதாசாரா ஸஸாத்விகா ஸதத்வதர்பரிந) என்கிறபடியே
இவர்களெல்லாரும் ஸதவோத்தரராய் ஸதாசாரகிரதராய் தத்வதர்சிக
ளாய் ஜகதுஜீவகைதபரா யிருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்ட திக்கஜங்களாலும் மற்றுமுள்ள முதலிகளாலும் ஸே
வ்யமாநராயிருக்கிற ஜீயர் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யஞ்செய்யும்முதலி
களாரென்னில்; வானமாமலைஜீயர் *ஜீயரானவன்றுதொடங்கி *பிரியாதாள்
செய்திருப்பர்; கந்தாடை அண்ணன், (உருத்திரவர்ணம் ஐங்குலத்தினர் | உருத்திரவர்ண
வா ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி) (ராமாநுஜ முநீந்தரஸ்ய ஸ்ரீமான்தாசரதிரயதா) என்று உடையவர்க்கு
முதலியாண்டானைப்போலே அத்யந்தப்பிரீதிவிஷயபூதராய் பாதுகாஸ்த்
தாநீயராயிருப்பர்; எறும்பியப்பா வகிகநம்பியைப்போலேதேவுமற்றறியாதே
ஜீயருக்கு அத்யந்தாபிமதராயிருப்பர்; ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணு உடைய
வர் திருவடிகளுக்கு கூரத்தாழ்வானைப் போலே ப்ரதிபக்ஷகிரஸக பூர்வக
மாக ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்; ஸேனைமுதலியாரண்
ணன், சடகோபதாஸர், அப்பிள்ளை, திருப்பாணுழ்வார் தாஸர் இவர்கள்,
திருவாய்மொழிமுதலான அருளிச் செயல்களுக்கு உசாத்துணையாயிருப்
பார்கள்; விசேஷித்து அப்பிள்ளை, ஜீயர் கியமனத்தினலே ஐந்து திருவந்
தாதிக்கும் உரையருளிச்செய்து எதிராஜ விசதிக்கும் வ்யாக்யாநஞ்
செய்தருளினார்; அப்பிள்ளார், மடத்தில் ஸர்வபரங்களையும் பரித்துக்
கொண்டு தனிகைக்குப்பாங்காக அமுதுபடி, பருப்பமுது, கரியமுது,
பாலமுது, நெய்யமுது, தயிர்முதுதொடக்கமானவை நடத்திக்கொண்டு
போருவர்; பட்டர்பிரான் ஜீயர், எம்பாரைப்போலே ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்

* 'ஆச்ரயித்தவன்று தொடங்கி' என்றும் பாடும்.

இந்த இட்டகாலிட்ட கைகளாய் பரவசகாத்ராய்நிற்க, மீளவும் பெருமகன் ஸெழுந்தருளி மடத்து வாசலிலேநின்றவன்று, (இந்தவுடல்கோய்நிழல் தென்னை வல்வினையேன் *அந்தோவெனக்குத் தென்னரங்கா-இந்த வுடம் புண்ணுலவை தனக்கென்றும் விரோதியாய் வன்பரையேதானினி*) என்று அறுஸந்தித்துக்கொண்டு திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளி ஸேவித்து பேரிழவாளராய், (பாராருமண்ண லிராமாறுசசீயர் - சோருஞ் சேனை முதலியார்கரையனார் - ஆராத - அன்புடையவாத்தா னறிந்திலே யேன்னுண்ட - துன்பமதைத் தீர்த்தறகுத்தான்) என்று அருளிச் செய்து, (தாய்மனகின்றிர்க்கத் தனியேநெடுமால் துணையாப் போயின) என்றருளிச்செய்து வானமாமலை ஜீயர் முதலானார்க்கும் விண்ணப்பமென் றருளிச்செய்து திருமுகம்போகவிட்டருள்; அவர்களும அநதநூீமுகத்தை சிரஸாவஹித்து ஸீக்ரமாகப்புறப்பட்டெழுந்தருளிவரது திருவடிகளிலே ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்கள்; அவ்வளவிலே திருமேனி யில் கோய் விகல்பயின்றிக்கே சமீபத்திருக்க அத்தைக்கண்டு வானமாமலை ஜீயர், வானமாமலை நூீகராயத்வரையாலே தவரித்து மீண்வெருகிறோம் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, ஜீயரும் அவரைக் ககிகவாருமென்று அனுப்பி விட, பின்பு அவர் வடதேசத்தேற வெழுந்தருளினார்.

அவரெழுந்தருளினபின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே ஜீயருக்கு முன்புண் டான *பாப்பயூமியிலே ப்ராவண்யமும் த்யாஜ்யபூமியிலே ஜீஹாஸையும் அறுபவாலாபத்தில் ஆதமதாணுயோக்யதையும் அத்யந்தம் அதிசயித்து வா, அதற்குமேலே தமக்கு பாப்பயரான உடையவா திருவடிகளிலே ப்ரா ண்யமதிசயித்து ததறுபவாலாபத்தில் ஆர்த்தியும் அதிசயித்து அதடி கு பரமபக்தி தலையெடுத்து அதினுலே நாள்தோறும் ஸ்வதசையடி தர்வருகிற ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அவர்திருமுன்பே விண்ணப்பஞ்செய்வா ஜீப் போருகிறவர், (வாழி யெதிராசன) என்றுதொடங்கி, (எம்பெருமா வர்திருவடிகளேசரணம்) (இராமாறுசாயநம்) என்கிறதுநெவாக, (இந்த மாடீர்) என்று தலைக்கட்டாக அருளிச்செய்ய, அவை “ஆர்த்தி” ணன் அறுபதுபாட்டாய் ஒரு ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று. அந்த திருவேசம் அவ்வளவிலே நில்லாதே பரவி, (எம்பெருமானார் தம்பிரா பர்களுமவரை - நம்பெருமாள் தாமுகந்துநாடோறு - தம்பரமா - ஏறிட் தாதிக்கண்டளிப்ப ரென்றுமவர் தம்மை - வேறிட்டித் தாங்கைவிடார்) செய்ததற்குவதும், (பொல்லானிவனென்று போதிடென்றுகருவ - றொல் கொண்ணையிகழ்ந்தாரோ - நல்லார்கள் - வாழ்வான் வைகுந்தவான் பாலமுதண்கூரத் - தாழ்வானிருந்திலைவங்கு) என்று கலங்குவதுமாய் போருவாஞ்ஜீவியானவர்களை ஆராய்வதும், (ஆரியர்களாழ்வீர்களும்

ஞள்ள முத்தர்காள்-ஞரியர்காள் தேவியர்காள் செல்லீரோ - நாரணற்கு எங்களடியானிவனு மீடேறவேணுமென் - ஹுங்களடியாருமுன்) என்று கடதர்பலரையும் பலகால் கால்கட்டி அர்த்திப்பதும், (தென்னரங்குன்றேவி சேங்கநாயகியே மன்னுயிர்கட்கெல்லாம் மாதாவே - என்னையினி - இவ்வுலகத் தன்னிலிருந்து கலங்காமல் - அவ்வுலகில் வாங்கியருள்) என்றும் (சேங்கநாயகியே தென்னரங்குன்றேவி - நாரங்கட்கெல்லாநற்றாயே - மாருதிக்கு - வந்தவிடாய் தன்னையொரு வாசகத்தாற் போக்கினீ - யென்றனிடர்தீராததென்) என்றும் மறுக்கவொண்ணாத மாதர்த்வஸம்பந்தத்தைச் சொல்லிமடிபிடிப்பதும், (இந்தவுடம்போடினி யிருக்கப்போகானுன் செங்கமலத்தாள் தன்னைத்தந்தருள் - அநதோ-மையார்கருங்கண்ணிமணவாளா தென்னரங்கா - வையாமலிருப்பாயேயிங்கு) என்று ஆர்த்தஹர்தயத்வ விசிஷ்டராய் அவர்திருமுனபே தம்முடைய ஆர்த்தியைச்சொல்லுவதும், (திருமாலடியார்தெய்வக்குழாங்கொடு) என்றும், (ஒருநாளாமோ ஆழ்வாரே துன்னு புகழ்க்கமலம்பாடினீரையோ ஷடியே னுமயிக்கமலஞ்சேர்காயம் விட) என்றும் (அடியார்களுக்குழாங்களை - உடன் கூடுவதெனுகோலோ) என்றும் அர்த்தித்த ஆழ்வாரிடத்திலே ஸ்வரூபா நுரூபமானப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிப்பதும், (இந்தவுடம்போடிருவினையா லிவவளவும் - உன்றனடி சேராதுமுன்றேனே - யநதோ - அரங்காவிரங்காயெ திராசர்க்காக - இரங்காய்பிரானேயினி) (திருவரங்காவருளாயினியுன்றிருவருளாலன்றிக் காப்பரிதால்) என்கிறபடியே மீளவும் *மரங்களுயிரங்கும்படி அவர்க்கதரங்கரை முன்னிட்டிக்கொண்டு அவிரககத்தையிரப்பதுமாய், இப்படி ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்றலொழிய தரியாததசையையடைந்து எழுந்தருளியிருக்க, அநததசையிலே தேசாந்தரஸ்த்தான மேல்நாட்டுவர்தோழப்பரும் அவர்திருத்தமயனாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் அவர் னாரும், பெருமானேஸேவிபதாகக கோயிலுக்கெழுந்தருள், அவர்கட்குத் தென்மாடத் திருவிதியிலே பட்டர்பிரானஜீயர் கண்டருளி, “நீங்குங் எங்குளின்றும் எழுந்தருளினீர்கள், எங்கேறப்போகிறீர்கள்” என்க, கேட்க; அவர்களும் ஸஸாத்வஸவிரகயராய ஸாஷ்டாங்கப்பரணமம் பரணம் உகப்போடே யதாமரோரதம்வர்த்தநதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யித்து, படி ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகன் வடிவிலே தொடைகொள்ளலம்படி அநுகாண்டு யிருக்கிற நீங்கள் யதிவர புநரவதாரமான நாமுடைய பெரியஜீயமயமான விக்க வேண்டாவோ என்றருளிச்செய்ய அவர்களும் அதற்குசைநதுடிகளே கூடவெழுந்தருள், (மணவாளயோகிதஞ்சமாம்மலர்த்தாளினை கா அவசராக கிறபடியே ஜீயர்திருவடிகளை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவ்வளவிலே கைகூப்பி (புரைகொண்டகோயில்மணவாளாமா முனித்தண்ணருளே) என்றும்கில், அர்ச்சிவந்துபுரிமளம்விஞ்சிப்பூதுக்கணித்த, சீதக்கமலத்தை நீரேர்த்திப்பாராய் சிறந்தடியேன், ஏதத்தையுமற்றும் மணவாளயோகி யினிமைதர

செய்கிறதாககினைத்து நம்ஸம்பந்தத்தை அபேக்ஷித்திருக்கிற இவர்களுக்கும் பட்சஸங்காரங்களுக்கும் செய்யுமென்று அண்ணராய சக்ரவர்த்திகளையும், தோழப்பரையும், நாயனாரையும் அவர்கையிலே காட்டிக்கொடுத்து தர்சனப்ரவர்த்தகரம்படி திருத்துமென்று நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே அவர்களை விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளினார். பின்பு அப்பிள்ளானும் ஜீயர்நாயனாரும் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து அடியோங்களுக்குத்தஞ்சமாக தேவரீருடைய அர்ச்சாரூபமான விக்ரஹம் வேணுமென்றபேக்ஷிக்க, அப்படியே அநுமதிபண்ணித் தம்முடைய திருக்கைச்செம்பையுடைய தமக்கு உபாதாநத்ரவ்யமாக்கியருள, அப்படியே அவர்களும் இரண்டு விக்ரஹம் ஏறியருளப்பண்ணிக்கொண்டு உகந்தருளினார்கள்.

—(ஜீயர், பகவத்விஷயமும், நாலாயிரமும் கேட்டருளியது).—

பின்பு தனித்தனியே முதலிகளெல்லாருக்கும் வேண்டியவறிதங்களை யெல்லாம் ப்ராஸாதித்தருளி *மேலிலங்குவானை *கலங்காப்பெருநகரியிற் சென்று *இமையாதகண்ணினராய் *வழுநிலாவடிமையெய்யப் புறப்பட்டெழுந்தருள நாலுநாளென்னவே நாலாயிரமும் தொடங்கி நடத்துங்கோளென்று நாயனார்தொடக்கமானமுதலிகளுக்கு நியமித்தருள, அவர்களும் அப்படியேதொடங்கி அநுஸந்திக்க இவைகளையெல்லாம் திருச்செவி சாதியருளி ஜீயரும் உகப்புடனே மஸ்தகாஞ்சலியாய்ததர்த்தாநுபவபாரவஸ்யத்தாலே சிமீலிதாக்ஷயுகளராயிருக்க, (இப்போது திருவுள்ளத்திலோடு கிறதென்) என்று கந்தாடைபண்ணன்கேட்டருள, ஈட்டில் அர்த்தாஸம் தலைமண்டையிட்டுச் செல்லுகிறதென்றருளிச்செய்ய, அப்படியே நடக்கும்போது ஏகாதசிகென்று மற்றரீள் திருத்வாதசியிலே உத்தமநம்பி முதலான அனைத்துப்பரிகரத்தையும் அழைப்பித்து, ஸ்வாபராதங்களுக்கும் பொறுத்தருளவேணுமென்று ஸ்ராமணம்பண்ணிக்கொள்ள, அவர்களும் உமக்கோரபசாரமுண்டோவென்று அருளிச்செய்ய, மீளவும் அவர்களைக்குறித்துப் பெரியபெருமானுடைய ஸ்ரீகார்யத்தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை வரவணைத்துக்கொண்டும் போருங்கோள் என்றருளிச்செய்து போகவிட்டு, திருவாராதம், ஸ்ரீகோசங்கள், மற்றுமுண்டான உபகரணங்கள், மடம்முதலானஎல்லாவற்றையும் (ஸ்யேதேவஸ்யேதே தஸ்யதத்தம்) என்னும்படி ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுது செய்வித்து அவர்கள் தீர்த்தங்கொண்டு ஸ்லீகரித்து ஸ்ராமணம் பண்ணிக்கொண்டருளி ஆதித்யாஸ்தமயமானவாரே தத்தகாலீக கர்மத்தையுஞ் செய்தருளி, “பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்” என்று உச்சரித்து பிள்ளையை தயாநித்துக்கொண்டு அவசராக அணையிலே சாய்த்தருள; ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும் கைகூப்பி வணங்கிக்கொண்டு ப்ராஹ்மவல்லி, ப்ரஹ்மவல்லி, சூழ்விசும்பணிமுகில், அர்ச்சிராதிகளை அநுஸந்திப்பாராய் நூற்றத்தாதியை அநுஸந்திப்பாராய்

யன்னால் பூமியுறுவைப் பசியிற்றிரு மூலம் - தேசநாணுவந்தந்தருள் செய்தகத்திருவாய்மொழிப்பிள்ளைதா-ளீசனாகியெழுபத்துமூவாண் டெவ்வு விற்களையு முய்வித்து வாழ்ந்தனை - மாசிமால்பக்கத்துவாதசி மாமணி மண்டபத் தென்குன்னவாழியே) என்றும் இப்படி அவர் *தோன்றியது முதலாக தன்னுலகம்புக்க தீருகப்பேசித் தலைக்கட்டினார்களிறே. அந் தரம் ஜீயருக்குசரமகைங்கர்யம் செய்வதாக முதலிகளெல்லாரையுங் கூட் டிக்கொண்டு ஜீயர்நாயனார் திருக்காவேளிக் கெழுந்தருளி நீராடி அலங் காரத்திருமஞ்சரம் கொண்டுவந்தருளி ஜீயரைத் திருமஞ்சரம் கொண்ட ருளப்பண்ணுவதாக ஒரு திருமஞ்சர வேதிகையில் விமலசரமவிக்கரஹத் தை யேறியிருளப்பண்ணி புருஷஸூகத்தாநு ஸந்தாரததாலும் த்வ யாநு ஸந்தாரத்தாலும் மறமுண்டான அநுஸந்தாரத்தாலும் திருமஞ் சரங்கொண்டருளப்பண்ணி திருவொற்றுவாடைசாத்தி திருப்பரியட்டஞ் சாத்தி அலங்கரித்து த்வாதசோர்த்தவபுண்டரங்களை தரிப்பித்து தச்சேஷமான திருமண் ஸ்ரீசூர்ணங்களையெல்லாம் தங்களுக்கு ஆபத்தக மாகச் சேர்த்துவைத்துக்கொண்டு திவ்யஸி(ஹாஸரத்திலே ஏறியிருளப் பண்ணி அவர் திருவடிகளைக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஸ்வசிரோபூஷணமாக தரித்துக்கொண்டு விமலசரம விக்ரஹாநுபவம பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அவ்வளவிலே *அரங்கத்தம்மானரைச் சிவந்த வாடையையும் *அவன மார்வணைத வனமாலையையும் பொற்றட்டிலே வை த்துக்கொண்டு ஸகலவாத்யகோஷத்துடனே உத்தமம்மபி சிரஸாவஹி த்துக்கொண்டு அனைத்துக் கொத்துபரிகரத்துடனே மடத்துவாச லிலே செல்ல, முதலிகளும் அவற்றை எதிர்கொண்டு தெண்டன ளமர்ப் பித்து அங்கிகரித்து ஜீயருக்கு *பீதகவண்ணவாடையுமித்தி, *தொடுத்த துழாய்மலர்சூடிக்களைந்தன சூடி அலங்கரித்து, கோயிலனைத்துப் பரிகரம், ஆசார்யபுருஷர்கள், ஜீயர்கள், ஏகாங்கிகள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத் தாத முதலிகள், மற்றுமுண்டானவர்களெல்லாரும்கூடி ஜீயரைலேவித்து எம்பெருமானாரை ஸேவியாத இழுவெல்லார தீர்ந்தோமியரை ஸேவித்து, இப்போது இவ்வவதாரமும் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப் போவதே! என்று மிகவும் துக்காபிதத்தராய் சோகித்துப் பினபு அருகிருந்த முதலிகள் தேற்றத் தேறிநின்று ஸநிதியில் முதலிகளெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொ ண்டி யதாகாமத்திலே ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலந்தையும் நடத்தி தச்சேஷ மான ஸ்ரீசூர்ண ப்ரஸாதங்களையும் தாங்களும் தரித்துக்கொண்டு பின்பு *எண்ணெய்சுண்ணங்கொண்டாடி திவ்யாலக்ர்தமான புஷ்பக விமாரத் திலே ஜீயரை யேறியிருளப் பண்ணிவைத்து எல்லாரும் ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக் கொண்டு சத்ரசாமரதால வரந்தார்திகள் புனிமார மஹாஸம்பரமத் துடனே மத்தளங்கள் ஸங்ககாஹளபேரிகள், தொடக்கமான ஸகலவாத்

ஜீயரைக்கண்டாப்போலேகண்டு அதுவர்த்தித்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். கந்தாடையண்ணனும் ஆசார்யநியமரத்தின்படியே ஆசார்யபெனத்தரான ஜீயர்காயனருக்கு திருவாய்மொழியினீட்டை. ப்ரஸாதித்தருளினார். அநந்தரம், ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணுவும் ஸ்வாசார்யநியமனத்தின்படியே நாயனருக்கும் கந்தாடையனருக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி, பின்பு திருப்பதியே யிருப்பாக எழுந்தருளியிருந்த போளிபாக்கம் போரேற்றுநாயனார் தொடக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் திருவாய்மொழிநாயனாரென்று நிரூபகமாம்படி ப்ரஸாதித்தருளியும் பட்டர் பிரான் முனிபாத ஸேகரராய் தத்வஸ்யரான பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும், ஸப்ரஹ்மசாரிகளான பரவஸ்து அழகிய மணவாள ஜீயருக்கும், திருவாய்மொழிநாயனருக்கும், திருவாய்மொழியினீட்டை ப்ரஸாதித்தருளியும், ப்ரதிவாதிபயங்கரரென்னும் ப்ரஸித்தி தோற்ற ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தார்த்தத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்தார். அழகியவரதான வானமாமலைஜீயர் வடதேசத்தினின்று மெழுந்தருளி ஜீயர்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின செய்தியை பெரியதிருமலையருகே கேட்டு மிகவும் ப்ரஸாபித்தருளி திருமலையேறவெழுந்தருளிஅங்கேசிறிதுகாலம்பாடாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து கைங்கர்யார்த்தமராகக் கூட்டின த்ரவ்யங்களையும் கொண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளி மடத்திலே சென்று போரக்லேசித்து ஜீயர் நாயனாரையும் ஸேவித்து உடனே வானமாமலையேறவெழுந்தருளி கைங்கர்யங்களையெல்லாம் தலைக்கட்டியருளி மீண்டு திருமலை நோக்கி எழுந்தருளி ஏறும்பியிலே சிலநாளெழுந்தருளியிருந்து ஸுத்தஸத்த்வமண்ணுக்கும் போளிபாக்கம் நாயனருக்கும் திருவாய்மொழியின் ஈடுமுதலாக பகவத்விஷயங்களுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளி மீண்டு வானமாமலையேற வெழுந்தருளி தெய்வநாயகன் கைங்கர்யஸாராஜ்யத்துடனையும் பகவத்விஷயாநுஸந்தாந ஸாராஜ்யத்துடனையும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார். பட்டர் பிரான்ஜீயரும் திருமலையிலே எழுந்தருளியிருந்து அண்ணராயச் சக்ரவர்த்தி, நாயனார், தோழப்பர் தொடக்கமான அநேகாத்மாக்களை இந்தத்தரிசு ப்ரவர்த்தகராகியருளி பரவஸ்து அண்ணரையும், பரவஸ்து அழகிய மணவாள ஜீயரையும், ஸத்புத்ர சிஷ்யர்களாக அபிமரித்து ஸத்த்வம் ப்ரதய ப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தியருளி அகிலாத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக் கும்படி (அந்திமோபாயநிஷ்டை) என்கிற சரமரஹஸ்யத்தை அருளிச் செய்து வாழ்வித்தருளியும், (எந்தை மணவாள யோகி யெனக்களித்த - அந்திமோபாய சிட்டையாயிதனைச் - சிந்தைசெய்திங் - கெல்லாரும்வாழ்வுவெழுதிவைத்தேனிப்புவிழில் - நல்லறிவொன் றில்லாதநான்) என்று தமக்கு அதில் கர்த்தர்வராஹித்யத்தையும் அருளிச்செய்தாரிதே. ஆசார்ய பரதத்தரான பட்டர் பிரான் ஜீயர் திருவடிகளிலே ஆச்சரியத்திருவரங்க

வர்த்தமான பிரபல வருஷம் முதல் அடிய வருஷம்
வரையிலுமுள்ள தமிழ் வருஷங்களுக்குச்
சரியான இங்கிலீஷ் வருஷங்கள்.

(18)

(1) பிரபல	1927 - 1928	(31) ஹெலிவாம்பி	1957 - 1958
(2) விபவ	1928 - 1929	(32) வினாம்பி	1958 - 1959
(3) சுக்கிஷ	1929 - 1930	(33) விபாரி	1959 - 1960
(4) பிரபலாநாக	1930 - 1931	(34) சார்வரி	1960 - 1961
(5) பிரபலாநாக	1931 - 1932	(35) பிவ	1961 - 1962
(6) ஆக்கிரஸ	1932 - 1933	(36) சுபநாநா	1962 - 1963
(7) பநீரூப	1933 - 1934	(37) பாரபகிநா	1963 - 1964
(8) பவ	1934 - 1935	(38) நாராதி	1964 - 1965
(9) பவ	1935 - 1936	(39) விசுவாவணு	1965 - 1966
(10) காது	1936 - 1937	(40) பாரபவ	1966 - 1967
(11) சர்வா	1937 - 1938	(41) பிவங்க	1967 - 1968
(12) பருவாநாய	1938 - 1939	(42) பிவ	1968 - 1969
(13) பிரமாதி	1939 - 1940	(43) வெனாயிய	1969 - 1970
(14) வித்தா	1940 - 1941	(44) சாசாரண	1970 - 1971
(15) விவதா	1941 - 1942	(45) விபாராதிநா	1971 - 1972
(16) விசுவாநா	1942 - 1943	(46) பசீராபி	1972 - 1973
(17) சுபரண	1943 - 1944	(47) பிரமாதி	1973 - 1974
(18) காநாண	1944 - 1945	(48) ஆனாநக	1974 - 1975
(19) பாரபதி	1945 - 1946	(49) சாசாரண	1975 - 1976
(20) விப	1946 - 1947	(50) சா	1976 - 1977
(21) சாவித்தா	1947 - 1948	(51) பிவா	1977 - 1978
(22) சாவித்தா	1948 - 1949	(52) சாவித்தா	1978 - 1979
(23) விபாராதி	1949 - 1950	(53) பிவாநாதி	1979 - 1980
(24) விபாராதி	1950 - 1951	(54) ரொசாதி	1980 - 1981
(25) பார	1951 - 1952	(55) சாநாதி	1981 - 1982
(26) நந்தன	1952 - 1953	(56) சாநாதி	1982 - 1983
(27) விஜய	1953 - 1954	(57) ருதிபாராதி	1983 - 1984
(28) ஜெய	1954 - 1955	(58) ருதிபாராதி	1984 - 1985
(29) மன்மக	1955 - 1956	(59) ருதிபாராதி	1985 - 1986
(30) சாநாதி	1956 - 1957	(60) அகநாதி	1986 - 1987

